

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2015/510

av den 19 december 2014

om genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk (ECB/2014/60)

(omarbetning)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 3.1 första strecksatsen, artiklarna 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 och artikel 20 första stycket, och

av följande skäl:

- (1) Riktlinje ECB/2011/14 ⁽¹⁾ har ändrats i väsentliga avseenden. Med anledning av nya ändringar bör den omarbetas av tydlighetsskäl.
- (2) För att genomföra en gemensam penningpolitik krävs det en definition av de instrument och förfaranden som ska användas av Eurosystemet, som består av Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *de nationella centralbankerna*), så att politiken kan tillämpas på ett enhetligt sätt i de medlemsstater som har euron som valuta.
- (3) Enligt artikel 127.1 och 127.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 3.1 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), är huvudmålet för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) att upprätthålla prisstabilitet och, som en del av detta, har ECBS de grundläggande uppgifterna att utforma och genomföra unionens monetära politik samt att genomföra valutatransaktioner enligt bestämmelserna i artikel 219 i fördraget.
- (4) Eurosystemets allmänna ramverk är baserat på bestämmelser i ECBS-stadgan. Enligt artikel 127.1 i fördraget och, vilket även framgår av ECBS-stadgan, ska Eurosystemet handla i överensstämmelse med vissa principer, bl.a. principen om en öppen marknadsekonomi med fri konkurrens som främjar en effektiv resursfördelning.
- (5) I den utsträckning det anses möjligt och ändamålsenligt, och med målet att agera effektivt, anlitar ECB de nationella centralbankerna för att genomföra transaktioner som ingår i uppgifterna för Eurosystemet i enlighet med principen om decentralisering som framgår av artikel 12.1 i ECBS-stadgan, och med beaktande av de villkor som föreskrivs i artikel 14.3 i ECBS-stadgan.
- (6) Mot bakgrund av artikel 12.1 i ECBS-stadgan har ECB befogenhet att utforma unionens monetära politik och utfärda de riktlinjer som är nödvändiga för att genomföra denna. Enligt artikel 14.3 i ECBS-stadgan är de nationella centralbankerna skyldiga att följa dessa riktlinjer. Denna riktlinje riktar sig därför till Eurosystemet. De regler som framgår av denna riktlinje ska genomföras av de nationella centralbankerna med hjälp av avtal eller föreskrifter. Motparter måste uppfylla dessa regler som de nationella centralbankernas genomför med hjälp av avtal eller föreskrifter.
- (7) Enligt artikel 18.1 i ECBS-stadgan får Eurosystemet verka för de finansiella marknaderna genom att köpa och sälja fordringar och lätt omsättningsbara värdepapper med leverans (omgående eller på termin) eller enligt återköpsavtal och genom att ge och ta upp lån i sådana fordringar och värdepapper, såväl i euro som i andra valutor, samt genom transaktioner med ädelmetaller. Enligt artikel 18.1 andra strecksatsen får Eurosystemet utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer.

⁽¹⁾ Riktlinje ECB/2011/14 av den 20 september 2011 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden (EUT L 331, 14.12.2011, s. 1).

- (8) För att genomföra den monetära politiken använder sig Eurosystemet av följande penningpolitiska verktyg: det utför öppna marknadstransaktioner, erbjuder stående faciliteter och ålägger kreditinstituten att hålla kassakravsmedel på konton i Eurosystemet.
- (9) För att uppnå sina mål har Eurosystemet en uppsättning instrument till sitt förfogande för att genomföra öppna marknadstransaktioner som inkluderar reverserade transaktioner, direkta köp/försäljningar, emission av ECB-skuldcertifikat, valutaswappar för penningpolitiska ändamål och inlåning med fast löptid. Instrumenten för att genomföra öppna marknadstransaktioner avser även att säkerställa att en väl fungerande penningmarknad och att hjälpa bankerna att tillgodose sina likviditetsbehov på ett smidigt och välorganiserat sätt.
- (10) Eurosystemet erbjuder två stående faciliteter – utlåningsfaciliteten och inlåningsfaciliteten vars syfte är att tillföra respektive absorbera likviditet, sända signaler om inriktningen på penningpolitiken samt sätta gränser för dagslåneräntans rörelser.
- (11) Eurosystemets system för minimireserver (kassakrav) används primärt för att uppnå de penningpolitiska syftena att a) bidra till att stabilisera penningmarknadsräntorna genom att ge instituten ett incitament att jämna ut effekterna av tillfälliga fluktuationer i likviditeten med hjälp av utjämnningssystemet, och b) skapa eller förstärka ett strukturellt likviditetsunderskott vilket ökar Eurosystemets möjligheter att tillhandahålla likviditet på ett effektivt sätt. Den rättsliga ramen för Eurosystemets kassakravssystem är fastställd i artikel 19 i ECBS-stadgan, rådets förordning (EG) nr 2531/98 ⁽¹⁾ och Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽²⁾.
- (12) Beroende på deras syfte, regelbundenhet och förfaranden kan Eurosystemets öppna marknadstransaktioner indelas i fyra olika kategorier: a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner, b) långfristiga refinansieringstransaktioner, c) finjusterande transaktioner och d) strukturella transaktioner.
- (13) De huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är den kategori av Eurosystemets öppna marknadstransaktioner som spelar en nyckelroll när det gäller att styra räntor, hantera likviditetsläget på marknaden och sända signaler om penningpolitikens inriktning.
- (14) Syftet med långfristiga refinansieringstransaktioner är att tillhandahålla motparterna likviditet med längre löptid än de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna. Vid dessa transaktioner har Eurosystemet i regel inte för avsikt att sända några signaler till marknaden och räntan bestäms därför normalt av marknadens aktörer.
- (15) Finjusterande transaktioner utförs vid behov för att hantera likviditetsläget på marknaden och för att styra räntorna, i synnerhet för att utjämna ränteeffekterna av oväntade likviditetsfluktuationer på marknaden. Specifika finjusterande operationer anpassas till typen av transaktioner och till de specifika mål som ska nås med transaktionerna.
- (16) Strukturella transaktioner genomförs när Eurosystemets strukturella position gentemot den finansiella sektorn behöver justeras.
- (17) Genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska styrsystem bör säkerställa att många olika motparter deltar enligt gemensamma urvalskriterier. Dessa kriterier har utformats för att garantera en likabehandling av motparter i alla medlemsstater som har euron som valuta och säkerställa att motparterna uppfyller vissa tillsynskrav och operativa krav.
- (18) För att skydda Eurosystemet från motpartsrisken förskriver artikel 18.1 andra strecksatsen i ECBS-stadgan att Eurosystemet, när det utför lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, endast ska bevilja lån mot tillfredsställande säkerheter.
- (19) För att garantera likabehandling av motparter, och för att öka den operativa effektiviteten och transparensen, måste tillgångarna uppfylla vissa gemensamma kriterier i alla medlemsstater som har euron som valuta för att vara godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2531/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens tillämpning av minimireserver (EGT L 318, 27.11.1998, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) (ECB/2003/9) (EUT L 250, 2.10.2003, s. 10).

- (20) Eurosystemet har utvecklat ett gemensamt ramverk för tillgångar som godtas som säkerhet så att Eurosystemets alla kredittransaktioner utförs på ett harmoniserat sätt när denna riktlinje genomförs i de medlemsstater som har euron som valuta. Det gemensamma ramverket för tillgångar som godtas som säkerhet omfattar omsättbara och icke-omsättbara tillgångar som uppfyller Eurosystemets gemensamma godtagbarhetskriterier. De flesta godtagbara tillgångar kan användas gränsöverskridande genom korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM) och, när det gäller omsättbara värdepapper, genom godtagbara förbindelser mellan godtagbara EES-värdepappersavvecklingssystem eller godtagbara förbindelser mellan godtagbara EES-värdepappersavvecklingssystem i kombination med CCBM.
- (21) Intradagskredit lämnas av Eurosystemet för att jämna ut likviditetsbehov som uppstår i samband med betalningsavveckling. I enlighet med artikel 12 samt bilaga III till riktlinje ECB/2012/27 ⁽¹⁾, ska sådan säkerhet som ställs för intradagskredit uppfylla samma kriterier som sådana tillgångar som är godtagbara som säkerhet måste uppfylla enligt del fyra.
- (22) Alla tillgångar som är godtagbara för Eurosystemets kreditoperationer omfattas av åtgärder för riskkontroll för att skydda Eurosystemet mot ekonomiska förluster i händelse av att värdepapperen måste avyttras till följd av en motparts fallissemang. Godtagbara tillgångar ska uppfylla Eurosystemets kreditkrav som framgår av Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF).
- (23) ECB beslutar om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut som avser tillämpningen av kassakrav i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2532/98 ⁽²⁾, Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4) ⁽³⁾, förordning (EG) nr 2531/98 samt förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Vid gravt åsidosättande av skyldigheten att hålla kassakravsmedel kan Eurosystemet dessutom stänga av motparter från deltagande i öppna marknadstransaktioner.
- (24) I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks eller ECB:s avtal och föreskrifter kan Eurosystemet utdöma straffavgifter eller stänga av motparter från deltagande i öppna marknadstransaktioner eller stående faciliteter om de inte fullgör sina skyldigheter enligt de avtal och föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna eller ECB på det sätt som beskrivs i denna riktlinje.
- (25) I enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks eller ECB:s avtal och föreskrifter kan Eurosystemet också stänga av, begränsa eller utesluta motparter från tillträde till öppna marknadstransaktioner eller stående faciliteter av försiktighetsskäl eller vid en motparts fallissemang. Av försiktighetsskäl kan Eurosystemet också avvisa, begränsa användningen av, eller använda extra värderingsavdrag för, tillgångar som specifika motparter ställt som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.
- (26) De avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar gentemot sina motparter bör innehålla gemensamma minimikriterier för att säkerställa att den gemensamma penningpolitiken genomförs enligt villkor och förutsättningar som inte väsentligen skiljer sig mellan de olika medlemsstaterna som har euron som valuta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/27 av den 5 december 2012 om ett transeuropeiskt automatiserat system för bruttoavveckling av betalningar i realtid (TARGET2) (EUT L 30, 30.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 2532/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (EGT L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 2157/1999 av den 23 september 1999 om Europeiska centralbankens befogenhet att förelägga sanktioner (ECB/1999/4) (EGT L 264, 12.10.1999, s. 21).

INNEHÅLL

DEL 1 – SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

DEL 2 – EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA VERKTYG, OPERATIONER, INSTRUMENT OCH FÖRFARANDEN

AVDELNING I – Öppna MARKNADSTRANSAKTIONER

Kapitel 1 – Översikt över marknadstransaktioner

Kapitel 2 – Kategorier av öppna marknadstransaktioner

Kapitel 3 – Instrument för öppna marknadstransaktioner

AVDELNING II – Stående faciliteter

Kapitel 1 – Utlåningsfacilitet

KAPITEL 2 – INLÅNINGSFACILITET

AVDELNING III – Förfaranden för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Kapitel 1 – Anbud och bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Avsnitt 1 – Anbudsförfaranden

Avsnitt 2 – Operativa steg i anbudsförfaranden

Underavsnitt 1 – Tillkännagivande av anbudsförfaranden

Underavsnitt 2 – Motparternas förberedelser och avgivande av anbud

Underavsnitt 3 – Tilldelning

Underavsnitt 4 – Tillkännagivande av tilldelningar

Avsnitt 3 – Bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner

KAPITEL 2 – AVVECKLINGSFÖRFARANDEN FÖR EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

DEL 3 – GODKÄNDA MOTPARTER

DEL 4 – GODTAGBARA TILLGÅNGAR

AVDELNING I – Allmänna principer

AVDELNING II – Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Allmänna godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Avsnitt 2 – Specifika godtagbarhetskriterier för vissa typer av omsättbara tillgångar

Underavsnitt 1 – Specifika godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

Underavsnitt 2 – Specifika godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

Underavsnitt 3 – Specifika godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

Kapitel 2 – Eurosystemets krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

AVDELNING III – Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Godtagbarhetskriterier för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Godtagbarhetskriterier för kreditfordringar

Avsnitt 2 – Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Avsnitt 3 – Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Kapitel 2 – Eurosystemets krav på kreditvärdighet för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1 – Eurosystemets kreditkvalitetskrav för kreditfordringar

Avsnitt 2 – Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

AVDELNING IV – Garantier för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

AVDELNING V – Eurosystemets ramverk för kreditbedömning av godtagbara tillgångar

AVDELNING VI – Ramverk för riskkontroll och värdering av omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 1 – Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

Kapitel 2 – Riskkontrollåtgärder för icke-omsättbara tillgångar

Kapitel 3 – Värderingsregler för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

AVDELNING VII – Godkännande av säkerhet i andra valutor än euro vid oförutsedda händelser

AVDELNING VIII – Regler för användning av godtagbara tillgångar

AVDELNING IX – Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar

DEL 5 – SANKTIONER MOT MOTPARTER SOM INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER

DEL 6 – DISKRETIONÄRA ÅTGÄRDER

DEL 7 – KOMPLETTERANDE MINIMIKRAV AVSEENDE EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

Kapitel 1 – Kompletterande minimikrav avseende Eurosystemets penningpolitiska operationer

Kapitel 2 – Kompletterande minimikrav tillämpliga för både repoavtal och lån mot säkerhet

Kapitel 3 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för repoavtal

Kapitel 4 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för lån mot säkerhet

Kapitel 5 – Kompletterande minimikrav som bara gäller för valutaswappar för penningpolitiska ändamål

DEL 8 – SLUTBESTÄMMELSER

BILAGA I – Minimireserver

BILAGA II – Tillkännagivande av anbudsvillkoren

BILAGA III – Tilldelningar och anbudsförfaranden

- BILAGA IV – Tillkännagivande av tilldelningar
- BILAGA V – Kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valutainterventioner
- BILAGA VI – Gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar
- BILAGA VII – Beräkning av sanktioner enligt Del 5
- BILAGA VIII – Rapporteringskrav på lån-nivå för värdepapper med bakomliggande tillgångar
- BILAGA IX – Kontroll av prestanda i eurosystemets ramverk för kreditbedömning
- BILAGA X – Värderingsavdrag
- BILAGA XI – Former av säkerhet
- BILAGA XII – Exempel på Eurosystemets penningpolitiska operationer och förfaranden
- BILAGA XIII – Jämförelsetabell
- BILAGA XIV – Upphävd riktlinje och förteckning över dess senare ändringar

DEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Denna riktlinje innehåller de gemensamma reglerna för genomförandet av Eurosystemets gemensamma penningpolitik i de medlemsstater som har euron som valuta.
2. Eurosystemet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner i enlighet med de principer, verktyg, instrument, krav, kriterier och förfaranden som anges i denna riktlinje.
3. Det rättsliga förhållandet mellan Eurosystemet och dess motparter ska fastställas genom lämpliga avtal eller föreskrifter som tillämpas av den relevanta nationella centralbanken på det sätt som beskrivs i denna riktlinje.
4. ECB-rådet får när som helst ändra de verktyg, instrument, krav, kriterier och förfaranden som används för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.
5. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in och samla in all relevant information från motparterna som behövs för att utföra dess uppgifter och uppnå sina mål i fråga om penningpolitiska transaktioner. Denna rätt ska inte påverka några andra av Eurosystemets nuvarande specifika rättigheter att begära in information som avser penningpolitiska transaktioner.

Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje gäller följande definitioner:

- 1) *konventionen faktiskt antal dagar/360* (actual/360 day-count convention): den konvention som används vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner för att beräkna det faktiska antal kalenderdagar vid ränteberäkningen, på grundval av ett år om 360 dagar.
- 2) *organ* (agency): enheter som klassificerats som agenturer av Eurosystemet. Förteckningen över enheter som klassificerats som agenturer offentliggörs på ECB:s webbplats.

- 3) *värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet* (asset-backed securities, ABS): skuldförbindelser med säkerheter i en bakomliggande pool av avskilda finansiella tillgångar (med fast förfallodag eller som kan förlängas) som omvandlas till kontanter efter en fastställd/begränsad tidsperiod. Dessutom kan det finnas rättigheter och andra tillgångar som säkerställer att innehavaren av värdepapperet uppfyller sina åtaganden i rätt tid. I allmänhet är värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet ett specialtillverkat investeringsverktyg som förvärvat poolen av säkerheter från upphovsmannen eller säljaren. I det avseendet är betalningar på värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet främst beroende av de kassaflöden som genereras av de underliggande tillgångarna i poolen och på andra rättigheter som utvalts att säkerställa betalning i rätt tid, som till exempel likviditetsfaciliteter, garantier och andra detaljer som allmänt kvalificeras som kreditförbättring.
- 4) *bilateralt förfarande* (bilateral procedure): ett förfarande varigenom de nationella centralbankerna, eller i undantagsfall ECB, genomför finjusterande transaktioner eller direkta köp/försäljningar direkt med en eller flera motparter, eller via börser eller ombud, utan att använda sig av anbudsförfaranden.
- 5) *kontobaserat system* (book-entry system): ett bokföringssystem som gör det möjligt att överföra värdepapper och andra finansiella tillgångar utan att fysiskt flytta dokument eller certifikat, till exempel elektronisk överföring av säkerheter.
- 6) *affärsdag* (business day): a) i samband med skyldigheten att göra en betalning varje dag när TARGET2 håller öppet och kan verkställa betalningen, eller b) i samband med skyldigheten att leverera ett värdepapper varje dag då de avvecklingssystem för värdepapperstransaktioner genom vilka leveransen ska göras håller öppet på den plats där leveransen av de berörda värdepapprena ska ske.
- 7) *värdepapperscentral* (central securities depository [CSD]): en enhet som a) möjliggör att värdepapperstransaktioner hanteras och avvecklas genom kontoföring, b) tillhandahåller förvaringstjänster, (t.ex. hanterar bolagshändelser och inlösen), samt c) spelar en aktiv roll för att säkerställa integriteten vid värdepappersemissioner. Värdepapper kan existera antingen i fysisk form (men i förvar hos centralen) eller i dematerialiserad form (dvs. de existerar bara som elektroniska registreringar).
- 8) *lån mot säkerhet* (collateralised loan): en lånekonstruktion mellan en nationell centralbank och en motpart där motparten erhåller likviditet i form av ett lån som garanteras av en realiserbar säkerhet som motparten ger den nationella centralbanken, t.ex. i form av panträtt, överlåtelse eller inteckning i tillgången.
- 9) *inlåning med fast löptid* (collection of fixed-term deposits): ett instrument som Eurosystemet kan använda för öppna marknadstransaktioner varvid Eurosystemet erbjuder ränta på motparters inlåning för bestämda löptider på konton hos den inhemska nationella centralbanken i syfte att absorbera likviditet från marknaden.
- 10) *behörig myndighet* (competent authority): en offentlig myndighet eller ett offentligt organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som enligt nationell lagstiftning har befogenhet att utöva tillsyn över institut som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten.
- 11) *motpart* (counterparty): ett institut som uppfyller de urvalskriterier som framgår av del 3 och innebär att institutet får tillgång till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.
- 12) *säkerställda obligationer* (covered bonds): skuldinstrument som har "dubbel regressrätt" – a) direkt eller indirekt mot ett kreditinstitut, och b) mot en dynamisk säkerhetspool av underliggande tillgångar, och för vilken det inte sker någon uppdelning på trancher efter risk. Termen omfattar säkerställda obligationer av jumbo-typ, traditionella säkerställda obligationer samt andra säkerställda obligationer.
- 13) *kreditfordring* (credit claim): en fordran på återbetalning av pengar, som utgör en skuldförbindelse från en gäldenär till en motpart. Kreditfordringar inkluderar även *Schuldscheindarlehen* och nederländska registrerade privata fordringar på offentlig sektor eller andra godtagbara gäldenärer som täcks av en offentlig garanti, t.ex. bostadsrättsföreningar.
- 14) *kreditinstitut* (credit institution): ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 2.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ och punkt 1 i artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽²⁾, som är föremål för tillsyn av en behörig myndighet eller är ett offentligt ägt kreditinstitut enligt artikel 123.2 i fördraget som omfattas av likvärdig tillsyn som den tillsyn som en behörig myndighet utövar.
- 15) *kreditrating* (credit rating): samma betydelse som i artikel 3.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009⁽³⁾.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 302, 17.11.2009, s. 1).

- 16) *gränsöverskridande användning* (cross-border use): en motpart som till sin inhemska nationella centralbank ställer säkerhet i form av:
 - a) omsättbara tillgångar som innehas i en annan medlemsstat som har euron som valuta,
 - b) omsättbara tillgångar som emitterats i en annan medlemsstat och innehas i samma medlemsstat som den inhemska nationella centralbankens,
 - c) kreditfordringar där kreditavtalet regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat som har euron som valuta än den inhemska nationella centralbanken,
 - d) skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) i enlighet med förfarandena i korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM).
- 17) *valutasäkring* (currency hedge): ett avtal mellan en emittent och en valutasäkringsmotpart enligt vilket en del av valutarisken som uppstår genom mottagande av kassaflöden i andra valutor än euro minskas genom att swappa kassaflödena till betalningar i euro som ska betalas av valutasäkringsmotparten, inklusive garantier som valutasäkringsmotparten gjort avseende dessa betalningar.
- 18) *depåhållare* (custodian): en enhet som för andras räkning förvarar och förvaltar värdepapper och andra finansiella tillgångar.
- 19) *avvecklingsvärde* (default market value): för varje tillgång vid varje tidpunkt:
 - a) marknadsvärdet för en tillgång vid den tidpunkt då värdering görs i anledning av ett avslut i förtid, beräknat på grundval av den mest representativa kursen på den affärsdag som föregår värderingsdagen.
 - b) i avsaknad av ett representativt pris för en viss tillgång under affärsdagen före värderingsdagen används det senast noterade priset. Om ingen sådan notering finns att tillgå ska den nationella centralbanken som genomför operationen fastställa ett pris med beaktande av den senast fastställda kursen för tillgången på referensmarknaden.
 - c) Om det är fråga om en tillgång för vilken ett marknadspris saknas ska någon annan rimlig värderingsmetod användas.
 - d) Om den nationella centralbanken har sålt tillgångarna eller likvärdiga tillgångar till marknadspris före den tidpunkt då värdering görs i anledning av avslut i förtid, ska marknadspriset vara nettobehållningen av denna försäljning efter avdrag för alla skäliga kostnader, avgifter och omkostnader med anknytning till försäljningen, varvid den nationella centralbanken gör beräkningen och fastställer beloppen.
- 20) *leverans mot betalning* (delivery-versus-payment eller delivery-against-payment system): en mekanism inom avvecklingssystem som säkerställer att en överföring är slutgiltig, dvs. att tillgångar endast levereras om motsvarande slutgiltiga överföring av en andra tillgång, t.ex. betalning, sker.
- 21) *inlåningsfacilitet* (deposit facility): en av Eurosystemets stående faciliteter som motparter kan använda för insättningar över natten hos Eurosystemet via en nationell centralbank, där en på förhand bestämd ränta utgår.
- 22) *inlåningsfacilitet* (deposit facility rate): den räntesats som tillämpas på inlåningsfaciliteten.
- 23) *inhemsk användning* (domestic use): när en motpart som är etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta som säkerhet ställer omsättbara tillgångar som emitterats och innehas i samma medlemsstat som den inhemska nationella centralbanken, eller kreditfordringar där kreditavtalet regleras av lagstiftningen i den nationella centralbankens medlemsstat samt skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) som emitterats av enheter etablerade i den inhemska nationella centralbankens medlemsstat.
- 24) *öronmärkningssystem* (earmarking system): ett system för de nationella centralbankernas förvaltning av säkerheter där likviditet tillhandahålls mot specificerade, identifierbara tillgångar som är öronmärkta som säkerhet för enskilda kreditoperationer som Eurosystemet genomför. Med den inhemska nationella centralbankens godkännande får dessa tillgångar ersättas med andra specifika godtagbara tillgångar förutsatt att de är öronmärkta som säkerhet och adekvata för den aktuella operationen.
- 25) *godtagbara tillgångar* (eligible assets): tillgångar som uppfyller de kriterier som framgår av del 4 och därför är godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.
- 26) *dagens slut* (end-of-day): den tidpunkt under affärsdagen när TARGET2 har stängts och då de betalningar som förmedlats genom TARGET2 slutförs för dagen.

- 27) *inflationsindex för euroområdet* (euro area inflation index): ett index som tillhandahålls av Eurostat eller en statistikmyndighet i en av de medlemsstater som har euron som valuta, t.ex. det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP).
- 28) *Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)* (European Economic Area [EEA]): samtliga medlemsstater, oavsett om de formellt har tillträtt EES eller ej, samt Island, Liechtenstein och Norge.
- 29) *Eurosystemet* (Eurosystem): ECB och de nationella centralbankerna.
- 30) *Eurosystemets affärsdagar* (Eurosystem business day): alla dagar då ECB och åtminstone en nationell centralbank håller öppet för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.
- 31) *Eurosystemets kredittransaktioner* (Eurosystem credit operations): a) likvidiserande reverserade transaktioner, dvs. Eurosystemets likvidiserande penningpolitiska transaktioner exklusive valutaswappar för penningpolitiska ändamål och direkta köp, och b) intradagskredit.
- 32) *Eurosystemets penningpolitiska transaktioner* (Eurosystem monetary policy operations): öppna marknadstransaktioner och stående faciliteter.
- 33) *Eurosystemets bedömningsramverk* (Eurosystem User Assessment Framework): ett ramverk, tillgängligt på ECB:s webbplats, för bedömningen av avvecklingssystem för värdepapper och länkar för att fastställa huruvida dessa får användas vid Eurosystemets kreditoperationer.
- 34) *slutgiltig överföring* (final transfer): en oåterkallelig och ovillkorlig överföring som fullgör skyldigheten att överföra.
- 35) *finansiella bolag* (financial corporation): samma betydelse som i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 ⁽¹⁾.
- 36) *finjusterande transaktion* (fine-tuning operations): en typ av öppen marknadsoperation som Eurosystemet genomför för att hantera likviditetsfluktuationer på marknaden.
- 37) *fast kupong* (fixed coupons): ett skuldinstrument med förutbestämda regelbundna räntebetalningar.
- 38) *anbudsförfarande till fast ränta* (fixed-rate tender procedure): ett anbudsförfarande där ECB i förväg anger räntan, priset, swappunkten eller spreaden och de deltagande motparterna ger anbud på vilket belopp till den fasta räntan, priset, swappunkten eller spreaden som de är villiga att genomföra transaktioner.
- 39) *kupong med rörlig ränta* (floating coupon): en kupong som är kopplad till en referensränta där räntestjusteringsperioden för den kupongen inte är längre än ett år.
- 40) *valutaswappar för penningpolitiska ändamål* (foreign exchange swap for monetary policy purposes): ett instrument för öppna marknadstransaktioner där Eurosystemet köper eller säljer euro avista mot utländsk valuta och samtidigt säljer eller köper den tillbaka i en terminstransaktion på en fastställd återköpsdag.
- 41) *inhemsk nationell centralbank* (home NCB): den nationella centralbanken i en medlemsstat som har euron som valuta där motparten är etablerad.
- 42) *vägledande kalender för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner* (indicative calendar for the Eurosystem's regular tender operations): en kalender som tas fram av Eurosystemet, med ECB-rådets samtycke, som anger uppfyllandeperioderna samt även annonsering, tilldelning och löptid för de huvudsakliga samt de regelbundna långfristiga refinansieringstransaktionerna.
- 43) *internationell värdepapperscentral* (international central securities depository [ICSD]): en värdepapperscentral som hanterar avvecklingen av internationellt handlade värdepapper från olika nationella marknader, normalt mellan olika valutaområden.
- 44) *internationell organisation* (international organisation): en enhet som anges i artikel 118 i förordning (EU) nr 575/2013, varvid exponeringar mot sådana enheter åsätts en riskvikt på noll procent.
- 45) *ISIN-kod* (International Securities Identification Number [ISIN]): det internationella identifikationsnummer som värdepapper som emitteras på finansmarknaderna erhåller.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskaps-systemet i Europeiska unionen (ENS 2010) (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

- 46) *intradagskredit* (intraday credit): en kredit som lämnas för en period som är kortare än en affärsdag enligt definitionen i riktlinje ECB/2012/27.
- 47) *emission av ECB-skuldcertifikat* (issuance of ECB debt certificates): ett penningpolitiskt instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner, där ECB emitterar skuldcertifikat som utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren.
- 48) *säkerställda obligationer av jumbo-typ* (jumbo covered bonds): säkerställda obligationer enligt kraven i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽¹⁾ med en emissionsvolym på minst 1 miljard euro, för vilka minst tre market-markers regelbundet anger sälj- och köpkurser.
- 49) *leasingkrav* (leasing receivables): kontraktsevenliga och schemalagda betalningar från en leasingtagare till en leasinggivare enligt leasingvillkoren. Restvärdet utgör inte leasingkrav.
- 50) *likviditetsstöd* (liquidity support): strukturell, faktisk eller möjlig åtgärd som är utformad för, eller anses lämplig för, att täcka eventuella tillfälliga kassaflödesunderskott som kan uppstå under livstiden för en transaktion med värdepapper med bakomliggande tillgångar.
- 51) *långfristiga refinansieringstransaktioner* (longer-term refinancing operations [LTROs]): en typ av öppen marknadsoperation som utförs av Eurosystemet i form av reverserade transaktioner i syfte att tillhandahålla likviditet med längre löptid än de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna till den finansiella sektorn.
- 52) *huvudsakliga refinansieringstransaktioner* (main refinancing operations [MROs]): en typ av regelbunden öppen marknadsoperation som utförs av Eurosystemet i form av reverserade transaktioner.
- 53) *uppfyllandeperiod* (maintenance period): den betydelse som framgår av förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).
- 54) *begäran om tilläggssäkerheter* (margin call): ett förfarande som hänför sig till marginalsäkerheterna och innebär att Eurosystemet kräver att en motpart ställer tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter om värdet på de underliggande tillgångarna enligt regelbundna värderingar sjunker under en viss nivå. För poolingsystem sker en begäran om tilläggssäkerheter bara om för lite säkerhet ställts, och för öronmärkningssystem görs en symmetrisk begäran om tilläggssäkerheter; båda dessa metoder beskrivs närmare i de nationella centralbankernas dokumentation.
- 55) *marginalränta* (marginal interest rate): den lägsta räntan i likvidiserande förfaranden med anbud till rörlig ränta till vilken anbud antas, eller den högsta räntan i likviditetsabsorberande förfaranden med anbud till rörlig ränta till vilken anbud antas.
- 56) *utlåningsfacilitet* (marginal lending facility): Eurosystemets stående facilitet som motparter kan använda för att få kredit över natten från Eurosystemet via en nationell centralbank till en förutbestämd ränta mot godtagbara tillgångar som säkerhet.
- 57) *ränta på utlåningsfaciliteten* (marginal lending facility rate): den räntesats som tillämpas på utlåningsfaciliteten.
- 58) *marginalswappunktsnotering* (marginal swap point quotation): den swappunktsnotering vid vilken hela beloppet som omfattas av anbud är uttömt.
- 59) *omsättningsbara tillgångar* (marketable assets): skuldinstrument som är upptagna till handel på en marknad och uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av del 4.
- 60) *förfalldag* (maturity date): den dag då en av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner löper ut. Vid repoavtal eller swappar motsvaras förfalldagen av återköpsdagen.
- 61) *medlemsstat* (Member State): en medlemsstat i unionen.
- 62) *multi cédulas* (multi cédulas): ett skuldinstrument som emitteras av ett specifikt spanskt specialföretag (Fondo de Titulización de Activos, FTA) som gör det möjligt för ett visst antal små enskilda *cédulas* (spanska säkerställda obligationer) från olika originatorer att slås samman.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 63) *multilateral utvecklingsbank* (multilateral development bank): en enhet som anges i artikel 117.2 i förordning (EU) nr 575/2013, varvid exponeringar mot sådana enheter åsätts en riskvikt på noll procent.
- 64) *auktion med multipel ränta (amerikansk auktion)* (multiple rate auction [American auction]): en auktion där räntan eller priset/swappunkten på tilldelade poster motsvarar räntan eller priset/swappunkten som bjudits vid varje enskilt anbud.
- 65) *kupong med räntetrappa* (multi-step coupon): en kupongstruktur där marginaldelen (x) ökar mer än en gång under produktens livstid enligt ett i förväg bestämt schema på förbestämda datum, normalt på call-dagen eller dagen för kupongbetalningen.
- 66) *nationell centralbank* (national central bank [NCB]): en nationell centralbank i en medlemsstat som har euron som valuta.
- 67) *NCB-affärsdag* (NCB business day): varje dag då en nationell centralbank har öppettid för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, inklusive dagar då filialer till en sådan nationell centralbank kan vara stängda på grund av lokala eller regionala helgdagar.
- 68) *G10-länder som inte ingår i EES* (non-EEA G10 countries): de länder som deltar i G10-gruppen men inte ingår i EES, dvs. Förenta staterna, Kanada, Japan och Schweiz.
- 69) *icke-finansiellt bolag* (non-financial corporation): samma betydelse som i förordning (EU) nr 549/2013.
- 70) *icke-omsättbara tillgångar* (non-marketable asset): någon av följande tillgångar – inlåning med fast löptid, kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD).
- 71) *andra säkerställda obligationer* (other covered bonds): säkerställda obligationer och *multi cédulas*.
- 72) *direkta köp/försäljningar* (outright transaction): ett instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner där ECB köper eller säljer godtagbara omsättbara tillgångar direkt på marknaden (avista eller på termin), vilket resulterar i att äganderätten överförs från säljaren till köparen utan någon därmed sammanhörande omvänd övergång av äganderätten.
- 73) *poolingsystem* (pooling system): ett system för de nationella centralbankernas förvaltning av säkerheter, där en motpart öppnar ett poolingskonto hos den nationella centralbanken för att där ställa tillgångar som säkerhet för den motpartens kreditoperationer med Eurosystemet, varvid tillgångarna registreras på ett sådant sätt att en individuell tillgång inte är knuten till en specifik kreditoperation som Eurosystemet genomför och motparten får kontinuerligt byta ut godtagbara tillgångar.
- 74) *offentligt kreditbetyg* (public credit rating): kreditbetyg som a) utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade i unionen och godkänns av Eurosystemet, och b) offentliggörs eller distribueras till abonnenter.
- 75) *enhet inom den offentliga sektorn* (public sector entity): en enhet som av en nationell statistikmyndighet klassats som en enhet inom den offentliga sektorn inom ramen för förordning (EU) nr 549/2013.
- 76) *snabbt anbudsförfarande* (quick tender): ett anbudsförfarande som vanligen genomförs inom 105 minuter räknat från annonseringen av anbudet till bekräftelsen av tilldelningar, och kan begränsas till en mindre krets av motparter enligt vad som framgår av del 2.
- 77) *repoavtal* (repurchase agreement): ett återköpsavtal varigenom en godtagbar tillgång säljs till en köpare utan att säljaren har kvar någon äganderätt, och säljaren samtidigt får rätt och skyldighet att återköpa en likvärdig tillgång till ett angivet pris vid en framtida tidpunkt eller på begäran.
- 78) *återköpsdag* (repurchase date): den dag då köparen är skyldig att sälja tillbaka likvärdiga tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett repoavtal.
- 79) *återköpspris* (repurchase price): det pris till vilket köparen är skyldig att sälja tillbaka likvärdiga tillgångar till säljaren i samband med en transaktion enligt ett repoavtal. Återköpspriset är lika med summan av anskaffningspriset och den prisdifferens som svarar mot räntan på den likviditet som tillförts under transaktionens löptid.
- 80) *reverserad transaktion* (reverse transaction): ett instrument som används för att genomföra öppna marknadstransaktioner och för att ge tillträde till utlåningsfaciliteten varvid en nationell centralbank köper eller säljer godtagbara tillgångar enligt ett repoavtal eller genomför kreditoperationer i form av lån mot säkerhet.

- 81) *pantkonto* (safe custody account): ett värdepapperskonto som förvaltas av en internationell värdepapperscentral, värdepapperscentral eller nationell centralbank där kreditinstitut kan placera godtagbara värdepapper för Eurosystemets kreditoperationer.
- 82) *värdepappersavvecklingssystem* (securities settlement system [SSS]): ett system som möjliggör överföring av värdepapper oavsett om betalning erhållits (free of payment [FOP]) eller inte (delivery versus payment).
- 83) *avvecklingsdag* (settlement date): den dag då en transaktion avvecklas.
- 84) *auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion)* (single rate auction [Dutch auction]): en auktion där räntan eller priset eller swappunkten på alla accepterade bud är lika med marginalräntan eller priset eller swappunkten.
- 85) *specialföretag för värdepapperisering (SPV-företag)* (special purpose vehicle [SPV]): ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 4.1 led 66 i förordning (EU) nr 575/2013.
- 86) *standardiserat anbud* (standard tender): ett anbudsförfarande som vanligen genomförs inom 24 timmar räknat från annonseringen av anbudet till bekräftelsen av tilldelningar.
- 87) *strukturell transaktion* (structural operation): en kategori öppen marknadsoperation som Eurosystemet utför för att justera Eurosystemets strukturella likviditetsposition gentemot finanssektorn eller för att uppnå andra mål för penningpolitiken enligt vad som anges i del 2.
- 88) *strukturerade säkerställda obligationer* (structured covered bonds): säkerställda obligationer, med undantag av multi-cédulas som inte emitterats enligt kraven i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.
- 89) *swappunkt* (swap point): valutakursskillnaden mellan avistakursen och terminkursen i en valutaswapp, noterat i enlighet med gängse marknadspraxis.
- 90) *tap-emission* (tap issuance or tap issue): en emission som utgör en enskild serie med en tidigare emission.
- 91) *TARGET2* (TARGET2): ett system för bruttoavveckling i realtid för euro, där avvecklingen av eurobetalningar sker i centralbankspengar, reglerat enligt riktlinje ECB/2012/27.
- 92) *anbudsförfarande* (tender procedure): ett förfarande där Eurosystemet tillför eller drar in likviditet från marknaden genom att en nationell centralbank utför transaktioner där den accepterar anbud som motparter gjort efter ett offentligt meddelande.
- 93) *kontraktsdag* (trade date [T]): det datum när överenskommelse om en transaktion (dvs. avtal om en finansiell transaktion mellan två motparter) ingås. Kontraktsdagen kan sammanfalla med avvecklingsdagen för transaktionen (avveckling samma dag) eller föregå avvecklingsdagen med ett angivet antal bankdagar (avvecklingsdagen uttrycks som T + avvecklingens tidsförskjutning).
- 94) *traditionella säkerställda obligationer* (traditional covered bonds): andra säkerställda obligationer än säkerställda obligationer av jumbo-typ som emitterats enligt kraven i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG.
- 95) *trepartsagent* (tri-party agent [TPA]): en operatör av ett värdepappersavvecklingssystem som har avtalat med en nationell centralbank om att operatören ska tillhandahålla vissa förvaltningstjänster för säkerheter som den nationella centralbankens agent.
- 96) *union* (Union): Europeiska unionen.
- 97) *värderingsavdrag* (valuation haircut): ett procentuellt avdrag från marknadsvärdet för tillgångar som ställts som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.
- 98) *värderingsnedsättning* (valuation markdown): ett procentuellt avdrag från marknadsvärdet för tillgångar som ställts som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer, innan eventuella värderingsavdrag görs.
- 99) *anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta* (variable rate tender procedure): ett anbudsförfarande där de deltagande motparterna lämnar anbud både på belopp, ränta, swappunkt eller pris till vilket de är villiga att genomföra transaktioner med Eurosystemet i konkurrens med varandra, varvid de bästa anbudena tillgodoses först fram till dess att det fastställda beloppet har uppnåtts.
- 100) *nollkupongare* (zero coupon): ett skuldinstrument utan periodiska kupongbetalningar.

DEL 2

EUROSYSTEMETS PENNINGPOLITISKA VERKTYG, OPERATIONER, INSTRUMENT OCH FÖRFARANDEN*Artikel 3***Eurosystemets ramverk för genomförandet av penningpolitiken**

1. De verktyg som används av Eurosystemet för att genomföra penningpolitiken består av
 - a) öppna marknadstransaktioner,
 - b) stående faciliteter,
 - c) minimireserver (kassakrav).
2. Kassakraven framgår av förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Vissa aspekter på kassakraven illustreras i informationssyfte i bilaga I.

*Artikel 4***Eurosystemets penningpolitiska transaktioner**

I tabell 1 finns en översikt över Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.

Tabell 1

Översikt över Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Olika kategorier av penningpolitiska transaktioner		Typer av instrument		Löptid	Frekvens	Förfarande
		Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Öppna marknadstransaktioner	Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	En vecka	Varje vecka	Standardiserade anbudsförfaranden
	Långfristiga refinansieringstransaktioner	Reverserade transaktioner	—	Tre månader (*)	Varje månad (*)	Standardiserade anbudsförfaranden
	Finjusterande transaktioner	Reverserade transaktioner	Reverserade transaktioner	Ickestandardiserat	Ickestandardiserat	Anbudsförfaranden
		Valutaswappar	Valutaswappar			Bilaterala förfaranden
			Inlåning med fast löptid			
	Strukturella transaktioner	Reverserade transaktioner	Reverserade transaktioner	Ickestandardiserat	Ickestandardiserat	Standardiserade anbudsförfaranden
		—	Emission av ECB-skuldcertifikat	Mindre än 12 månader	Ickestandardiserat	
		Direkta köp	Direkta försäljningar	—	Ickestandardiserat	Anbudsförfaranden Bilaterala förfaranden

Olika kategorier av penningpolitiska transaktioner		Typer av instrument		Löptid	Frekvens	Förfarande
		Tillförsel av likviditet	Indragning av likviditet			
Stående faciliteter	Utlåningsfacilitet	Reverserade transaktioner	—	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	
	Inlåningsfacilitet	—	Inlåning	Över natten	Tillträde efter motparternas begäran	

(*) Med beaktande av artikel 7.4.

AVDELNING I

ÖPPNA MARKNADSTRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Översikt över öppna marknadstransaktioner

Artikel 5

Översikt över olika kategorier och instrument avseende öppna marknadstransaktioner

1. Eurosystemets får genomföra öppna marknadstransaktioner för att styra räntor, hantera likviditetsläget på finansmarknaden och för att ge signaler om inriktningen på penningpolitiken.
2. Beroende på sitt specifika syfte kan öppna marknadstransaktioner sammanfattas i följande kategorier:
 - a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner,
 - b) långfristiga refinansieringstransaktioner,
 - c) finjusterande transaktioner,
 - d) strukturella transaktioner.
3. Öppna marknadstransaktioner ska genomföras med hjälp av något av följande instrument:
 - a) reverserade transaktioner,
 - b) valutaswappar för penningpolitiska ändamål,
 - c) inlåning med fast löptid,
 - d) emission av ECB-skuldcertifikat,
 - e) direkta köp/försäljningar.
4. Vad gäller de specifika kategorierna av öppna marknadstransaktioner som framgår av punkt 2, ska följande instrument som avses i punkt 3 gälla:
 - a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner och långfristiga refinansieringstransaktioner genomförs uteslutande genom reverserade transaktioner,

b) finjusterande transaktioner får genomföras genom:

- i) reverserade transaktioner,
- ii) valutaswappar för penningpolitiska ändamål,
- iii) inlåning med fast löptid,

c) Strukturella transaktioner får genomföras genom:

- i) reverserade transaktioner,
- ii) emission av ECB-skuldcertifikat,
- iii) direkta köp/försäljningar.

5. ECB ska ta initiativet till öppna marknadstransaktioner och beslutar också vilka instrument som ska användas och på vilka villkor transaktionerna kan verkställas.

KAPITEL 2

Kategorier av öppna marknadstransaktioner

Artikel 6

Huvudsakliga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet ska genomföra huvudsakliga refinansieringstransaktioner genom reverserade transaktioner.

2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för huvudsakliga refinansieringstransaktioner:

- a) de är likvidiserande transaktioner,
- b) de genomförs varje vecka i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner,
- c) de har normalt en löptid på en vecka i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner och med beaktande av de undantag som framgår av punkt 3,
- d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,
- e) de genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,
- f) de omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 som måste uppfyllas av alla motparter som lämnar anbud för sådana operationer,
- g) de är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.

3. Löptiden för huvudsakliga refinansieringstransaktioner kan variera på grund av nationella helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.

4. ECB-rådet ska regelbundet besluta om räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna. De reviderade räntorna träder i kraft från och med den nya uppfyllandeperioden för kassakrav.

5. Trots punkt 4 får ECB-rådet när som helst ändra räntan på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna. Ett sådant beslut tillämpas tidigast under Eurosystemets påföljande affärsdag.

6. Huvudsakliga refinansieringstransaktioner genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande antingen till rörlig eller till fast ränta, enligt Eurosystemets beslut.

Artikel 7

Långfristiga refinansieringstransaktioner

1. Eurosystemet ska genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner genom reverserade transaktioner för att förse motparterna med likviditet med längre löptid än de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna.
2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för långfristiga refinansieringstransaktioner:
 - a) de är likvidiserande reverserade transaktioner,
 - b) de genomförs regelbundet varje månad i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner, med beaktande av de undantag som framgår av punkt 4,
 - c) de har normalt en löptid på tre månader i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3 och 4,
 - d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,
 - e) de genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,
 - f) de omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 som måste uppfyllas av alla motparter som lämnar anbud för sådana operationer,
 - g) de är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.
3. Löptiden för långfristiga refinansieringstransaktioner kan variera på grund av nationella helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.
4. Eurosystemet får också – med oregelbundna mellanrum – genomföra långfristiga refinansieringstransaktioner med annan löptid än tre månader. Sådana operationer framgår inte av den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner.
5. Långfristiga refinansieringstransaktioner med längre löptid än tre månader genomförs med oregelbundna mellanrum, enligt vad som framgår av punkt 4, och kan innehålla bestämmelser om förtida återbetalning. En sådan bestämmelse om förtida återbetalning kan vara antingen frivillig eller obligatorisk för motparterna som ska återbetala hela eller delar av de belopp som de tilldelats i en viss operation. Bestämmelser om obligatorisk återbetalning baseras på uttryckliga och fördefinierade villkor. Eurosystemet ska redan vid tillkännagivandet av en operation informera om de datum då de förtida återbetalningarna ska ske. I undantagsfall får Eurosystemet besluta att skjuta upp en förtida återbetalning på specifika datum, t.ex. på grund av helgdagar i de medlemsstater som har euron som valuta.
6. Långfristiga refinansieringstransaktioner genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs, utom i fall då Eurosystemet beslutar att genomföra dem med hjälp av ett anbudsförfarande till fast ränta. I ett sådant fall kan den ränta som gäller för ett anbudsförfarande till fast ränta indexeras mot en underliggande referensränta (t.ex. genomsnittlig ränta på de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna) under operationens löptid, med eller utan spread.

Artikel 8

Finjusterande transaktioner

1. Eurosystemet får genomföra finjusterande transaktioner genom reverserade transaktioner, valutaswappar för penningpolitiska ändamål eller inlåning med fast löptid, särskilt för att hantera likviditetsfluktuationer på marknaden.
2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för finjusterande transaktioner:
 - a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,
 - b) de genomförs normalt inte med standardiserad frekvens eller löptid,
 - c) de genomförs normalt med hjälp av ett snabbt anbudsförfarande, utom om Eurosystemet beslutar att genomföra en specifik finjusterande transaktion på annat sätt (standardiserat anbud eller bilateralt förfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,

- d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,
 - e) omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på:
 - i) valet av specifikt instrument för de finjusterande transaktionerna, och
 - ii) tillämpligt förfarande för den specifika instrumenttypen,
 - f) när de genomförs med hjälp av reverserade transaktioner är de baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet.
3. ECB får under alla Eurosystemets affärsdagar genomföra finjusterande transaktioner för att motverka likviditetsobalanser under uppfyllandeperioden. Om en handelsdag, avvecklingsdag och återbetalningsdag inte infaller på NCB-affärsdagar, är den relevanta nationella centralbanken inte skyldig att genomföra sådana operationer.
4. Eurosystemet ska, för att kunna reagera på marknadsförhållandena, upprätthålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av finjusterande transaktioner.

Artikel 9

Strukturella transaktioner

1. Eurosystemet får genomföra strukturella transaktioner genom att använda reverserade transaktioner, emittera ECB-skuldcertifikat eller genomföra direkta köp/försäljningar i syfte att justera Eurosystemets strukturella likviditetspositioner vis-à-vis banksystemet eller för att genomföra penningpolitiken.
2. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för strukturella transaktioner:
 - a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,
 - b) de genomförs inte med standardiserad frekvens eller löptid,
 - c) de genomförs med hjälp av ett anbudsförfarande eller bilaterala förfaranden, beroende på instrumenttypen för den finjusterande transaktionen,
 - d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna,
 - e) omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3 beroende på: i) valet av instrument för de strukturella transaktionerna, och ii) tillämpligt förfarande för den specifika instrumenttypen,
 - f) likvidiserande strukturella transaktioner är baserade på godtagbara tillgångar som säkerhet, förutom direkta köp/försäljningar.
3. Eurosystemet ska, för att kunna reagera på marknadsförhållandena och andra strukturella utvecklingar, upprätthålla en hög grad av flexibilitet i valet av förfaranden och operativa egenskaper vid genomförandet av strukturella transaktioner.

KAPITEL 3

Instrument för öppna marknadstransaktioner

Artikel 10

Reverserade transaktioner

1. Reverserade transaktioner är specifika instrument för att genomföra öppna marknadstransaktioner varigenom en nationell centralbank köper eller säljer godtagbara tillgångar enligt ett repoavtal eller lånar ut medel mot säkerhet, beroende på vilka avtal och föreskrifter som den nationella centralbanken tillämpar.

2. Återköpsavtal och lån mot säkerhet ska uppfylla de ytterligare krav för sådana instrument som framgår av del 7.
3. En likvidiserande reverserad transaktion ska baseras på godtagbart tillgångar enligt del 4.
4. De operativa egenskaperna på de reverserade transaktionerna beror på den typ av öppen marknadsoperation för vilka de används.
5. En likviditetsabsorberande reverserad transaktion ska baseras på tillgångar som tillhandahålls av Eurosystemet. Godtagbarhetskriterierna för dessa tillgångar är desamma som de som tillämpas för likvidiserande reverserade transaktioner enligt del 4. Värderingsavdrag tillämpas inte på likviditetsabsorberande transaktioner.

Artikel 11

Valutaswappar för penningpolitiska ändamål

1. Vid penningpolitiska valutaswappar köps (säljs) utländsk valuta mot euro avista med samtidig försäljning (köp) på termin.
2. Valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska uppfylla de ytterligare krav för sådana instrument som framgår av del 7.
3. Såvida inte annat beslutas av ECB-rådet utför Eurosystemet transaktioner endast i valutor med hög omsättning och i överensstämmelse med praxis på marknaden.
4. Vid varje valutaswapp för penningpolitiska ändamål ska Eurosystemet och motparterna avtala om transaktionens swappunkter i enlighet med gällande marknadspraxis. Villkoren för växelkurserna avseende valutaswappar för penningpolitiska ändamål anges i tabell 2.
5. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för valutaswappar för penningpolitiska ändamål:
 - a) de kan vara likvidiserande eller likviditetsabsorberande transaktioner,
 - b) de genomförs inte med standardiserad frekvens eller löptid,
 - c) de genomförs med hjälp av ett snabbt eller bilateralt anbudsförfarande, utom om Eurosystemet beslutar att genomföra en specifik finjusterande transaktion på annat sätt (standardiserat anbudsförfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,
 - d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3.
6. Motparter som deltar i valutaswappar för penningpolitiska ändamål omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på det tillämpliga förfarandet för den aktuella transaktionen.

Tabell 2

Villkoren för växelkurserna avseende valutaswappar för penningpolitiska ändamål

S = avistaväxelkursen mellan euron (EUR) och valutan ABC (på kontraktsdagen för valutaswappen)

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

FM = terminsväxelkursen mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

DM = terminspunkter mellan euron och valutan ABC på återköpsdagen för swappen (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

N(.) = avistabeloppet för valutan N(.), N_M är terminsbeloppet för valutan:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \text{ eller } N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \text{ eller } N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

Artikel 12

Inlåning med fast löptid

1. Eurosystemet får erbjuda motparter inlåning med fast löptid hos deras inhemska nationella centralbank.
2. Inlåningen från motparterna ska gälla för en bestämd period och till en bestämd ränta.
3. Räntan på inlåningen med fast löptid kan vara a) positiv, b) noll procent, eller c) negativ.
4. Räntan på inlåningen med fast löptid är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360. Räntan erläggs när inlåningen förfaller till betalning. Om räntan är negativ, ska tillämpningen på inlåning med fast löptid medföra en betalningsförpliktelse för insättaren gentemot den nationella centralbanken, inklusive en rätt för denna nationella centralbank att debitera motpartens konto i enlighet därmed. De nationella centralbankerna ställer inte någon säkerhet för inlåning med fast löptid.
5. Inlåning med fast löptid hålls på konton i den nationella centralbanken även när ECB genomför sådana transaktioner centraliserat enligt artikel 45.3.
6. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för inlåning med fast löptid:
 - a) den syftar till att absorbera likviditet,
 - b) kan genomföras på grundval av i förväg annonserade operationer som genomförs enligt i förväg angiven frekvens och löptid eller får genomföras ad hoc som reaktion på likviditetsutvecklingen, t.ex. kan inlåning med fast löptid tas emot den sista dagen under uppfyllandeperioden för att motverka likviditetsobalanser som kan ha uppstått sedan tilldelningen i den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktionen,
 - c) den genomförs med hjälp av ett snabbt anbudsförfarande, utom om ECB beslutar att genomföra den specifika transaktion på annat sätt (bilateralt eller standardiserat anbudsförfarande) på grund av specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena,
 - d) den genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,
7. Motparter som deltar i inlåning med fast löptid omfattas av de godtagbarhetskriterier för motparter som framgår av del 3, beroende på det tillämpliga förfarandet för den aktuella transaktionen.

Artikel 13

Emission av ECB-skuldcertifikat

1. ECB-skuldcertifikat utgör en skuldförbindelse från ECB gentemot innehavaren av certifikatet.

2. ECB-skuldcertifikaten ska emitteras och hålls i en kontobaserad form och förvaras hos värdepapperscentraler i medlemsstater som har euron som valuta.

3. ECB får inte införa några begränsningar för handeln med ECB-skuldcertifikat.

4. ECB får emittera ECB-skuldcertifikat till

a) ett diskonterat emissionspris under det nominella värdet, eller

b) ett belopp över det nominella värdet,

som på förfallodagen löses in till nominellt värde.

Skillnaden mellan emissionspriset och det nominella (inlösen) värdet är lika med räntan på emissionsbeloppet, till avtalad ränta, under certifikatets löptid. Räntesatsen är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360. Beräkningen av emissionsbeloppet sker i enlighet med tabell 3.

Tabell 3

Emission av ECB-skuldcertifikat

$$\text{Emissionsbeloppet är: } P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36,000}}$$

där:

N = ECB-skuldcertifikatets nominella värde

r_1 = ränta (%)

D = ECB-skuldcertifikatets löptid (i dagar)

P_T = emissionsbeloppet på ECB-skuldcertifikatet

5. De operativa egenskaperna för ECB-skuldcertifikat är att de

a) ges ut som en likviditetsabsorberande öppen marknadsoperation,

b) kan emitteras regelbundet eller oregelbundet,

c) har en löptid som är kortare än tolv månader,

d) genomförs med hjälp av ett standardiserat anbudsförfarande,

e) bjuds ut och avvecklas decentraliserat av de nationella centralbankerna.

6. Motparter som deltar i det standardiserade anbudsförfarandet för emission av ECB-skuldcertifikat omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3.

Artikel 14

Direkta köp/försäljningar

1. Vid direkta köp/försäljningar av värdepapper övergår äganderätten fullständigt från säljaren till köparen utan någon därmed sammanhörande överenskommelse om återföring av äganderätten.

2. Vid beräkningen av priset för direkta köp/försäljningar ska Eurosystemet tillämpa den marknadspraxis som är mest utbredd för de skuldinstrument som används vid transaktionen.
3. Vad gäller de operativa egenskaperna gäller följande för direkta köp/försäljningar:
 - a) de kan vara likvidiserande (direkta köp) eller likviditetsabsorberande (direkta försäljningar),
 - b) de genomförs inte med standardiserad frekvens,
 - c) de genomförs med hjälp av bilaterala förfaranden utom om ECB beslutar att genomföra den specifika transaktionen genom ett snabbt eller standardiserat anbudsförfarande,
 - d) de genomförs decentraliserat av de nationella centralbankerna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45.3,
 - e) de är baserade på godtagbara omsättbara tillgångar enligt vad som framgår i del 4.
4. Motparter som deltar i direkta köp/försäljningar omfattas av de godtagbarhetskriterier som framgår av del 3.

Artikel 15

Skyldigheter avseende säkerheter och avveckling vid reverserade transaktioner och valutaswapptransaktioner för penningpolitiska ändamål

1. I samband med likvidiserande reverserade transaktioner och likvidiserande valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska motparterna
 - a) överföra ett tillräckligt belopp av godtagbara tillgångar när det gäller reverserade transaktioner eller motsvarande valutabelopp när det gäller valutaswappar för att avveckla på avvecklingsdagen,
 - b) säkerställa att tillräckliga säkerheter ställs fram till transaktionens förfallodag,
 - c) i fall enligt punkt b), tillhandahålla tillräckliga säkerheter genom att ställa tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter i tillräcklig omfattning.
2. I samband med likviditetsabsorberande reverserade transaktioner och likviditetsabsorberande valutaswappar för penningpolitiska ändamål ska motparterna
 - a) överföra ett tillräckligt belopp kontanter för att avveckla de belopp som de har tilldelats i den aktuella likviditetsabsorberande transaktionen,
 - b) säkerställa att tillräckliga säkerheter ställs fram till transaktionens förfallodag,
 - c) i fall enligt punkt b), tillhandahålla tillräckliga säkerheter genom att ställa tilläggssäkerheter i form av godtagbara tillgångar eller kontanter i tillräcklig omfattning.
3. Om de kraven som framgår av punkterna 1 och 2 inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

Artikel 16

Skyldigheter vid avvecklingen av direkta köp och försäljningar, mottagande av inlåning med fast löptid samt emissionen av ECB-skuldcertifikat

1. I öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av direkta köp och försäljningar, mottagande av inlåning med fast löptid och emission av ECB-skuldcertifikat ska motparterna överföra tillräckligt med godtagbara tillgångar eller kontanta medel för att avveckla det belopp som överenskommits i en transaktion.
2. Om de krav som framgår av punkt 1 inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

AVDELNING II

STÅENDE FACILITETER*Artikel 17***Stående faciliteter**

1. På initiativ från en motpart ska de nationella centralbankerna ge motparten tillträde till Eurosystemets stående faciliteter.
2. Stående faciliteter består av följande kategorier:
 - a) utlåningsfaciliteten,
 - b) inlåningsfaciliteten.
3. Villkor och förutsättningar för de stående faciliteterna ska vara identiska i alla medlemsstater som har euron som valuta.
4. De nationella centralbankerna ska endast bevilja tillträde till de stående faciliteterna i överensstämmelse med ECB:s mål och allmänna penningpolitiska överväganden.
5. ECB kan när som helst ändra villkoren för de stående faciliteterna eller upphäva dem.
6. ECB-rådet ska regelbundet besluta om räntan på de stående faciliteterna. De reviderade räntorna träder i kraft från och med den nya uppfyllandeperioden enligt definitionen i artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB publicerar en kalender med uppfyllandeperioderna för kassakraven minst tre månader före varje nytt kalenderår.
7. Trots punkt 6 får ECB-rådet när som helst ändra räntan på de stående faciliteterna. Ett sådant beslut tillämpas tidigast under Eurosystemets påföljande affärsdag.

KAPITEL 1

Utlåningsfaciliteten*Artikel 18***Utlåningsfacilitetens särdrag**

1. Motparter kan använda utlåningsfaciliteten för att erhålla likviditet över natten från Eurosystemet genom reverserade transaktioner med den nationella centralbanken till en förutbestämd ränta mot godtagbara tillgångar som säkerhet.
2. De nationella centralbankerna kan tillföra likviditet via utlåningsfaciliteten antingen i form av repoavtal eller som lån mot säkerhet i enlighet med bestämmelserna i respektive nationell centralbanks avtal eller föreskrifter.
3. Utöver kravet på tillräckliga säkerheter enligt punkt 4 finns det ingen övre gräns på det belopp som kan tillhandahållas av utlåningsfaciliteten.
4. Motparter måste ställa tillräckligt med godtagbara tillgångar som säkerhet innan de använder utlåningsfaciliteten. Dessa tillgångar måste antingen i förväg sättas in hos den berörda nationella centralbanken eller levereras tillsammans med en begäran om tillträde till utlåningsfaciliteten.

*Artikel 19***Tillgång till utlåningsfaciliteten**

1. Institut som uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 och som har tillgång till ett konto hos den nationella centralbanken där transaktionen kan avvecklas, t.ex. i TARGET2, får använda utlåningsfaciliteten.
2. Tillgång till utlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 är öppet. De dagar då avvecklingssystemen för värdepapper är stängda beviljas tillträde till utlåningsfaciliteten i den utsträckning som godtagbara tillgångar deponerats i förväg hos de nationella centralbankerna.

3. Om den nationella centralbanken eller någon av dess filialer inte har öppet för penningpolitiska transaktioner på vissa av Eurosystemets affärsdagar på grund av nationella eller regionala helgdagar, ska den nationella centralbanken underrätta motparterna på förhand om vilka arrangemang som ska vidtas för tillgång till utlåningsfaciliteten under en sådan helgdag.
4. Tillgång till utlåningsfaciliteten kan beviljas på direkt begäran av en motpart eller automatiskt, enligt vad som framgår av punkterna 5 och 6.
5. En motpart kan sända sin begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten till sin nationella centralbank. Förutsatt att en begäran kommit in till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid, ska den nationella centralbanken handlägga denna begäran samma dag i TARGET2. Tidsfristen för en begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista affärsdag under en uppfyllandeperiod. En begäran om tillgång till utlåningsfaciliteten ska ange det kreditbelopp sökanden behöver. Motparten ska ställa tillräckliga godtagbara tillgångar som säkerheter för transaktionen, utom i fall då sådana tillgångar redan i förväg deponerats av motparten hos den nationella centralbanken i enlighet med artikel 18.4.
6. Vid slutet av varje affärsdag betraktas ett negativt saldo på motpartens avvecklingskonto hos dennes nationella centralbank efter genomförande av kontrollförfarandena vid dagens slut automatiskt som en begäran om att få tillträde till utlåningsfaciliteten. För att uppfylla kraven i artikel 18.4 ska motparterna i förväg ställa tillräckliga godtagbara tillgångar som säkerheter för transaktionen hos sin nationella centralbank innan en sådan automatisk begäran sker. Om kraven för att få tillgång inte uppfylls utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157.

Artikel 20

Utlåningsfacilitetens löptider och ränta

1. Med utlåningsfaciliteten erhåller motparten en kredit som löper över natten. För motparter som är direkta deltagare i TARGET2 ska krediten betalas tillbaka nästa dag då i) TARGET2 och ii) det berörda avvecklingssystemet har öppnat, vid den tidpunkt då dessa system öppnar.
2. Räntan på utlåningsfaciliteten tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt konventionen faktiskt antal dagar/360. Den ränta som utgår på utlåningsfaciliteten kallas för ränta på utlåningsfaciliteten.
3. Ränta på utlåningsfaciliteten ska erläggas samtidigt som krediten återbetalas.

KAPITEL 2

Inlåningsfacilitet

Artikel 21

Inlåningsfacilitetens särdrag

1. Motparter kan använda sig av inlåningsfaciliteten för att genom sin nationella centralbank göra insättningar hos Eurosystemet över natten, där en på förhand bestämd ränta utgår.
2. Den ränta som utgår för inlåningsfaciliteten kan vara a) positiv, b) noll procent, eller c) negativ.
3. De nationella centralbankerna lämnar inte någon säkerhet för inlåning.
4. Det finns ingen gräns för det belopp som en motpart får deponera hos inlåningsfaciliteten.

Artikel 22

Tillgång till inlåningsfaciliteten

1. Institut som uppfyller de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 55 och som har tillgång till ett konto hos den nationella centralbanken där transaktionen kan avvecklas, t.ex. i TARGET2, får använda inlåningsfaciliteten. Tillgång till inlåningsfaciliteten beviljas endast de dagar då TARGET2 är öppet.

2. För att få tillträde till inlåningsfaciliteten ska motparten sända in en begäran till sin inhemska nationella centralbank. Förutsatt att en begäran kommit in till den nationella centralbanken senast 15 minuter efter TARGET2-systemets stängningstid, ska den nationella centralbanken handlägga denna begäran samma dag i TARGET2. Tidsfristen för en begäran om tillgång till inlåningsfaciliteten förlängs med ytterligare 15 minuter på Eurosystemets sista affärsdag under en uppfyllandeperiod. I begäran ska det belopp som motparten önskar deponera hos faciliteten anges.

3. På grund av skillnader i kontostrukturen mellan de nationella centralbankerna får de nationella centralbankerna, efter att först ha inhämtat ECB:s samtycke, tillämpa tillgångsvillkor som avviker från reglerna i denna artikel. De nationella centralbankerna ska informera motparterna om avvikelser från de tillgångsvillkor som beskrivs i denna artikel.

Artikel 23

Inlåningsfacilitetens löptider och ränta

1. Insättningar hos inlåningsfaciliteten har en löptid som sträcker sig över natten. För motparter som är direkta deltagare i TARGET2 förfaller insättningar hos inlåningsfaciliteten till betalning nästa öppethållandedag när TARGET2 öppnar sitt system.

2. Räntan på inlåningsfaciliteten tillkännages i förväg av Eurosystemet och beräknas som en enkel ränta enligt konventionen faktiskt antal dagar/360.

3. Räntan på insättningen betalas när insättningen ska återbetalas. Om räntan är negativ, ska tillämpningen av ränta på inlåningsfaciliteten medföra en betalningsförpliktelse för insättaren gentemot dennes nationella centralbank, inklusive en rätt för denna nationella centralbank att debitera motpartens konto i enlighet med detta.

AVDELNING III

FÖRFARANDE FÖR EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

KAPITEL 1

Anbud och bilaterala förfaranden för eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Artikel 24

Olika förfaranden för öppna marknadstransaktioner

Öppna marknadstransaktioner genomförs med hjälp av anbud eller bilaterala förfaranden.

Avsnitt 1

Anbudsförfaranden

Artikel 25

Olika anbudsförfaranden

1. Anbudsförfarandena genomförs i sex steg enligt vad som framgår av tabell 4.

Tabell 4

Operativa steg i anbudsförfaranden

Steg 1 Tillkännagivande av anbudsvillkoren

- a) Meddelande av ECB via offentliga nyhetsbyråer och ECB:s webbplats
- b) Meddelande av de nationella centralbankerna via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till enskilda motparter

Steg 2 Motparternas förberedelser och inlämnande av anbud

Steg 3 Eurosystemet sammanställer anbudet

Steg 4 Tilldelningar och tillkännagivande av resultatet

- a) ECB:s beslut om tilldelningar
- b) Tillkännagivande av resultatet via offentliga nyhetsbyråer och ECB:s webbplats

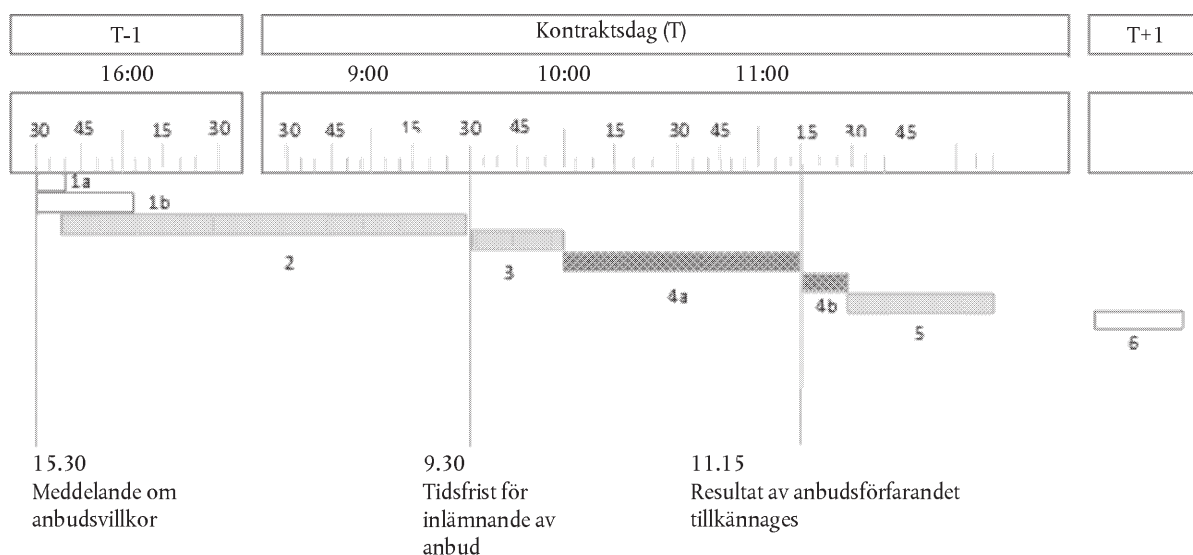
Steg 5 Bekräftelse av individuella tilldelningar

Steg 6 Avveckling av transaktionerna

2. Anbudsförfaranden ska genomföras antingen med hjälp av det standardiserade eller det snabba anbudsförfarandet. Förfarandena vid standardiserade anbud och snabba anbud är identiska utom i fråga om tidsramen (tabellerna 5 och 6) samt motpartskretsen.

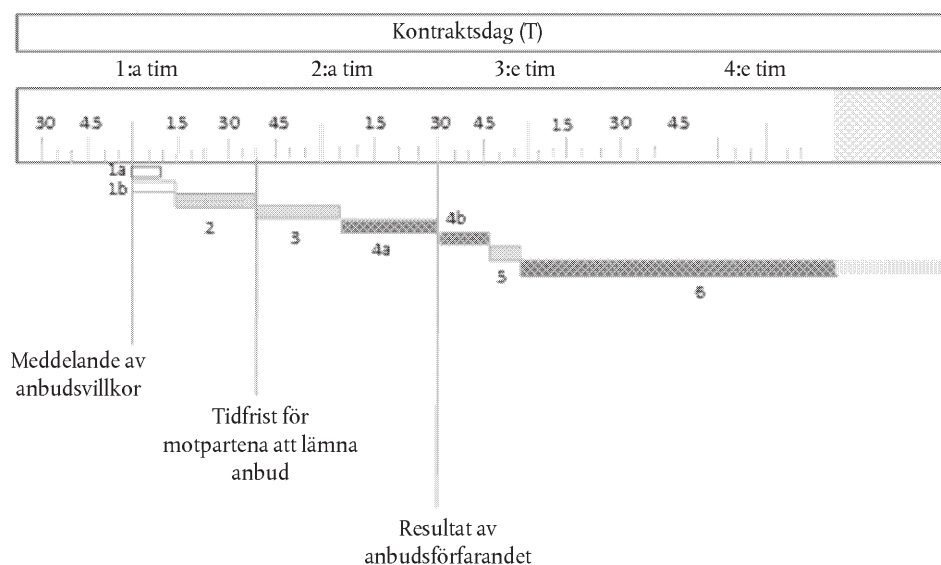
Tabell 5

Indikativ tidsram för operativa steg vid standardiserade anbudsförfaranden (centraleuropeisk tid ⁽¹⁾)

Tabell 6

Indikativ tidsram för operativa steg vid snabba anbudsförfaranden (centraleuropeisk tid)

⁽¹⁾ Centraleuropeisk tid (CET) beaktar omställningen till centraleuropeisk sommartid.

3. Eurosystemet kan välja mellan anbud till fast ränta och anbud till rörlig ränta.

Artikel 26

Standardiserade anbudsförfaranden

1. Eurosystemet ska använda standardiserade anbudsförfaranden för att genomföra a) huvudsakliga refinansieringstransaktioner, b) långfristiga refinansieringstransaktioner och c) strukturella transaktioner, dvs. strukturella reverserade transaktioner och emission av ECB-skuldcertifikat.
2. Eurosystemet får också använda standardiserade anbudsförfaranden för att genomföra finjusterande transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar utifrån specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena.
3. Standardiserade anbudsförfaranden utförs normalt inom a) en tidsram på högst 24 timmar räknat från tillkännagivandet av anbudsvillkoren till bekräftelsen av tilldelningar och b) tiden mellan sista möjligheten att avge anbud och tillkännagivandet av tilldelningar är ungefär två timmar.
4. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.

Artikel 27

Snabba anbudsförfaranden

1. Eurosystemet använder normalt snabba anbudsförfaranden för att genomföra finjusterande transaktioner, men kan även använda snabba anbudsförfaranden för att genomföra strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar utifrån specifika penningpolitiska överväganden eller som reaktion på marknadsförhållandena.
2. Snabba anbudsförfaranden genomförs vanligen inom 105 minuter räknat från tillkännagivandet av anbudsförslaget, och bekräftelsen av enskilda tilldelningar sker omedelbart efter tillkännagivandet av resultatet.
3. ECB kan vid behov besluta om justering av tidsramen vid enskilda transaktioner.
4. Eurosystemet får, enligt de kriterier och förfaranden som fastställs i artikel 57, välja ut ett begränsat antal motparter för deltagande i snabba anbudsförfaranden.

Artikel 28

Genomförande av standardiserade anbudsförfaranden för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner, baserat på anbudskalendern

1. Anbudsförfaranden för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner i enlighet med den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner.
2. Den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner publiceras på ECB:s och de nationella centralbankernas hemsida minst tre månader före starten på det år som kalendern avser.
3. De indikativa kontraktsdagarna för de huvudsakliga och de regelbundna långfristiga refinansieringstransaktionerna framgår av tabell 7.

Tabell 7

Normala kontraktsdagar för huvudsakliga samt regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner

Kategorier av öppna marknadstransaktioner	Normal kontraktsdag (T)
Huvudsakliga refinansieringstransaktioner	Varje tisdag (*)
Regelbunden långfristiga refinansieringstransaktioner	Sista onsdagen i varje kalendermånad (**)

(*) På grund av helgdagar kan tidpunkten ändras.

(**) På grund av helgerna genomförs december månads transaktion normalt en vecka tidigare, dvs. onsdagen före.

*Artikel 29***Genomförande av anbudsförfaranden för finjusterande och strukturella transaktioner utan anbudskalender**

1. Finjusterande transaktioner genomförs inte enligt någon på förhand bestämd kalender. ECB kan besluta att genomföra och avveckla finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets bankdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-affärsdagar deltar i sådana transaktioner.
2. Strukturella transaktioner genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden och inte enligt någon på förhand bestämd kalender. Normalt genomförs och avvecklas de under dagar som är NCB-affärsdagar i alla medlemsstater som har euron som valuta.

*Avsnitt 2***Operativa steg i anbudsförfaranden***Underavsnitt 1***Tillkännagivande av anbudsförfaranden***Artikel 30***Tillkännagivande av standardiserade och snabba anbudsförfaranden**

1. Standardiserade anbud ska i förväg tillkännages offentligt av ECB via nyhetsbyråer och på ECB:s webbplats. Därutöver kan de nationella centralbankerna tillkännage standardiserade anbudsförfaranden via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till motparterna.
2. Snabba anbudsförfaranden får i förväg tillkännages offentligt av ECB via nyhetsbyråer och på ECB:s webbplats. Vid snabba anbudsförfaranden som tillkännages offentligt i förväg, kan de nationella centralbankerna vid behov kontakta de utvalda motparterna direkt. Vid snabba anbudsförfaranden som inte tillkännagetts offentligt i förväg ska de utvalda motparterna kontaktas direkt av de nationella centralbankerna.
3. Tillkännagivandet av ett anbudsförfarande är en inbjudan till motparterna att lämna rättsligt bindande anbud. Tillkännagivandet utgör inte något anbud från ECB eller de nationella centralbankerna.
4. Vilken information som ska inkluderas i det offentliga tillkännagivandet av ett anbudsförfarande framgår av bilaga II.
5. ECB får vidta alla sådana åtgärder som den anser lämpliga för att rätta till ett fel i tillkännagivandet av anbudsförfarandet, inklusive att ställa in eller avbryta ett pågående anbudsförfarande.

*Underavsnitt 2***Motparternas förberedelser och avgivande av anbud***Artikel 31***Form och tidpunkt för avgivande av anbud**

1. Motparterna ska avge sina anbud till sin nationella centralbank. Anbud från ett institut får endast lämnas till den nationella centralbanken av en enhet i varje medlemsstat som har euron som valuta där institutet är etablerat, dvs. antingen av huvudkontoret eller av en namngiven filial.
2. Motparternas anbud ska lämnas i ett format som följer den förlaga som de nationella centralbankerna tillhandahåller för den aktuella transaktionen.

*Artikel 32***Anbuden**

1. Vid anbudsförfaranden till fast ränta ska motparterna i sina anbud ange till vilket belopp de önskar genomföra transaktioner med de nationella centralbankerna.
2. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar med fast ränta ska motparterna ange till vilket belopp i den valuta som hålls fast som de är villiga att sälja och köpa tillbaka, respektive köpa och sälja tillbaka, till ifrågavarande kurs.

3. Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta får motparterna lämna anbud på upp till tio olika räntor, priser eller swappunkter. I undantagsfall får Eurosystemet sätta en gräns för antalet anbud som varje motpart får lämna. För varje anbud ska motparterna ange till vilket belopp de vill göra transaktioner samt relevant ränta, pris eller swappunkt. Ett anbud som avser ränta eller swappunkt ska uttryckas som multipler av 0,01 procentenheter. Ett anbud som avser pris ska uttryckas som multipler av 0,001 procentenheter.
4. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparterna ange det belopp i den valuta som hålls fast och ange till vilken swappunktsnotering de är villiga att genomföra transaktionen.
5. Vid anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta noteras swappunkterna enligt normal marknadspraxis och anbuderna ska uttryckas som multipler av 0,01 swappunkter.
6. Vid emission av sina ECB-skuldcertifikat kan ECB bestämma att priset, och inte räntan, ska anges i anbuderna. Priserna ska då noteras som en procentsats av det nominella beloppet med tre decimaler.

Artikel 33

Högsta och lägsta anbudsbelopp

1. För de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp ska uttryckas som multipler av 100 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.
2. För långfristiga refinansieringstransaktioner fastställer varje nationell centralbank ett lägsta anbudsbelopp mellan 10 000 och 1 000 000 euro. Anbud som överstiger det lägsta anbudsbeloppet ska uttryckas som multipler av 10 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje räntesats för sig.
3. För finjusterande och strukturella transaktioner är det lägsta anbudsbeloppet 1 000 000 euro. Anbud som överstiger detta belopp ska uttryckas som multipler av 100 000 euro. Det lägsta anbudsbeloppet tillämpas på varje ränta, pris eller swappunkt för sig, beroende på transaktionstyp.
4. ECB har rätt att sätta ett högsta anbudsbelopp, som utgör det högsta godtagbara anbudet från en enskild motpart, för att undvika oproportionerligt höga anbud. I förekommande fall ska ECB informera om sådana högsta godtagbara bud i det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren.

Artikel 34

Högsta och lägsta anbudsränta

1. Vid likvidiserande anbudsförfaranden till rörlig ränta får ECB ange en lägsta anbudsränta, vilket är den lägsta ränta till vilken motparter får lämna anbud.
2. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden till rörlig ränta får ECB ange en högsta anbudsränta, vilket är den högsta ränta till vilken motparter får lämna anbud.

Artikel 35

Tidsfrist för avgivande av anbud

1. Innan tidsfristen för att lämna anbud har gått ut får en motpart när som helst återkalla sitt anbud.
2. Anbud som inkommer efter tidsfristens utgång beaktas inte och betraktas som ej godtagbara.
3. Den nationella centralbanken avgör huruvida en motpart beaktat tidsfristen för inlämnande av anbud.

Artikel 36

Anbud som avvisas

1. En nationell centralbank ska avvisa
 - a) alla anbud från en motpart om summan av anbuderna överstiger det högsta anbudsbeloppet som ECB fastställt,
 - b) varje anbud från en motpart om anbudet underskrider det lägsta anbudsbeloppet,

- c) varje anbud från en motpart som underskrider lägsta accepterad ränta, pris eller swappunkt eller överstiger högsta accepterad ränta, pris eller swappunkt.
2. En nationell centralbank får underkänna anbud som är ofullständiga eller som inte följer den aktuella förlagan.
3. Om en nationell centralbank beslutar att avvisa ett anbud ska den informera motparten om beslutet innan tilldelning sker.

Underavsnitt 3

Tilldelningar

Artikel 37

Tilldelning i likvidiserande och likviditetsabsorberande anbudsförfaranden till fast ränta

1. I ett anbudsförfarande till fast ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:
 - a) Anbuderna summeras.
 - b) Om summan av de inkomna anbuderna överstiger summan av den likviditet som sammanlagt ska tilldelas, tillgodoses de ingivna anbuderna proportionerligt enligt kvoten mellan beloppet som ska tilldelas och summan av de inkomna anbuderna i enlighet med tabell 1 i bilaga III.
 - c) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.
2. ECB kan besluta att tilldela
 - a) ett minsta tilldelningsbelopp, vilket utgör den undre gränsen på det belopp som kan tilldelas varje anbudsgivare, eller
 - b) en minsta tilldelningskvot, vilken utgör den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuderna till marginalräntan som ska tilldelas varje anbudsgivare.

Artikel 38

Tilldelning vid likvidiserande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta

1. Vid likvidiserande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:
 - a) Anbuderna förtecknas i fallande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser eller stigande ordningsföljd utifrån erbjudna priser.
 - b) Anbuderna med de högsta räntesatserna (lägsta pris) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt lägre räntesatser (högre pris) tills totalsumman av den likviditet som ska tilldelas har uppnåtts.
 - c) Skulle anbuderna vid marginalräntan sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela sker fördelningen av det återstående beloppet proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (högsta accepterade pris) i enlighet med tabell 2 i bilaga III.
 - d) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.
2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 39

Tilldelning vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden i euro till rörlig ränta

1. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden i euro, som kan användas vid emission av ECB-skuldcertifikat och mottagande av inlåning med fast löptid, ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:
 - a) Anbuderna förtecknas i stigande ordningsföljd utifrån erbjudna räntesatser eller fallande ordningsföljd utifrån erbjudna priser.

- b) Anbudet med de lägsta räntesatserna (högsta pris) får tilldelning först och därefter accepteras anbud med successivt högre räntesatser (lägre pris) tills totalsumman av den likviditet som ska absorberas har uppnåtts.
 - c) Skulle anbudet vid marginalräntan (lägsta accepterade pris) sammanlagt överstiga summan av anbudet som återstår att fördela, sker fördelningen av det återstående beloppet proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det som totalt bjudits till marginalräntan (lägsta accepterade pris) i enlighet med tabell 2 i bilaga III.
 - d) Det belopp som tilldelas varje motpart ska avrundas till närmaste euro. Vid emission av ECB-skuldcertifikat ska det tilldelade nominella beloppet avrundas till närmaste multipel av 100 000 euro.
2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 40

Tilldelning vid likvidiserande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta

1. Vid likvidiserande avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:
- a) Anbud förtecknas i stigande ordningsföljd efter swappunktsnoteringar med beaktande av noteringens tecken.
 - b) Noteringens tecken beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. För swappens löptid:
 - i) Om räntan på den utländska valutan är högre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen positiv, dvs. euron noteras högre än den utländska valutan, och
 - ii) om räntan på den utländska valutan är lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ, dvs. euron noteras lägre än den utländska valutan.
 - c) Anbud med de lägsta swappunktsnoteringarna ska prioriteras och successivt högre swappunktsnoteringar ska accepteras tills hela det fastställda valutabeloppet har fördelats.
 - d) Skulle vid den högsta accepterade swappunktsnotering, dvs. marginalswappunktsnoteringen, anbudet sammanlagt överstiga det belopp som återstår att fördela ska fördelningen ske proportionerligt mellan dessa anbud enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och vad som totalt bjudits vid marginalswappunktsnoteringen, i enlighet med tabell 3 i bilaga III.
 - e) Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.
2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 41

Tilldelning vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta

1. Vid likviditetsabsorberande anbudsförfaranden avseende valutaswappar till rörlig ränta ska motparternas anbud erhålla tilldelning på följande sätt:
- a) Anbud förtecknas i fallande ordningsföljd efter erbjudna swappunktsnoteringar med beaktande av noteringens tecken.
 - b) Noteringens tecken beror på vilket tecken räntedifferensen mellan den utländska valutan och euron har. För swappens löptid:
 - i) om räntan på den utländska valutan är högre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen positiv, dvs. euron noteras högre än den utländska valutan, och
 - ii) om räntan på den utländska valutan är lägre än motsvarande euroränta är swappunktsnoteringen negativ, dvs. euron noteras lägre än den utländska valutan.

- c) Anbud med de högsta swappunktsnoteringarna ska prioriteras och successivt lägre swappunktsnoteringar ska accepteras tills:
 - i) hela det fastställda valutabeloppet som ska absorberas har fördelats, och
 - ii) vid den lägsta accepterade swappunktsnoteringen, dvs. marginalswhappunktsnoteringen, anbudet sammanlagt överstiger det belopp som återstår att fördela.
 - d) Det återstående beloppet ska fördelas proportionerligt mellan anbudet, enligt kvoten mellan det belopp som återstår att fördela och det belopp som totalt bjudits vid marginalswhappunktsnoteringen, i enlighet med tabell 3 i bilaga III. Det belopp som tilldelas varje motpart avrundas till närmaste euro.
2. ECB kan besluta att tilldela varje framgångsrik anbudsgivare ett minimibelopp.

Artikel 42

Typ av auktion för anbudsförfaranden till rörlig ränta

Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta kan Eurosystemet tillämpa antingen en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) eller med multipel ränta (amerikansk auktion).

Underavsnitt 4

Tillkännagivande av tilldelningar

Artikel 43

Tillkännagivande av tilldelningar

1. ECB ska offentligt tillkänna sitt tilldelningsbeslut och resultat av anbudsförfarandet via nyhetsbyråer och på ECB:s webbplats. Därutöver kan de nationella centralbankerna tillkänna ECB:s tilldelningsbeslut via nationella nyhetsbyråer och (vid behov) direkt till motparterna.
2. Vilken information som ska inkluderas i det offentliga tillkännagivandet av anbudsförfarandets resultat framgår av bilaga IV.
3. Om tilldelningsbeslutet innehåller felaktig information avseende informationen i det offentliga tillkännagivandet av anbudsförfarandets resultat som avses i punkt 1, får ECB vidta alla åtgärder som den anser lämpliga för att rätta den felaktiga informationen.
4. Efter det offentliga tillkännagivandet av ECB:s tilldelningsbeslut och resultat av anbudsförfarandet som avses i punkt 1, ska de nationella centralbankerna omedelbart bekräfta de enskilda tilldelningarna direkt till motparterna, varvid varje motpart ska erhålla en individuell och säker bekräftelse om att denna framgångsrikt deltagit i förfarandet samt exakt vilket belopp som kommer att tilldelas.

Avsnitt 3

Bilaterala förfaranden för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner

Artikel 44

Olika bilaterala förfaranden

1. Eurosystemet kan genomföra följande öppna marknadstransaktioner genom bilaterala förfaranden:
 - a) finjusterande transaktioner (reverserade transaktioner, valutaswappar eller inlåning med fast löptid), eller
 - b) strukturella transaktioner (direkt köp/försäljningar).
2. Bilaterala förfaranden kan, beroende på den specifika transaktionen, utföras genom direktkontakt med motparter, enligt vad som framgår av artikel 45, eller genom börser och ombud enligt vad som framgår av artikel 46.

*Artikel 45***Bilaterala förfaranden som utförs genom direkt kontakt med motparter**

1. Bilateral förfaranden för finjusterande transaktioner och strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar får utföras genom direkt kontakt med motparter.
2. De nationella centralbankerna ska direkt kontakta ett eller flera institut som väljs ut enligt de godtagbarhetskriterier som framgår av artikel 57. De nationella centralbankerna ska följa ECB:s institutioner när de beslutar om huruvida de ska genomföra transaktioner med dessa institut.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får ECB-rådet besluta att ECB själv, eller en eller flera nationella centralbanker i egenskap av ECB:s operativa organ, i undantagsfall får genomföra finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar i bilaterala förfaranden. I sådana fall ska förfarandena för sådana transaktioner anpassas. ECB ska besluta huruvida transaktioner ska genomföras med de kontaktade instituten.

*Artikel 46***Bilaterala förfaranden som genomförs via börser och ombud**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 45, får bilaterala förfaranden för strukturella transaktioner genomföras i form av direkta köp/försäljningar genom börser och ombud.
2. Enligt vad som framgår av artikel 57 ska kretsen av motparter inte begränsas.
3. Förfarandena ska anpassas till marknadspraxis för de aktuella skuldinstrumenten.

*Artikel 47***Tillkännagivande av transaktioner som genomförts via bilaterala förfaranden**

1. Finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar via bilaterala förfaranden tillkännages inte offentligt i förväg annat än om ECB beslutar om detta.
2. ECB kan besluta att inte offentligt tillkänna resultaten av sådana bilaterala transaktioner.

*Artikel 48***Öppethållandedagar för bilaterala förfaranden**

1. ECB kan besluta att genomföra och genomföra bilaterala förfaranden för finjusterande transaktioner på vilken som helst av Eurosystemets affärsdagar. Endast nationella centralbanker i medlemsstater där kontraktsdagen, avvecklingsdagen och återbetalningsdagen infaller på NCB-affärsdagar får delta i sådana transaktioner.
2. Bilateral förfaranden för strukturella transaktioner genomförs i form av direkt köp/försäljningar och genomförs och avvecklas normalt under de dagar som är NCB-affärsdagar i alla medlemsstater som har euron som valuta.

*KAPITEL 2***Avvecklingsförfaranden för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner***Artikel 49***Olika avvecklingsförfaranden**

1. Betalningsuppdrag avseende deltagande i öppna marknadstransaktioner eller användningen av de stående faciliteterna ska avvecklas via motparternas konton hos en nationell centralbank eller via kontona hos en avvecklingsbank som deltar i TARGET2.
2. Betalningsuppdrag avseende deltagande i likviderande öppna marknadstransaktioner eller användningen av utlåningsfaciliteten ska inte avvecklas innan den slutliga överföringen av de godtagbara säkerheterna för transaktionen gjorts. För detta ändamål ska motparter
 - a) i förväg ställa godtagbar säkerhet hos en nationell centralbank, eller

- b) avveckla de godtagbara tillgångarna med en nationell centralbank enligt principen leverans mot betalning.

Artikel 50

Avveckling av öppna marknadstransaktioner

1. Eurosystemet eftersträvar att avveckla transaktioner till följd av sina öppna marknadstransaktioner samtidigt i alla medlemsstater som har euron som valuta med alla motparter som har ställt tillräckligt med godtagbara tillgångar som säkerhet. På grund av operativa restriktioner och tekniska egenskaperna (t.ex. hos värdepappersavvecklingssystemen) kan tidsschemat under dagen för avvecklingen av öppna marknadstransaktioner variera mellan medlemsstater som har euron som valuta.
2. De indikativa avvecklingsdagarna sammanfattas i tabell 8.

Tabell 8

Indikativa avvecklingsdagar för Eurosystemets öppna marknadstransaktioner (*)

Penningpolitiskt instrument	Avvecklingsdag för öppna marknadstransaktioner baserade på standardiserade anbudsförfaranden	Avvecklingsdag för öppna marknadstransaktioner baserade på snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden
Reverserade transaktioner	T + 1	T
Direkta köp/försäljningar	Enligt marknadspraxis för godtagbara tillgångar	
Emission av ECB-skuldcertifikat	T + 2	—
Valutaswappar	T, T + 1 eller T + 2	
Inlåning med fast löptid	T	

(*) Avvecklingsdagen ska vara en av Eurosystemets affärsdagar. T är kontraktsdagen.

Artikel 51

Avveckling av öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden

1. Eurosystemet ska eftersträva att avveckla öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden under den första dagen efter kontraktsdagen när TARGET2 och alla berörda värdepappersavvecklingssystem är öppna.
2. Avvecklingsdagarna för huvudsakliga och regelbundna långfristiga refinansieringstransaktioner anges i förväg i den vägledande kalendern för Eurosystemets regelbundna anbudstransaktioner. Om den normala avvecklingsdagen infaller på en helgdag kan ECB besluta om en annan avvecklingsdag, med möjlighet även till avveckling under samma dag. Eurosystemet ska eftersträva att säkerställa att avvecklingstidpunkten för huvudsakliga och långfristiga refinansieringstransaktioner sammanfaller med tidpunkten för återbetalning av en tidigare transaktion med motsvarande löptid.
3. Emission av ECB-skuldcertifikat ska avvecklas under den andra dagen efter kontraktsdagen när TARGET2 och alla berörda värdepappersavvecklingssystem är öppna.

Artikel 52

Avveckling av öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden

1. Eurosystemet avser att avveckla öppna marknadsoperationer som genomförs i form av snabba anbud och bilaterala förfaranden på kontraktsdagen. Andra avvecklingsdagar får användas, särskilt för direkta köp/försäljningar av valutaswappar.
2. Finjusterande eller strukturella transaktioner som genomförs i form av direkt köp/försäljningar via bilaterala förfaranden ska avvecklas decentraliserat genom de nationella centralbankerna.

*Artikel 53***Ytterligare bestämmelser om avveckling och förfaranden vid dagens slut**

1. Utan att det påverkar kraven enligt detta kapitel får ytterligare bestämmelser om avveckling fastställas i de avtal eller föreskrifter som tillämpas av de nationella centralbankerna eller ECB för de enskilda penningpolitiska instrumenten.
2. Förfarandena vid dagens slut fastställs i dokumentationen för TARGET2.

*Artikel 54***Minimireserver (kassakrav) och överskottsreserver**

1. Enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9), får en motparts avvecklingskonto hos en nationell centralbank användas som kassakravskonto. Kassakravsmedel som finns på avvecklingskonton får användas för avveckling under dagen. En motparts dagliga kassakravsmedel ska beräknas som saldot på kassakravskontot vid dagens slut. Vid tillämpning av denna artikel ska begreppet "kassakravskonto" ha samma betydelse som i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).
2. Minimireserver som överstiger de obligatoriska minimireserverna enligt förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska förräntas till den lägre räntan av antingen noll procents ränta eller räntan på inlåningsfaciliteten.

DEL 3

GODKÄNDA MOTPARTER*Artikel 55***Kriterier för deltagande i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner**

När det gäller Eurosystemets penningpolitiska transaktioner, med beaktande av artikel 57, ska Eurosystemet endast tillåta institut som uppfyller kriterierna i denna artikel att delta.

- a) De ska som omfattas av Eurosystemets kassakravssystem enligt artikel 19.1 i ECBS-stadgan ska inte ha beviljats något undantag från skyldigheterna enligt Eurosystemets kassakravssystem i enlighet med förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).
- b) De måste vara finansiellt solida.
- c) De ska vara ett av följande:
 - i) stå under någon form av EU/EES-harmoniserad tillsyn av behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013,
 - ii) vara ett offentligt ägt kreditinstitut enligt artikel 123.2 i fördraget som omfattas av likvärdig tillsyn som den tillsyn som en behörig myndighet utövar enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013,
 - iii) vara institut som står under en icke-harmoniserad tillsyn av behöriga myndigheter som motsvarar den EU/EES-harmoniserade tillsynen genom behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013 (t.ex. filialer, i medlemsstater som har euron som valuta, till institut som är registrerade utanför EES).
- d) De ska uppfylla de operativa krav som fastställs i respektive den nationella centralbankens eller ECB:s avtal och föreskrifter avseende det specifika instrumentet eller transaktionen.

*Artikel 56***Tillgång till öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden samt stående faciliteter**

1. Institut som uppfyller urvalskriterierna i artikel 55 ska ges tillgång till alla Eurosystemets penningpolitiska transaktioner:
 - a) stående faciliteter,
 - b) öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden.

2. Tillgång till de stående faciliteterna eller de öppna marknadsoperationerna genom standardiserade anbudsförfaranden ska endast beviljas institut som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 genom deras nationella centralbank.
3. Om institut som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 har enheter, t.ex. huvudkontor eller filialer, i flera medlemsstater som har euron som valuta, får varje enhet som uppfyller urvalskriterierna enligt artikel 55 tillgång till de stående faciliteterna eller öppna marknadstransaktionerna som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden genom sin nationella centralbank.
4. Anbud som lämnas för öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av standardiserade anbudsförfaranden och för tillgång till de stående faciliteterna får endast lämnas av en enhet i varje medlemsstat som har euron som valuta, dvs. antingen av huvudkontoret eller av en namngiven filial.

Artikel 57

Urval av motparter till öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden

1. För öppna marknadstransaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden ska motparter väljas ut i enlighet med punkterna 2–4.
2. För strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar via bilaterala förfaranden begränsas kretsen av motparter inte. För strukturella transaktioner som genomförs i form av direkta köp/försäljningar som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfarande gäller de urvalskriterier som framgår av artikel 57.3 b.
3. För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden ska motparter väljas ut enligt följande:
 - a) För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av valutaswappar för penningpolitiska ändamål och utförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden, ska kretsen motparter bestå av samma krets av enheter som Eurosystemet väljer ut för valutainterventioner och är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta. Motparter till valutaswappar för penningpolitiska ändamål, som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden behöver inte uppfylla kriterierna i artikel 55. Kriterier för urvalet av motparter för Eurosystemets valutainterventioner, baserat på effektivitets- och försiktighetsprincipen, framgår av bilaga V. De nationella centralbankerna kan tillämpa limitbaserade system för kontroll av sin kreditexponering gentemot enskilda motparter som deltar i valutaswappar som genomförs i penningpolitiskt syfte.
 - b) För finjusterande transaktioner som genomförs med hjälp av reverserade transaktioner eller inlåning med fast löptid och utförs genom snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden, ska varje nationell centralbank välja ut ett antal motparter bland de institut som uppfyller urvalskriterierna i artikel 55 och är etablerade i deras medlemsstat som har euron som valuta. Valet ska i första hand baseras på det relevanta institutets verksamhet på penningmarknaden. Ytterligare kriterier kan tillämpas av den nationella centralbanken, t.ex. effektiviteten vid handlarbordet och potentialen att lämna anbud.
4. Om ECB-rådet enligt artikel 45.3 beslutar att ECB själv, eller en eller flera av de nationella centralbankerna, ska genomföra finjusterande eller strukturella transaktioner genom bilaterala förfaranden, ska ECB välja ut motparterna enligt ett roterande schema bland de motparter som uppfyller kriterierna för att delta i snabba anbud och bilaterala transaktioner.
5. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkterna 1–4 får öppna marknadstransaktioner, efter beslut av ECB-rådet, som genomförs med hjälp av snabba anbudsförfaranden eller bilaterala förfaranden även genomföras med en större grupp motparter än de som anges i punkterna 2–4 ovan.

DEL 4

GODTAGBARA TILLGÅNGAR

AVDELNING I

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 58

Godtagbara tillgångar och godkända metoder för ställande av säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer

1. Eurosystemet ska utveckla ett gemensamt ramverk för godtagbara tillgångar som gäller för alla sina kreditoperationer enligt denna riktlinje.

2. För att delta i Eurosystemets kreditoperationer ska motparterna tillhandahålla Eurosystemet tillgångar som är godtagbara som säkerhet för sådana operationer. Eftersom Eurosystemets kreditoperationer inkluderar intradagskredit, måste sådana säkerheter som motparter ställer för intradagskredit också uppfylla de urvalskriterier som följer denna riktlinje, i enlighet med riktlinje ECB/2012/27.

3. Motparter ska tillhandahålla godtagbara tillgångar genom

- a) överföring av äganderätten, i rättslig form av en repa, eller
- b) att skapa en säkerhet, dvs. i form av panträtt, överlåtelse eller inteckning i den relevanta tillgången, i rättslig form av lån mot säkerhet,

i båda fallen i enlighet med bestämmelserna i den nationella centralbankens avtal eller föreskrifter.

4. Om en motpart ställer godtagbara tillgångar som säkerhet, kan den nationella centralbanken antingen kräva att godtagbara säkerheter öronmärks eller slås samman, beroende på vilket system för förvaltning av säkerheter banken använder.

5. Ingen skillnad ska göras mellan omsättbara och icke-omsättbara tillgångar i fråga om kvalitet eller godtagbarhet vid olika slag av Eurosystemets kreditoperationer.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 att motparter ska tillhandahålla Eurosystemet tillgångar som är godtagbara som säkerhet, kan Eurosystemet på anmodan ge motparter råd avseende omsättbara värdepappers godtagbarhet om de redan har emitterats eller angående icke omsättbara tillgångar som redan har tillhandahållits. Eurosystemet ska inte agera rådgivare innan sådana händelser.

Artikel 59

Allmänna aspekter avseende Eurosystemets ramverk för kreditbedömning av godtagbara tillgångar

1. Ett krav för godtagbarhet är att tillgångarna uppnår de höga kraven på kreditvärdighet som framgår av Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF).

2. ECAF definierar förfaranden, regler och metoder som garanterar att Eurosystemets krav på hög kreditvärdighet för godtagbara tillgångar upprätthålls och att godtagbara tillgångar uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet.

3. För ECAF:s syften ska Eurosystemet definiera krav på kreditvärdighet i form av kreditkvalitetssteg genom att upprätta tröskelvärden som anger sannolikheten för fallissemang (PD) under ett år enligt följande.

- a) Eurosystemet anser att en maximal sannolikhet för fallissemang under ett år på 0,10 procent motsvarar en kreditvärdighet på kreditkvalitetssteg 2, vilket omvärderas regelbundet, och att en maximal sannolikhet för fallissemang under ett år på 0,40 procent motsvarar en kreditvärdighet på kreditkvalitetssteg 3.
- b) Alla godtagbara tillgångar för Eurosystemets kreditoperationer ska åtminstone ha en kreditvärdighet motsvarande kreditkvalitetssteg 3. Ytterligare kreditkvalitetskrav för specifika tillgångar ska tillämpas av Eurosystemet i enlighet med avsnitt II och III i del 4.

4. Eurosystemet ska publicera information om kreditkvalitetsstegen på ECB:s webbplats i form av Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala, inklusive jämförelser mellan kreditkvalitetssteg och kreditbetyg från godkända externa ratinginstitut (ECAI) samt ratingverktyg (RT) från utomstående aktörer.

5. Vid sin bedömning av kreditvärdighet beaktar Eurosystemet kreditvärderingsinformation från fyra olika källor i enlighet med avsnitt V i del 4:

6. Vid bedömning av en viss tillgångs kreditvärdighet kan Eurosystemet beakta institutionella kriterier och egenskaper som ger innehavaren av tillgången ett liknande skydd, till exempel garantier. Eurosystemet förbehåller sig rätten att avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet utifrån all information som Eurosystemet bedömer som relevant för att säkerställa ett adekvat skydd för Eurosystemet.

7. Eurosystemets ramverk för kreditbedömning följer definitionen av "fallissemang" enligt direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.

Avdelning II

Godtagbarhetskriterier och krav på kreditvärdighet avseende omsättbara tillgångar

KAPITEL 1

Godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Artikel 60

Godtagbarhetskriterier avseende alla typer av omsättbara tillgångar

För att vara godtagbara som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer måste omsättbara tillgångar vara skuldinstrument som uppfyller de kriterier som framgår av avsnitt 1, utom när det gäller sådana specifika typer av omsättbara tillgångar som anges i avsnitt 2.

Artikel 61

Förteckning över omsättbara tillgångar och redovisningsregler

1. ECB ska publicera en aktuell förteckning över godtagbara tillgångar på sin webbplats, i enlighet med de metoder som anges på webbplatsen, och ska uppdatera denna varje vecka. Tillgångar som bedöms i enlighet med artikel 87.3 ska inte tas med i förteckningen över godtagbara tillgångar.
2. Normalt är den nationella centralbank som rapporterar en specifik omsättbar tillgång till ECB den nationella centralbanken i landet där den omsättbara tillgången är registrerad för handel.

Avsnitt 1

Allmänna godtagbarhetskriterier för omsättbara tillgångar

Artikel 62

De omsättbara tillgångarnas kapitalbelopp

1. För att vara godtagbara, fram till en slutlig inlösen, måste skuldinstrument ha
 - a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp, eller
 - b) ett villkorslöst kapitalbelopp som har en fast koppling till endast ett inflationsindex för euroområdet vid en viss tidpunkt, och som inte innehåller några andra komplexa strukturer.
2. Även skuldinstrument med ett kapitalbelopp som har en koppling till endast ett inflationsindex för euroområdet vid en viss tidpunkt tillåts, förutsatt att kupongstrukturen definieras i artikel 63.1 b fjärde strecksatsen och har en koppling till samma inflationsindex för euroområdet.
3. Tillgångar med warranter eller andra liknande rättigheter godtas inte.

Artikel 63

Godkända kupongstrukturer för omsättbara tillgångar

1. För att vara godtagbara, måste skuldinstrument fram till en slutlig inlösen ha någon av följande kupongstrukturer:
 - a) fast kupong, nollkupong eller kupong med räntetrappa med förutbestämda kupongbetalningar och förutbestämt kupongvärde som ej får resultera i ett negativt kassaflöde, eller

- b) en kupong med rörlig ränta får ej resultera i ett negativt kassaflöde och har följande struktur: kupongränta = (referensränta * l) ± x, med $f \leq \text{kupongränta} \leq c$, där
- i) referensräntan är endast en av följande vid en viss tidpunkt:
- en europenningmarknadsränta, t.ex. EURIBOR, LIBOR eller liknande index,
 - en konstant swappränta till förfallodagen, t.ex. CMS, EISDA, EUSA,
 - avkastningen på en av euroområdet statsobligationer eller ett index för flera av euroområdet statsobligationer som har en löptid på högst ett år,
 - ett inflationsindex för euroområdet, och
- ii) om f (golv), c (tak), l (hävstångsfaktor/faktor för minskad hävstång) och x (marginal) finns angivna, är dessa tal antingen förutbestämda vid emissionen eller kan endast förändras över tid enligt en vid emissionen fastställd plan, där f och c överstiger eller är lika med noll och l överstiger noll under tillgångens hela löptid. För rörliga kuponger med en referensränta för inflationsindex ska l vara lika med ett.
2. Skuldinstrument med en rörlig kupong, enligt punkt 1 b, godtas inte om kupongräntan vid någon tidpunkt efter tillämpningen av kupongränteformeln blir negativ.
3. Kupongstrukturer som inte uppfyller kraven enligt punkterna 1 och 2 godtas inte, detta inkluderar fall där endast vissa delar av avkastningen (t.ex. ett premium) inte uppfyller kraven.
4. När man inom ramen för denna artikel bedömer huruvida en kupong har fast eller rörlig räntetrappa ska bedömningen av kupongstrukturen göras utifrån tillgångens hela löptid med både ett framåtblickande och ett tillbakablickande perspektiv.
5. För att godtas får en kupongstruktur inte ge emittenten några valmöjligheter, dvs. det får ej vara möjligt för emittenten att besluta om ändring av kupongstrukturen under tillgångens hela löptid, baserat på ett framåtblickande och ett tillbakablickande perspektiv.

Artikel 64

Omsättbara tillgångar ska inte vara efterställda

Godtagbara skuldinstrument får ej medföra någon rätt till kapital och/eller ränta som är efterställd andra skuldinstrument som emittenten gett ut.

Artikel 65

Omsättbara tillgångars denomineringsvaluta

För att vara godtagbara måste skuldinstrument vara denominerade i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsländer som har infört euron.

Artikel 66

Omsättbara tillgångars emissionsort

1. Med beaktande av punkt 2 måste skuldinstrument för att vara godtagbara ha emitterats inom EES hos en centralbank eller ett värdepappersavvecklingssystem som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk.
 2. Skuldinstrument som emitteras eller garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, måste emissionsorten ligga inom euroområdet.
 3. Internationella skuldinstrument som emitterats genom de internationella värdepapperscentralerna Euroclear Bank och Clearstream Banking Luxembourg ska uppfylla nedanstående kriterier.
- a) Internationella innehavarinstrument som emitterats i s.k. new global note-form och de måste deponeras hos en Common Safekeeper som är en internationell värdepapperscentral eller värdepapperscentral som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk. Detta gäller inte för internationella innehavarinstrument som emitterats i classic global-note-form före den 1 januari 2007 samt fungibla tap-emissioner av sådana instrument som emitterats under samma ISIN-kod oavsett datum för tap-emissionen.

- b) Internationella skuldinstrument som emitterats i global registrerad form måste emitteras enligt den nya förvaringsstrukturen för internationella skuldinstrument. Detta gäller inte för internationella skuldinstrument som emitterats i global registrerad form före den 1 oktober 2010.
- c) Internationella skuldinstrument i "individual note"-form godtas inte utom om de emitterats i denna före den 1 oktober 2010.

Artikel 67

Avvecklingsförfaranden för omsättbara tillgångar

1. För att vara godtagbara måste skuldinstrument vara överförbara i kontobaserad form och innehas och avvecklas i medlemsstater som har euron som valuta genom ett konto hos en nationell centralbank eller ett värdepappersavvecklingssystem som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk, så att fullgörelse och realisering av säkerheter styrs av lagstiftningen i en medlemsstat som har euron som valuta.
2. Om den värdepapperscentralen/värdepappersavvecklingssystemet där värdepapperet emitterats inte är densamma som där värdepapperet innehas måste de båda, för att tillgången ska vara godtagbar, vara sammankopplade genom en förbindelse som godkänts av Eurosystemets bedömningsramverk i enlighet med artikel 150.

Artikel 68

Godkända marknader för omsättbara tillgångar

1. För att godtas måste skuldinstrument vara upptagna till handel på en reglerad marknad enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁾, eller vara noterade på vissa godkända icke-reglerade marknader.
2. ECB ska publicera en förteckning över godkända icke-reglerade marknader på sin webbplats och uppdatera denna minst en gång per år.
3. Eurosystemets bedömning av icke reglerade marknader baseras på tre principer – säkerhet, transparens och tillgänglighet enligt nedanstående.
 - a) Säkerhet avser säkerhet vad gäller transaktioner, speciellt säkerhet om transaktioners giltighet och genomförbarhet.
 - b) Transparens avser fri tillgång till information om marknadens regler för förfarande och verksamhet, tillgångarnas finansiella kännetecken, prisbildningsmekanismen samt relevanta priser och kvantiteter, t.ex. noteringar, räntor, handelsvolym, utestående belopp.
 - c) Tillgänglighet avser Eurosystemets möjlighet att delta i och ha tillgång till marknaden. En marknad bedöms vara tillgänglig om dess regler och verksamhet ger Eurosystemet möjlighet att erhålla information och genomföra transaktioner för förvaltningen av säkerheter när så behövs.
4. Urvalsprocessen för icke-reglerade marknader styrs uteslutande av Eurosystemets behov av att tillvarata sina säkerheter och avser inte att bedöma de olika marknadernas inneboende kvalitet.

Artikel 69

Typ av emittent eller borgensman för omsättbara tillgångar

1. För att vara godtagbara ska skuldinstrument emitteras eller garanteras av centralbanker i medlemsstaterna, enheter i den offentliga sektorn, organ, kreditinstitut, andra finansiella företag än kreditinstitut, icke-finansiella företag, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer.
2. Utöver de banker och organisationer som anges i artiklarna 117.2 och 118 i förordning (EU) nr 575/2013 får Eurosystemet godkänna varje enhet som en multilateral utvecklingsbank eller internationell organisation inom ramen för denna riktlinje förutsatt att de uppfyller alla följande kriterier:
 - a) Organisationen har ett globalt eller regionalt mandat som överskrider den nationella ramen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- b) Organisationen finansieras främst genom bidrag från nationella myndigheter, eller organisationer eller enheter som har ett nära samband med nationella myndigheter.
- c) Enhetens mål är i linje med unionens mål.

Artikel 70

Emittentens eller borgensmannens hemvist

1. För att ett skuldinstrument ska vara godtagbart måste emittenten vara etablerad inom EES eller i ett G10-land utanför EES, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3–6.
2. För att ett skuldinstrument ska vara godtagbart måste borgensmannen vara etablerad inom EES, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för ett specifikt skuldinstrument, med beaktande av de undantag som framgår av punkterna 3 och 4. Möjligheten att använda en ECAI-bedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för specifika skuldinstrument framgår av artikel 84.
3. Skuldinstrument som emitteras eller garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, måste emittenten eller borgensmannen vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.
4. För skuldinstrument som emitteras eller garanteras av multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer gäller inte hemvistkravet och de är godtagbara oavsett av hemvisten.
5. Emittenter av värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara etablerade inom EES i enlighet med artikel 74.
6. Skuldinstrument som emitterats av emittenter etablerade i G10-länder utanför EES kan bara godtas om Eurosystemet har säkerställt att dess rättigheter på lämpligt sätt skyddas av lagarna i det relevanta G10-landet utanför EES. I sådana fall måste ett rättsligt utlåtande lämnas till den berörda nationella centralbanken, i en form som är godtagbar för Eurosystemet, innan det aktuella skuldinstrumentet kan anses godtagbart.

Artikel 71

Krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

Om inget annat anges måste skuldinstrument uppfylla kreditkvalitetskraven i kapitel 2 för att vara godtagbara.

Avsnitt 2

Specifika godtagbarhetskriterier för vissa typer av omsättbara tillgångar

Underavsnitt 1

Specifika godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

Artikel 72

Godtagbarhetskriterier för värdepapper med bakomliggande tillgångar

För att vara godtagbara för Eurosystemets kreditoperationer måste värdepapper med bakomliggande tillgångar dels uppfylla de allmänna godtagbarhetskriterierna för omsättbara tillgångar som framgår av avsnitt 1, med undantag av de kriterier som framgår av artikel 62 avseende kapitalbelopp, dels de specifika godtagbarhetskriterierna i detta underavsnitt.

Artikel 73

Krav på att kassaflödesgenererande tillgångar ska vara homogena och ha en viss sammansättning

1. För att värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara godtagbara, måste alla kassaflödesgenererande tillgångar bakom värdepapprena vara homogena, dvs. det ska vara möjligt att rapportera dem via en av de existerande mallarna för uppgifter på lån-nivå, som ska vara en av följande:

- a) bolån,

- b) kommersiella fastighetslån,
- c) lån till små och medelstora företag,
- d) billån,
- e) konsumentkrediter,
- f) leasingkrav,
- g) kreditkortsfordringar.

2. Av de uppgifter som motparten tillhandahåller kan Eurosystemet dra slutsatsen att ett värdepapper med bakomliggande tillgångar inte är homogent.

3. Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska inte innehålla några kassaflödesgenererande tillgångar som härrör direkt från det SPV-företag som emitterat värdepapprena med bakomliggande tillgångar.

4. De kassaflödesgenererande tillgångarna får inte, helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt, bestå av trancher av andra värdepapper med bakomliggande tillgångar. Detta krav exkluderar inte värdepapper med bakomliggande tillgångar där emissionsstrukturen omfattar två SPV-företag och kravet på "verklig försäljning" uppfylls avseende dessa två SPV-företag så att de skuldinstrument som emitteras av det andra SPV-företaget täcks direkt eller indirekt av de ursprungliga tillgångarna och samtliga kassaflöden från de kassaflödesgenererande tillgångarna överförs från det första till det andra SPV-företaget.

5. De kassaflödesgenererande tillgångarna får inte heller, helt eller delvis, faktiskt eller potentiellt, bestå av kreditlänkade obligationer, swappar eller andra derivatinstrument, syntetiska värdepapper eller liknande fordringar. Denna restriktion omfattar inte swappar som används i transaktioner med värdepapper med bakomliggande tillgångar uteslutande för att säkra tillgångar.

6. Utan att det påverkar godtagbarhetskriterierna i detta underavsnitt ska de kassaflödesgenererande tillgångarna som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar i form av kommersiella fastighetslån med inteckning inte omfatta lån som vid någon tidpunkt är strukturerade, syndikerade eller högrisklån (s.k. leveraged loans). Vid tillämpning av detta kriterium är "strukturerat lån" en struktur som inkluderar efterställda kreditfordringar, "syndikerat lån" ett lån som beviljas av en grupp borgenärer som ingår i ett syndikat, och "högrisklån" (s.k. leveraged loans) ett lån till ett företag som redan har en avsevärd skuldsättning, t.ex. lånefinansiering av förvärv, där lånet används för att förvärva aktier i ett företag som även står som gäldenär för lånet.

7. Om de kassaflödesgenererande tillgångarna för värdepapper med bakomliggande tillgångar omfattar leasingkrav med restvärden, ska de värdepapper med bakomliggande tillgångar som fanns upptagna på förteckningen över godtagbara tillgångar den 1 maj 2015 vara fortsatt godtagbara fram till den 31 augusti 2015.

Artikel 74

Geografiska begränsningar avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar och kassaflödesgenererande tillgångar

1. Emittenter av värdepapper med bakomliggande tillgångar ska vara SPV-företag etablerade inom EES.
2. De kassaflödesgenererande tillgångarna ska härröra från en upphovsman med säte i EES och säljas till SPV-företaget av upphovsmannen eller ett ombud med säte i EES.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska förvaltare av inteckningar eller fordringar jämföras med ombud. De värdepapper med bakomliggande tillgångar som fanns upptagna på förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar den 1 maj 2015 som inte uppfyller punkt 2 vad gäller sätet för förvaltare av inteckningar eller fordringar, ska även fortsättningsvis godtas fram till den 1 maj 2016, förutsatt att de uppfyller alla övriga urvalskriterier.
4. Gäldenärerna och fordringsägarna av de kassaflödesgenererande tillgångarna ska ha sitt säte (eller hemvist om det rör sig om fysiska personer) inom EES. Samtliga tillhörande värdepapper ska finnas inom EES och de kassaflödesgenererande tillgångarna ska falla under lagstiftningen i ett EES-land.

*Artikel 75***SPV-företagets förvärv av kassaflödesgenererande tillgångar**

1. SPV-företagets förvärv av kassaflödesgenererande tillgångar ska omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat.
2. De kassaflödesgenererande tillgångarna ska ha förvärvats av SPV-företaget från upphovsmannen eller ett ombud i enlighet med artikel 74.2 på ett sätt som Eurosystemet anser vara en "verklig försäljning" som kan göras gällande mot tredje part, och som är utom räckhåll för upphovsmannen och dennes fordringsägare, eller för ombudet och dennes fordringsägare, även för det fall upphovsmannen eller ombudet blir insolvent.

*Artikel 76***Bedömning av clawback-bestämmelser för värdepapper med bakomliggande tillgångar**

1. Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska bara godtas om Eurosystemet har säkerställt att dess rättigheter på lämpligt vis skyddas mot clawback-bestämmelser som Eurosystemet bedömer vara relevanta i respektive EES-lands lagstiftning. För detta ändamål kan Eurosystemet, innan värdepapper med bakomliggande tillgångar kan godtas, kräva:
 - a) ett oberoende rättsligt utlåtande i en form som är godtagbar för Eurosystemet där det fastställs vilka clawback-bestämmelser som är tillämpliga i det aktuella landet, och/eller
 - b) andra dokument, t.ex. ett solvensintyg från överlåtaren för den kritiska perioden, vilket är en viss period under vilken en konkursförvaltare kan ogiltigförklara en försäljning av kassaflödesgenererande tillgångar som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar.
2. Clawback-bestämmelser som Eurosystemet anser vara allvarliga och därför inte acceptabla är till exempel
 - a) bestämmelser som innebär att konkursförvaltare kan ogiltigförklara en försäljning av kassaflödesgenererande tillgångar som täcker värdepapper med bakomliggande tillgångar enbart på grundval av att den har genomförts under den kritiska perioden, enligt punkt 1, innan säljaren förklarats insolvent, eller
 - b) bestämmelser som innebär att mottagaren endast kan förhindra en sådan ogiltigförklaring genom att styrka att han ej hade kännedom om att säljaren var insolvent vid tidpunkten för försäljningen.

För detta kriterium kan säljaren vara upphovsmannen eller ombudet, beroende på transaktionens art.

*Artikel 77***Trancher av värdepapper med bakomliggande tillgångar får ej vara efterställda**

1. Endast sådana trancher eller undertrancher av värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte är efterställda andra trancher av samma emission under tillgångens livstid är godtagbara.
2. En tranch eller undertranch betraktas som inte efterställd andra trancher eller undertrancher av samma emission om, i enlighet med betalningsprioritet och, i förekommande fall efter leverans av ett verkställighetsmeddelande enligt vad som framgår av prospektet, ingen annan tranch eller undertranch ges prioritet att erhålla betalning (kapital och ränta) före den tranchen eller undertranchen, och således en sådan tranch eller undertranch är sist att ta förluster bland olika trancher eller undertrancher.

*Artikel 78***Uppgifter på lånenivå avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar**

1. Omfattande och standardiserade uppgifter på lån-nivå om den pool av kassaflödesgenererande tillgångar som ligger till grund för värdepapprena med bakomliggande tillgångar ska tillhandahållas i enlighet med de förfaranden som framgår av bilaga VIII till denna riktlinje, som inkluderar information om det poängtal som måste uppnås. I sin bedömning av godtagbarheten beaktar Eurosystemet a) huruvida uppgifter saknas, och b) hur många enskilda fält med uppgifter på lån-nivå saknar meningsfullt innehåll.

2. Utan att det påverkar de värden som framgår av bilaga VIII avseende bedömningen av uppgifterna på lån-nivå, får Eurosystemet efter den aktuella övergångsperioden i enlighet med bilaga VIII godta värdepapper med bakomliggande tillgångar vars poängtal understiger A1 som säkerhet, sedan det har gjorts en bedömning av varje enskilt fall och förutsatt att det finns en lämplig förklaring till att det obligatoriska poängtalet inte har kunnat uppnås. För varje lämplig förklaring ska Eurosystemet ange en maximal toleransnivå och toleranshorisont som publiceras på ECB:s webbplats. Toleranshorisonten ska ange den tidsperiod inom vilken uppgiftskvaliteten för värdepapprena med bakomliggande tillgångar måste förbättras.

Artikel 79

Uppgifter om värdepapper med bakomliggande tillgångar

Eurosystemet förbehåller sig rätten att kräva klargörande och/eller rättslig bekräftelse av varje tredje part som den anser vara relevant, bl.a. men inte uteslutande emittenten, upphovsmannen och/eller arrangör som Eurosystemet anser nödvändig för att bedöma godtagbarheten av värdepapper med bakomliggande tillgångar och med avseende på tillhandahållandet av uppgifter på lån-nivå. Om en tredje part inte uppfyller en viss begäran, kan Eurosystemet besluta att inte godkänna värdepapprena med bakomliggande tillgångar som säkerhet eller tillfälligt upphäva godtagbarheten av sådana säkerheter.

Underavsnitt 2

Specifika godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

Artikel 80

Godtagbarhetskriterier för säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. När det gäller säkerställda obligationer som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar får säkerhetspoolen endast omfatta värdepapper med bakomliggande tillgångar som uppfyller alla följande kriterier:

- a) De kassaflödesgenererande tillgångarna som täcker värdepapprena med bakomliggande tillgångar ska uppfyller kriterierna i artikel 129.1 d–f i förordning (EU) nr 575/2013 avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar som täcker säkerställda obligationer.
- b) De kassaflödesgenererande tillgångarna härrör från en enhet med nära förbindelser till emittenten av de säkerställda obligationerna enligt vad som framgår av artikel 138.
- c) De används som tekniska verktyg för att överföra bolån eller garanterade fastighetslån från upphovsenheten till säkerhetspoolen för den aktuella säkerställda obligationen.

2. Med beaktande av punkt 4, ska de nationella centralbankerna använda följande åtgärder för att verifiera att säkerhetspoolen för de säkerställda obligationerna som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar inte innehåller värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1.

- a) De nationella centralbankerna ska kvartalsvis kräva att emittenten gör en självcertifiering och bekräftar att säkerhetspoolen för de säkerställda obligationerna som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar inte innehåller värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1. De nationella centralbankernas begäran om självcertifiering ska undertecknas av emittentens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å deras vägnar.
- b) De nationella centralbankerna ska årligen i efterhand kräva en bekräftelse från externa revisorer eller emittentens granskare av säkerhetspoolen där det framgår att säkerhetspoolen för de säkerställda obligationerna som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar under granskningsperioden inte innehållit värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller punkt 1.

3. Om emittenten inte uppfyller en viss begäran eller om Eurosystemet bedömer svaret som felaktigt eller ofullständigt i sådan utsträckning att man inte kan verifiera huruvida säkerhetspoolen för de säkerställda obligationerna som täcks av värdepapper med bakomliggande tillgångar uppfyller kriterierna enligt punkt 1, ska Eurosystemet besluta att inte godkänna de säkerställda obligationerna som säkerheter eller tillfälligt upphäva godtagbarheten.

4. Om den tillämpliga lagstiftningen eller prospektet förbjuder att man inkluderar värdepapper med bakomliggande tillgångar som inte uppfyller kriterierna enligt punkt 1 för att inkluderas i säkerhetspoolen, krävs ingen verifiering enligt punkt 2.

5. För tillämpning av punkt 1 b ska nära förbindelser fastställas vid den tidpunkt då bättre rangordnade delar i värdepapperet med bakomliggande tillgångar överförs till säkerhetspoolen för den säkerställda obligationen.

Underavsnitt 3

Specifika godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

Artikel 81

Godtagbarhetskriterier för skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet

1. Skuldcertifikat som emitterats av ECB eller de nationella centralbankerna innan deras respektive medlemsstat infört euron som valuta är godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.
2. Skuldcertifikat som emitterats av Eurosystemet omfattas inte av de kriterier som framgår av detta kapitel.

KAPITEL 2

EUROSYSTEMETS KRAV PÅ KREDITVÄRDIGHET FÖR OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

Artikel 82

Eurosystemets krav på kreditvärdighet för omsättbara tillgångar

1. Utöver de allmänna kraven enligt artikel 59 och de specifika kraven enligt artikel 84 ska omsättbara tillgångar uppfylla nedanstående kreditkvalitetskrav för att vara godtagbara som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.
 - a) Med undantag för värdepapper med bakomliggande tillgångar, ska alla omsättbara tillgångar ha en kreditbedömning från minst ett godkänt ECAI-system som tar sig uttryck i ett offentligt kreditbetyg som minst motsvarar kreditkvalitetssteg 3 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.
 - b) Värdepapper med bakomliggande tillgångar ska ha en kreditbedömning från minst två olika godkända ECAI-system som tar sig uttryck i två offentliga kreditbetyg, ett från varje ECAI-system, som minst motsvarar kreditkvalitetssteg 2 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.
2. Eurosystemet får begära in klargörande som det bedömer som nödvändiga avseende det offentliga kreditbetyget som avses i punkt 1.

Artikel 83

Typer av ECAI-kreditbedömningar som används för rimlighetsbedömningen av omsättbara tillgångar

Följande typer av ECAI-kreditbedömningar från godkända ECAI ska användas när man fastställer huruvida kreditkvalitetskraven för omsättbara tillgångar har iakttagits.

- a) En ECAI-bedömning av en emission, som hänvisar till en ECAI-kreditbedömning som satts antingen för en emission eller, om det saknas en kreditbedömning för emissionen från samma ECAI, för den program- eller emissionsserie varigenom tillgången emitteras. En ECAI-bedömning för en program- eller emissionsserie är endast relevant om den avser den aktuella tillgången och det inte föreligger någon annan kreditbedömning för emissionen från samma ECAI. För ECAI-kreditbedömningar av emissionen ska Eurosystemet inte beakta tillgångens ursprungliga löptid. Varje ECAI-kreditbedömning för emissionen eller program- eller emissionsserien ska godtas.
- b) En ECAI-bedömning av en emittent – denna hänvisar till en ECAI-kreditvärdering som satts för en emittent. För ECAI-bedömningar av emittenter ska Eurosystemet göra en uppdelning utifrån tillgångens ursprungliga löptid vad gäller den godtagbara ECAI-kreditvärderingen. En uppdelning ska göras efter:
 - i) kortfristiga tillgångar, dvs. tillgångar med en ursprunglig löptid på högst 390 dagar, och
 - ii) långfristiga tillgångar, dvs. tillgångar med en ursprunglig löptid på mer än 390 dagar. För kortfristiga tillgångar är kortfristiga och långfristiga ECAI-bedömningar av emittenten godtagbara. För långfristiga tillgångar är endast långfristiga ECAI-bedömningar av emittenten godtagbara.

- c) En ECAI-bedömning av en borgensman – denna hänvisar till en ECAI-kreditvärdering som satts för en borgensman, om garantin uppfyller de krav som fastställs i avdelning IV. För ECAI-bedömningar av borgensmän ska Eurosystemet inte beakta tillgångens ursprungliga löptid. Endast långfristiga ECAI-bedömningar av borgensmän är godtagbara.

Artikel 84

Rangordning av ECAI-kreditbedömningar av omsättbara tillgångar

För omsättbara tillgångar ska ECAI-kreditbedömningar som bedömer huruvida en tillgång uppfyller kreditkvalitetskraven beaktas av Eurosystemet enligt nedanstående regler.

- a) För andra omsättbara tillgångar än sådana som emitterats av stat, delstat eller kommun, organ, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer, samt för värdepapper med bakomliggande tillgångar, ska nedanstående regler tillämpas:
- i) Eurosystemet ska i första hand beakta ECAI-bedömningar av en emission och först därefter ECAI-bedömningar av emittent eller borgensman. Utan att det påverkar tillämpningen av denna prioritetsordning, i enlighet med artikel 82.1 a, måste minst en ECAI-kreditvärdering överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav.
 - ii) Om det finns flera ECAI-bedömningar för samma emission tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa ECAI-bedömningen för emissionen beaktas av Eurosystemet. Om bedömningen för emissionen enligt först-bäst-principen inte når upp till Eurosystemets kvalitetsutveckling för omsättbara tillgångar är tillgången inte godtagbar, även om det finns en garanti som är godtagbar enligt avdelning IV.
 - iii) Om det saknas en ECAI-bedömning för en emission får Eurosystemet beakta en ECAI-bedömning av emittenten eller borgensmannen. Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen för samma emission tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa av ECAI-bedömningarna beaktas av Eurosystemet.
- b) För omsättbara tillgångar som emitterats av stat, delstat eller kommun, organ, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer ska nedanstående regler tillämpas:
- i) I enlighet med artikel 82.1 a, måste minst en ECAI-kreditvärdering överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav. Eurosystemet ska endast beakta ECAI-bedömningar av emittent eller borgensman.
 - ii) Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen tillämpas först-bäst-regeln, dvs. den bästa av bedömningarna beaktas av Eurosystemet.
 - iii) Säkerställda obligationer som emitteras av organ ska inte bedömas enligt de regler som framgår av denna punkt utan enligt punkt a ovan.
- c) För värdepapper med bakomliggande tillgångar ska följande regler tillämpas:
- i) I enlighet med artikel 82.1 b, ska minst två ECAI-kreditbedömningar överensstämma med Eurosystemets tillämpliga kreditkvalitetskrav. Eurosystemet ska endast beakta ECAI-bedömningar av emissioner.
 - ii) Om det finns fler än två ECAI-bedömningar av emissionen tillämpas den bästa och den näst bästa bedömningen av Eurosystemet.

Artikel 85

Värdepapper med flera emittenter

För värdepapper med flera emittenter ska de tillämpliga ECAI-bedömningarna av emittenterna bestämmas utifrån varje emittents potentiella ansvar enligt följande:

- a) om alla emittenter är solidariskt ansvariga för alla andra emittenters skyldigheter enligt emission eller, i tillämpliga fall, program- eller emissionsserien, ska den ECAI-bedömningen av emittenterna med högst betyg enligt först-bäst-principen tillämpas bland de aktuella emittenterna, eller
- b) om någon emittent inte är solidariskt ansvarig för alla andra emittenters skyldigheter enligt emission eller, i tillämpliga fall, program- eller emissionsserien, ska den ECAI-bedömningen av en emittent med lägst betyg tillämpas bland de aktuella emittenterna.

Artikel 86

Kreditbetyg i andra valutor

När det gäller ECAI-bedömningar av emittenter, godtas bedömningar i utländsk valuta. Om tillgången är denominerad i emittentens inhemska valuta, godtas även bedömningar i lokal valuta.

Artikel 87

Kreditkvalitetsbedömning av omsättbara tillgångar om det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI

1. Om det inte finns någon lämplig kreditbedömning från ett godkänt ECAI-system för emissionen, emittenten eller borgensmannen, enligt vad som föreskrivs i artikel 84 punkt a eller b, ska en implicit kreditbedömning av de omsättbara tillgångarna (med undantag för värdepapper med bakomliggande tillgångar) göras av Eurosystemet i enlighet med anvisningarna i punkterna 2 och 3. Denna implicita kreditbedömning ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav.

2. Om skuldinstrumenten emitterats eller garanteras av en regional regering, en lokal myndighet eller ett offentligt organ enligt definitionen i artikel 4.8 i förordning (EU) nr 575/2013 (nedan kallat CRR *offentligt organ*) med hemvist i en medlemsstat som har euron som valuta, ska kreditbedömningen göras av Eurosystemet enligt nedanstående regler.

- a) När det gäller emittenter eller borgensmän som är en regional regering, lokal myndighet eller ett CRR offentligt organ, som enligt behöriga myndigheter, när det gäller kapitalkrav enligt artiklarna 115.2, 116.1 och 116.4 i förordning (EU) nr 575/2013, kan behandlas på samma sätt som staten i den jurisdiktion där de är etablerade: skuldinstrument som emitteras eller garanteras av dessa enheter ska åsättas ett kreditkvalitetssteg som motsvarar det bästa kreditbetyget som ett godkänt ECAI gett staten i den jurisdiktion där enheterna är etablerade.
- b) När det gäller emittenter eller borgensmän som är en regional regering, lokal myndighet och CRR offentligt organ, som enligt behöriga myndigheter, när det gäller kapitalkrav enligt artiklarna 115.1 och 116.2 i förordning (EU) nr 575/2013, kan behandlas på samma sätt som kreditinstitut: skuldinstrument som emitteras eller garanteras av dessa enheter ska åsättas ett kreditkvalitetssteg som motsvarar ett kreditkvalitetssteg under det bästa kreditbetyget som ett godkänt ECAI gett avseende staten i den jurisdiktion där enheterna är etablerade.
- c) Om emittent eller borgensman är ett CRR offentligt organ som inte omnämns i punkterna a och b ovan, ska man inte göra någon implicit kreditbedömning och de ska jämföras med enheter från den privata sektorn.

3. Om skuldinstrumenten emitterats eller garanteras av icke-finansiella företag etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta, ska Eurosystemet göra kreditbedömningen baserat på de regler för kreditkvalitetsbedömning av kreditfordringar som framgår av kapitel 2 i avdelning III. Tillgångar vars kreditkvalitet bedöms enligt reglerna i denna punkt ska inte tas med i den offentliga förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar.

Tabell 9

Implicita kreditbedömningar för emittenter eller borgensmän utan ECAI-kreditbedömning

	Fördelning av emittenter eller borgensmän enligt förordning (EU) nr 575/2013	ECAF:s härledning av den implicita kreditbedömningen av emittent eller borgensman som hör till motsvarande klass
Klass 1	Regionala regeringar, lokala myndigheter och CRR offentliga organ som enligt behöriga myndigheter, när det gäller kapitalkrav, kan behandlas på samma sätt som staten.	Allokeras ECAI-kreditbedömning för staten i det land där den är etablerad

	Fördelning av emittenter eller borgensmän enligt förordning (EU) nr 575/2013	ECAF:s härledning av den implicita kreditbedömningen av emittent eller borgensman som hör till motsvarande klass
Klass 2	Regionala regeringar, lokala myndigheter och CRR offentliga organ som enligt behöriga myndigheter, när det gäller kapitalkrav, kan behandlas på samma sätt som kreditinstitut	ECAI kreditbedömning som är ett kreditkvalitetssteg (*) under ECAI:s kreditbedömning för staten i det land där den är etablerad
Klass 3	Andra CRR offentliga organ	Behandlas som emittenter eller gäldenärer från den privata sektorn

(*) Information om kreditkvalitetssteg offentliggörs på ECB:s webbplats.

Artikel 88

Ytterligare kreditkvalitetskrav för värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. För värdepapper med bakomliggande tillgångar ska kreditkvaliteten bedömas utifrån en offentlig emissionsbedömning som förklaras i en offentligt tillgänglig kreditratingrapport, t.ex. en emissionsrapport. Den offentligt tillgängliga kreditratingrapporten ska bland annat innehålla en omfattande analys av strukturella och rättsliga aspekter, en detaljerad bedömning av säkerhetspoolen, en analys av deltagarna i transaktionen samt en analys av andra relevanta aspekter av transaktionen.

2. Utöver vad som anges i punkt 1, krävs att ett godkänt ECAI regelbundet publicerar rapporter för värdepapper med bakomliggande tillgångar. Dessa rapporter ska publiceras senast fyra veckor efter dagen för kupongbetalningen avseende värdepapprena med bakomliggande tillgångar. Referensdatum för dessa rapporter är dagen för den senaste kupongbetalningen utom för värdepapper med bakomliggande tillgångar där kupongbetalning sker månadsvis, i detta fall ska rapporten publiceras minst en gång per kvartal. Rapporterna ska som minimum innehålla en uppdatering av nyckeldata, t.ex. säkerhetspoolens sammansättning, transaktionens deltagare, kapitalstruktur samt uppgifter om prestanda.

AVDELNING III

GODTAGBARHETSKRITERIER OCH KRAV PÅ KREDITVÄRDIGHET AVSEENDE ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

KAPITEL 1

Godtagbarhetskriterier för icke-omsättbara tillgångar

Avsnitt 1

Godtagbarhetskriterier för kreditfordringar

Artikel 89

Godtagbara typer av tillgångar

- Godtagbara typer av tillgångar ska vara en kreditfordring som är en skuldförbindelse från en gäldenär till en motpart.
- Sådana kreditfordringar som har en "minskande balans", dvs. där kapitalet och räntan betalas av enligt en förutbestämd plan samt även utnyttjade kreditramar är godtagbara former av kreditfordringar.
- Checkräkningskrediter, kreditlöften och ej dragna kreditutfästelser, till exempel ej utnyttjade faciliteter av återkommande kreditfordringar, som tillåter utnyttjande av en kredit men inte i sig är någon kreditfordring, är ej godtagbara former av kreditfordringar.
- Ett syndikerat lån är en godtagbar form av kreditfordring. I detta avsnitt avses med syndikerat lån en kreditfordring som är resultatet av att en borgenär deltar i ett lån som beviljas av en grupp borgenärer som ingår i ett syndikat.
- En kreditfordran som beviljas i ett annat sammanhang än en normal lånerelation kan utgöra en godtagbar tillgångstyp. En fordran som ingår i vissa typer av leasing- eller factoringstrukturer kan utgöra en godtagbar tillgångstyp, om den utgör en kreditfordran. Fordringar som köps inom ramen för factoring utgör endast en godtagbar tillgångstyp om de faktiskt utgör en kreditfordran, och inte någon annan typ av fordran, t.ex. avseende anskaffningspris.

*Artikel 90***Kapitalbelopp och kupongbetalningar avseende kreditfordringar**

För att vara godtagbara ska kreditfordringar, fram till slutlig inlösen, uppfylla följande krav:

- a) ett fast och villkorslöst kapitalbelopp, och
- b) en ränta som inte kan resultera i ett negativt kassaflöde, och räntan ska vara antingen
 - i) en "nollkupongare",
 - ii) fast,
 - iii) rörlig, baserad på en referensränta eller inflationstakten.

*Artikel 91***Kreditfordringar ska inte vara efterställda**

Kreditfordringarna får inte ge rätt till kapital och/eller ränta som är efterställda a) de rättigheter som innehas av innehavare av andra skuldförbindelser utan säkerhet från gäldenären inklusive andra andelar eller underandelar av samma syndikerade lån, och b) de rättigheter som innehavare av skuldinstrument från samma emittent har.

*Artikel 92***Krav på kreditvärdighet för kreditfordringar**

Kreditfordringars kvalitet bedöms utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet. Gäldenärer eller borgensmän ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler för kreditfordringar som beskrivs i del 4 avdelning III kapitel 2.

*Artikel 93***Lägsta belopp för kreditfordringar**

För inhemsk användning ska kreditfordringarna, vid den tidpunkt då motparten ställer dem som säkerhet, minst uppnå det tröskelvärde som den nationella centralbanken fastställt. För gränsöverskridande användning gäller ett lägsta tröskelvärde på 500 000 euro.

*Artikel 94***Kreditfordringars denomineringsvaluta**

För att vara godtagbara måste kreditfordringar vara denominerade i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsstater som har euron som valuta.

*Artikel 95***Typ av gäldenär eller borgensman**

1. Gäldenärer och borgensmän bakom godtagbara kreditfordringar ska vara icke-finansiella företag, enheter i den offentliga sektorn, multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer. Vid tillämpning av denna artikel får multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer godkännas av Eurosystemet på samma sätt som beskrivs i artikel 69.2.
2. Om en kreditfordring har mer än en gäldenär, ska varje gäldenär vara individuellt och solidariskt ansvarig för att kreditfordringen betalas tillbaka fullt ut.

*Artikel 96***Gäldenärens eller borgensmannens geografiska belägenhet**

1. Gäldenären bakom en kreditfordring ska vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.

2. Borgensmannen avseende en kreditfordring ska också vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta, utom i fall då en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för icke-omsättbara tillgångar eftersom det föreligger en adekvat kreditbedömning av gäldenären.

3. För emittenter eller borgensmän som är multilaterala utvecklingsbanker eller internationella organisationer gäller inte bestämmelserna i punkterna 1 och 2 och de är godtagbara oavsett av hemvisten.

Artikel 97

Tillämplig rätt

Både kreditavtalet och avtalet mellan motparten som långgivare och den nationella centralbanken som mobiliserar kreditfordran som säkerhet måste regleras av lagstiftning i en medlemsstat som har euron som valuta. Därutöver får det finnas sammanlagt högst två länders lagstiftning som tillämpas på

- a) motparten,
- b) fordringsägaren,
- c) kredittagaren,
- d) borgensmannen (i förekommande fall),
- e) kreditavtalet,
- f) avtalet mellan motparten som långgivare och den nationella centralbanken som mobiliserar kreditfordran som säkerhet.

Artikel 98

Regler för hantering

Kreditfordringar ska hanteras enligt Eurosystemets förfaranden såsom de fastställs i respektive nationella centralbanks dokumentation.

Artikel 99

Ytterligare rättsliga krav för kreditfordringar

1. För att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar och att en kreditfordring snabbt kan realiseras om en motpart fallerar, måste ytterligare rättsliga krav uppfyllas. Dessa rättsliga krav handlar om

- a) kontroll av att kreditfordringar existerar,
- b) meddelande till gäldenären om att kreditfordring mobiliseras eller om att en dylik mobilisering registreras,
- c) inga begränsningar avseende mobilisering av kreditfordringen,
- d) inga begränsningar avseende realiseringen av kreditfordringen.
- e) inga begränsningar avseende banksekretess och konfidentialitet,

2. Innehållet i dessa rättsliga krav framgår av artiklarna 100–105. Ytterligare detaljer om de nationella rättsordningarnas särdrag framgår av respektive nationella centralbanks nationella dokumentation.

Artikel 100

Kontroll av de förfaranden som används för att inlämna kreditfordringar

De nationella centralbankerna, eller tillsynsmyndigheterna eller externa revisorer, ska genomföra en engångskontroll av de förfaranden som motparten tillämpar för att lämna information till Eurosystemet om kreditfordringar.

*Artikel 101***Kontroll av att kreditfordringar existerar**

1. De nationella centralbankerna ska vidta åtminstone följande åtgärder för att kontrollera att de kreditfordringar som mobiliseras som säkerhet till Eurosystemet existerar.
 - a) Minst en gång per kvartal ska de erhålla en skriftlig bekräftelse från motparterna, där dessa försäkrar att
 - i) kreditfordringarna existerar (i stället för bekräftelsen kan man även göra en avstämning mot uppgifter i centrala kreditregister, om sådana register finns),
 - ii) kreditfordringar uppfyller de godtagbarhetskriterier som tillämpas av Eurosystemet,
 - iii) sådana kreditfordringar inte samtidigt används som säkerhet med någon tredje part som förmånstagare och att motparten inte kommer att mobilisera någon kreditfordran och lämna den till någon tredje part,
 - iv) denne senast följande arbetsdag meddelar den relevanta nationella centralbanken om alla händelser som i väsentlig grad påverkar avtalsförhållandet mellan motparten och den nationella centralbanken, i synnerhet om förtida, partiella eller fullständiga återbetalningar, nedgraderingar eller väsentliga förändringar i villkoren för kreditfordringen.
 - b) De nationella centralbankerna, eller relevanta centrala kreditregister, tillsynsmyndigheter eller externa revisorer, ska göra stickprov av kvaliteten och riktigheten i motparternas skriftliga intyg, antingen genom att infordra originaldokumenten eller genom besök på plats. Den information som kontrolleras för varje kreditfordring ska som ett minimum omfatta de kriterier som medför att en kreditfordring existerar och kan godtas. För motparter som har interna ratingsystem (IRB) som godkänts av ECAF, ska ytterligare kontroller göras av rimlighetsbedömningen av kreditfordringar som omfattar kontrollen av PD avseende gäldenärerna bakom kreditfordringarna som används som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.
2. För kontroller enligt artikel 100 eller punkterna 1 a och 1 b i denna artikel som genomförs av nationella centralbanker, tillsynsmyndigheter, externa revisorer eller centrala kreditregister, måste granskaren vara behörig att genomföra en sådan utredning, antingen på grund av avtal eller gällande nationella regler.

*Artikel 102***Giltigheten av avtalet om mobilisering av en kreditfordring**

Avtalet om mobilisering av en kreditfordring som säkerhet måste vara giltigt mellan motparten och den berörda nationella centralbanken enligt den nationella lagstiftningen. Alla rättsliga formaliteter som krävs för att säkerställa avtalets giltighet och mobiliseringen av kreditfordringar som säkerhet måste, beroende på situationen, uppfyllas av motparten och/eller mottagaren.

*Artikel 103***Full verkan av mobiliseringen gentemot tredje part**

1. Avtalet om mobilisering av en kreditfordring som säkerhet måste vara giltigt gentemot tredje parter enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen. Alla rättsliga formaliteter för att säkerställa mobiliseringens giltighet måste, beroende på situationen, uppfyllas av motparten och/eller mottagaren.
2. Beroende på den tillämpliga nationella lagstiftningen gäller nedanstående avseende meddelandet till gäldenären.
 - a) Om det krävs att gäldenären i förväg måste underrättas eller en registrering är nödvändig för mobilisering av en kreditfordring som säkerhet för att mobiliseringen ska få full verkan gentemot tredje part, i synnerhet för att säkerställa den nationella centralbankens förmånsrätt gentemot andra borgenärer, krävs sådan underrättelse eller registrering i förväg eller vid den tidpunkt då kreditfordringen faktiskt mobiliseras som säkerhet.
 - b) Om gäldenären inte i förväg måste underrättas och någon registrering inte är nödvändig för mobilisering av en kreditfordring som säkerhet i enlighet med punkt a, såsom framgår av den tillämpliga nationella dokumentationen, krävs att gäldenären underrättas i efterhand. En underrättelse av gäldenären i efterhand betyder att denne informeras av motparten eller den nationella centralbanken, såsom framgår av den nationella dokumentationen, om att kreditfordringen mobiliseras som säkerhet av motparten till förmån för den nationella centralbanken direkt efter ett fallissemang eller liknande kredithändelse enligt vad som framgår av den nationella dokumentationen.

- c) Den nationella centralbanken kan besluta att kräva underrättelse eller officiell registrering i förväg eller vid tidpunkten för mobiliseringen, även om dessa formaliteter inte krävs för de målen enligt punkt a.
- d) För kreditinstrument som är innehavarpapper får den nationella centralbanken kräva att sådana innehavarpapper överlämnas fysiskt till centralbanken eller tredje part i förväg, eller vid den tidpunkt då de faktiskt mobiliseras som säkerhet. Kraven på underrättelse enligt punkterna a och b gäller inte för kreditfordringar som är innehavarpapper.
3. Ovanstående är minimikrav. De nationella centralbankerna får besluta om underrättelse eller registrering i förväg i andra fall än de situationer som beskrivs ovan, inklusive sådana fall som gäller innehavarpapper.

Artikel 104

Inga begränsningar avseende mobilisering och realisering av kreditfordringar

1. Kreditfordringarna ska vara fullt överförbara och kunna mobiliseras utan inskränkning med Eurosystemet som förmånstagare. Kreditfordringsavtalet eller andra avtal mellan motparten och gäldenären ska inte innehålla några förbehåll gällande mobilisering som säkerhet, såvida inte nationell lagstiftning ger Eurosystemet en privilegierad ställning i fråga om mobilisering av säkerheter, oberoende av avtalsenliga restriktioner.
2. Kreditfordringsavtalet eller andra avtal mellan motparten och gäldenären får inte innehålla några begränsningar gällande realiseringen av den kreditfordran som används som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer, inte heller något krav på form, tid eller andra krav gällande realiseringen.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska bestämmelserna som begränsar överlåtelse av syndikerade lån till en bank, ett finansinstitut eller enheter som regelbundet hanterar eller har upprättats för att ge, förvärva eller investera i lån, värdepapper eller andra finansiella tillgångar, inte anses utgöra någon begränsning avseende realiseringen av kreditfordringen.
4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska en s.k. "facility agent" som utsetts för att ta emot och vidarebefordra betalningar inte anses utgöra någon begränsning avseende mobilisering och realisering av ett syndikerat lån förutsatt att a) agenten är ett kreditinstitut inom unionen, och b) servicerelationen mellan den relevanta syndikatsmedlemmen och agenten kan överföras tillsammans med, eller som en del av, det syndikerade lånet.

Artikel 105

Inga begränsningar avseende banksekretess och konfidentialitet

Motparten och gäldenären ska ha avtalat om att gäldenären ovillkorligen samtycker till att motparten till Eurosystemet överlämnar uppgifter om kreditfordringen och gäldenären som krävs av den nationella centralbanken för att säkerställa att en giltig säkerhet skapas för kreditfordringar samt att kreditfordringarna snabbt kan realiseras om motparten fallerar. Detta krav faller bort om ett obegränsat tillhandahållande av sådan information säkerställs enligt nationell rätt, enligt vad som framgår av den nationella centralbankens dokumentation.

Avsnitt 2

Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Artikel 106

Godtagbarhetskriterier för inlåning med fast löptid

Inlåning med fast löptid, enligt vad som beskrivs i artikel 12, som innehas av en motpart är godtagbar som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

Avsnitt 3

Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Artikel 107

Godtagbarhetskriterier för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

1. Det måste vara en för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (skuldebrev eller växel) vars säkerhet består av en pool med bolån som inte är fullt värdepapperiserad. Byte av värdepapper i den underliggande poolen måste vara möjligt och det ska finnas en mekanism som garanterar att den nationella centralbanken har prioritet framför fordringsägare, utom de som undantagits på grund av offentlig reglering.
2. En RMBD måste ha ett fast och villkorslöst kapitalbelopp och en ränta som inte kan resultera i ett negativt kassaflöde.
3. En RMBD ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler för RMBD som beskrivs i del 4 avdelning III kapitel 2.
4. En RMBD ska emitteras av kreditinstitut som är motparter som är etablerade i en medlemsstat som har euron som valuta.
5. En RMBD ska vara denominerad i euro eller i någon av de tidigare valutorna i de medlemsstater som har euron som valuta.
6. En RMBD-emittent ska åtminstone månadsvis intyga att de bolån som utgör säkerhetspoolen uppfyller de godtagbarhetskriterier som den nationella centralbanken fastställt enligt nationella arrangemang på vilka kreditbedömningen är baserad.
7. Mobilisering, användning samt hanteringsförfaranden avseende RMBD omfattas av Eurosystemets förfaranden såsom de fastställs i respektive nationella centralbanks dokumentation.

KAPITEL 2

Eurosystemets krav på kreditvärdighet för icke-omsättbara tillgångar

Artikel 108

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar

För att icke-omsättbara tillgångar ska vara godtagbara, gäller Eurosystemets kreditkvalitetskrav enligt nedan.

- a) Kreditfordringars kvalitet bedöms utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet, som minst ska uppfylla kreditkvalitetssteg 3 enligt Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.
- b) För RMBD ska rimlighetsbedömningen minst uppfylla kreditkvalitetssteg 2 i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

Avsnitt 1

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för kreditfordringar

Artikel 109

Allmänna regler för rimlighetsbedömningen av kreditfordringar

1. Eurosystemet ska bedöma kreditfordringars kvalitet utifrån gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet utifrån det kreditbedömningssystem eller källa som motparten valt ut i enlighet med artikel 110.
2. Motparter ska senast påföljande affärsdag informera den berörda nationella centralbanken om alla kredithändelser, även försenade betalningar från gäldenärer avseende kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet, som motparten känner till, och om så krävs av den berörda nationella centralbanken, återta eller byta ut tillgångarna.
3. Motparter är skyldiga att kontrollera att de använder de mest aktuella kreditbedömningarna från sina valda kreditbedömningssystem eller källor för gäldenärer eller borgensmän avseende kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet.

Artikel 110

Valet av kreditbedömningssystem eller kreditbedömningskälla

1. Motparter som mobiliserar kreditfordringar som säkerhet ska välja ut ett kreditvärderingssystem från en av fyra källor för kreditbedömningar som godtas av Eurosystemet i enlighet med de allmänna godtagbarhetskriterierna i avdelning V i del 4. Om ECAI-källan väljs ut av motparter får valfritt ECAI-system användas.
2. Utöver vad som framgår av punkt 1 kan nationella centralbanker tillåta att motparterna, efter att ha inkommit med en motiverad begäran till den nationella centralbanken som visar att grunden för ansökan är att det saknas tillräcklig täckning i "huvud"-systemet, använder mer än en källa eller ett system för kreditvärdighetsbedömning.
3. I fall där motparter får använda mer än en källa eller ett system för kreditvärdighetsbedömning, förväntas den "huvudsakliga" källan eller systemet vara den som tillhandahåller merparten av kreditbedömningarna av gäldenärerna avseende de kreditfordringar som mobiliserats som säkerhet. Om kreditbedömningen för gäldenären eller borgensmannen finns i detta "huvud"-systemet eller -källa, ska endast denna kreditbedömning användas för att avgöra godtagbarheten och de tillämpliga värderingsavdragen för gäldenären eller borgensmannen.
4. Motparterna ska hålla sig till den valda typen av kreditbedömningssystem eller källa under minst tolv månader.
5. Efter den period som framgår av punkt 4 kan motparter lämna en motiverad begäran till sin nationella centralbank om att få byta kreditbedömningssystem eller källa.
6. Under vissa omständigheter och särskilt när en motpart fasar in sitt interna ratingsystem eller börjar använda kreditfordringar som säkerhet, kan den nationella centralbanken, utifrån av en motiverad begäran, bevilja motparten ett undantag från tolv månadersperioden enligt punkt 4 och tillåta att motparten byter kreditbedömningssystem eller källa under denna period.
7. Om motparten har valt ett ECAI som källa för kreditbedömningar kan denne använda en ECAI-kreditbedömning av gäldenären eller borgensmannen. Om det finns flera ECAI-bedömningar av emittenten eller borgensmannen för samma kreditfordring får den bästa av ECAI-bedömningarna användas.

Artikel 111

Kreditbedömning av kreditfordringar med enheter i den offentliga sektorn eller icke-finansiella företag som gäldenärer eller borgensmän

1. Eurosystemet ska bedöma kvaliteten på kreditfordringar där enheter i den offentliga sektorn eller icke-finansiella företag är gäldenärer eller borgensmän enligt nedanstående regler, tillämpade i följande ordning.
 - a) Om det finns en kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt, ska Eurosystemet använda denna för att avgöra huruvida gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn uppnår Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar enligt artikel 108.
 - b) I avsaknad av en kreditbedömning enligt punkt a ska Eurosystemet använda en ECAI-kreditbedömning från ett godkänt ECAI-system avseende gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn.
 - c) Om det saknas en kreditbedömning enligt punkterna a eller b ska förfarandet enligt artikel 87 för omsättbar tillgångar tillämpas på gäldenären eller borgensmannen från den offentliga sektorn.
2. Eurosystemet ska bedöma kvaliteten på kreditfordringar där icke-finansiella företag är gäldenärer eller borgensmän enligt följande: den kreditbedömning från systemet eller källan som motparten valt, ska tillhandahålla en kreditbedömning som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetskrav för icke-omsättbara tillgångar enligt artikel 108.

Avsnitt 2

Eurosystemets kreditkvalitetskrav för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Artikel 112

Inrättande av Eurosystemets kreditkvalitetskrav för RMBD

För att uppfylla de kreditkvalitetskrav som fastställs i artikel 108, ska den nationella centralbanken göra en kreditkvalitetsbedömning av skuldförbindelserna med säkerhet i inteckning (RMBD) baserat på ett specifikt nationellt ramverk för kreditbedömning som framgår av den nationella dokumentationen.

AVDELNING IV

GARANTIER FÖR OMSÄTTBARA OCH ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR

Artikel 113

Krav på garantier

1. Eurosystemets krav på kreditkvalitet kan baseras på kreditbedömningar som gjorts avseende borgensmän i enlighet med artiklarna 82–84 avseende omsättbara tillgångar och artikel 108 avseende kreditfordringar.
2. Garantier som ställs av borgensmän som ska inrätta Eurosystemets kreditkvalitetskrav ska vara i överensstämmelse denna avdelning.
3. För tillämpning av punkt 1 ska respektive borgensman bedömas separat utifrån sin kreditvärdighet som ska nå upp till Eurosystemets kreditkvalitetskrav.

Artikel 114

Garantins utformning

1. I enlighet med garantins villkor ska borgensmannen villkorslöst och oåterkalleligen garantera emittentens eller gäldenärens åtaganden att betala kapital, ränta och alla andra belopp i samband med omsättbara tillgångar eller kreditfordringar till innehavaren eller kreditgivaren av dessa, ända tills de omsättbara tillgångarna eller kreditfordringarna är fullständigt inlösta. I detta avseende behöver en garanti inte gälla specifikt för den omsättbara tillgången eller kreditfordringen utan kan gälla enbart emittenten eller gäldenären, förutsatt att den också täcker den omsättbara tillgången eller kreditfordringen i fråga.
2. Garantin ska vara omedelbart verkställbar vid första begäran oberoende av underliggande omsättbara tillgången eller kreditfordringen. Garantier som tillhandahålls av offentliga myndigheter med rätt att ta ut skatt ska antingen vara realiserbara vid första begäran eller på annat sätt ge möjlighet till omedelbar och punktlig betalning vid betalningsinställelse.
3. Garantin ska vara rättsligt giltig, bindande och verkställbar gentemot borgensmannen.
4. Garantin ska omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat.
5. Om borgensmannen inte är något offentligt organ med rätt att ta ut skatt måste en juridisk bekräftelse av garantins rättsliga giltighet, bindande effekt och realiserbarhet lämnas in till den berörda nationella centralbanken i en form som godtas av Eurosystemet innan den omsättbara tillgången eller kreditfordringen som omfattas av garantin kan anses godtagbar. Den juridiska bekräftelsen ska också visa att garantin inte är personlig och bara kan realiseras av innehavarna av de omsättbara tillgångarna eller kreditfordringens borgenärer. Om borgensmannen är etablerad inom en annan jurisdiktion än lagstiftningen som reglerar garantin, ska den juridiska bekräftelsen även styrka att garantin är giltig och realiserbar inom ramen för den jurisdiktion där borgensmannen är etablerad. När det gäller omsättbara tillgångar ska den juridiska bekräftelsen av motparten lämnas in för granskning till den nationella centralbanken som anmäler att en viss tillgång som stöds av garantin ska tas upp på förteckningen över godtagbara tillgångar. För kreditfordringar ska den juridiska bekräftelsen lämnas in för granskning till den nationella centralbanken av den motpart som önskar mobilisera tillgången, i den jurisdiktion där lagstiftningen som reglerar kreditfordringen gäller. Kravet på verkställbarhet är föremål för eventuella insolvens- eller konkurslagar, allmänna andelsprinciper och andra liknande lagar och principer som borgensmän omfattas av och som påverkar fordringsägares rättigheter gentemot borgensmannen i allmänhet.

*Artikel 115***Borgensmannens åtaganden får inte vara efterställda**

Borgensmannens åtaganden inom ramen för garantin ska minst ske på lika villkor och minst ha samma prioriteringsgrad som borgensmannens alla övriga åtaganden utan säkerhet.

*Artikel 116***Krav på borgensmannens kreditvärdighet**

Borgensmannen ska uppfylla Eurosystemets kreditkvalitetskrav som beskrivs i ECAF:s regler avseende borgensmän för omsättbara tillgångar som beskrivs i artikel 82–84, och reglerna avseende borgensmän för kreditfordringar som beskrivs i artikel 108.

*Artikel 117***Typ av borgensman**

Borgensmannen ska vara

- a) för omsättbara tillgångar enligt artikel 69: en centralbank i en medlemsstat, en enhet i den offentliga sektorn, ett organ, ett kreditinstitut, ett finansiellt företag annat än kreditinstitut, ett icke-finansiellt företag, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation, eller
- b) för kreditfordringar enligt artikel 95: ett icke-finansiellt företag, en enhet i den offentliga sektorn, en multilateral utvecklingsbank eller en internationell organisation.

*Artikel 118***Borgensmannens hemvist**

1. Borgensmannen ska vara etablerad
 - a) när det gäller omsättbara tillgångar enligt artikel 70: inom EES, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för ett specifikt skuldinstrument. Möjligheten att använda en ECAI-bedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för omsättbara tillgångar beskrivs i artikel 84.
 - b) För skuldinstrument som garanteras av ett icke-finansiellt företag för vilket det saknas en kreditbedömning från ett godkänt ECAI för emissionen, emittenten eller borgensmannen, i enlighet med artikel 70, måste borgensmannen vara etablerad i en medlemsstat som har euron som valuta.
 - c) när det gäller kreditfordringar enligt artikel 96: i en medlemsstat som har euron som valuta, utom om en garanti inte är nödvändig för att uppfylla kreditkvalitetskraven för icke-omsättbara tillgångar. Möjligheten att använda en kreditbedömning av borgensmannen för att uppfylla kreditkvalitetskraven för kreditfordringar beskrivs i artikel 108.
2. Trots vad som sägs i punkt 1, i enlighet med artiklarna 70 och 96, är multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer godtagbara borgensmän oavsett deras hemvist.

AVDELNING V

EUROSYSTEMETS RAMVERK FÖR KREDITBEDÖMNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR*Artikel 119***Kreditbedömningskällor och -system som godtas**

1. Den kreditbedömningsinformation som avgör huruvida Eurosystemet inom ramen för Eurosystemets kreditoperationer godtar en tillgång ska tillhandahållas av kreditvärderingssystem som hör till en av fyra nedanstående källor:
 - a) externa institut för kreditbedömning (ECAI),
 - b) nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem (ICAS),

- c) motparters interna ratingsystem (IRB), och
- d) ratingverktyg (RT) från utomstående aktörer.

2. Varje kreditbedömningskälla som anges i punkt 1 kan vara baserad på ett antal olika kreditbedömningssystem. Kreditbedömningssystem ska uppfylla godtagbarhetskriterierna i denna avdelning. En förteckning över godkända kreditbedömningssystem, dvs. ECAI, ICAS och RT, publiceras på ECB:s webbplats.

3. Alla godkända kreditbedömningssystem ska omfattas av den ECAF-övervakningsprocess som framgår av artikel 126.

4. När Eurosystemet publicerar informationen om godkända kreditbedömningssystem i samband med Eurosystemets kreditoperationer tar det inget ansvar för sin utvärdering av godkända kreditbedömningssystem.

5. Kreditbedömningssystem som bryter mot reglerna och förfarandena som styr ECAF kommer att uteslutas från de ECAF-godkända systemen.

Artikel 120

Allmänna godtagbarhetskriterier för externa institut för kreditbedömning som kreditbedömningssystem

1. För ECAF:s syften gäller följande allmänna godtagbarhetskriterier för ECAI:
 - a) ECAI ska vara registrerade eller certifierade av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.
 - b) ECAI ska uppfylla operationella kriterier och därigenom säkerställa en effektiv tillämpning av ECAF. Användningen av ECAI:s kreditbedömning beror på hur tillgänglig information om dessa bedömningar är för Eurosystemet, liksom på information för att jämföra dessa bedömningar med Eurosystemets kreditkvalitetssteg samt för övervakning av prestanda, enligt artikel 126.
2. Eurosystemet förbehåller sig rätten att besluta huruvida ett visst ECAI godtas för ECAF, och beaktar då bl.a. kriterierna och reglerna för ECAF:s process för övervakning av prestanda.
3. Tillsammans med de uppgifter som lämnas in för ECAF övervakningen av prestanda i enlighet med artikel 126, ska ett ECAI även lämna en undertecknad bekräftelse från dess VD eller annan behörig företrädare för revisions- eller complianceavdelningen inom detta ECAI bifogas, som intygar att de uppgifter som lämnas in för övervakningen av prestanda är korrekta och giltiga.

Artikel 121

Allmänna godtagbarhetskriterier och förfaranden för nationella centralbankers interna kreditbedömningssystem (ICAS)

1. De nationella centralbankerna bestämmer själva huruvida de använder sitt interna kreditbedömningssystem. Nationella centralbankers beslut att använda ett eget ICAS omfattas av ett kontrollförfarande genom Eurosystemet.
2. En kreditbedömning via ett ICAS får genomföras i förväg, eller på direkt begäran av en motpart som lämnar en tillgång till den nationella centralbanken via ICAS (ICAS-NCB).
3. Vid inlämnande av en tillgång till ICAS-NCB:n avseende vilken godtagbarheten av gäldenären eller borgensmannen ska bedömas, informerar ICAS-NCB:n motparten om att denne är godkänd eller hur lång tid kreditbedömningen kommer att ta. Om en ICAS är begränsad till sin omfattning och bara bedömer vissa typer av gäldenärer eller borgensmän, eller om en ICAS inte kan ta emot den information som är nödvändig för kreditbedömningen, ska den nationella centralbanken som bedriver ICAS-systemet omgående informera motparten om detta. I båda dessa fall kan den relevanta gäldenären eller borgensmannen inte godtas, utom om tillgångarna uppfyller kreditkvalitetskrav i enlighet

med en alternativ källa för kreditbedömning eller ett kreditbedömningssystem som motparten får använda enligt artikel 110. Om mobiliserade tillgångar blir icke godtagbar på grund av att gäldenärens eller borgensmannens kreditvärdighet försämrats, ska tillgången tas bort så snart som möjligt. Eftersom det varken finns ett avtalsrättsligt förhållande mellan de icke-finansiella företagen och ICAS-NCB:n, eller någon skyldighet för dessa företag att tillhandahålla icke-offentlig information till den nationella centralbankens ICAS-system, tillhandahålls informationen på frivillig basis.

4. I länder där skuldförbindelser med säkerhet i inteckning mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer, ska den nationella centralbanken genomföra ett ramverk för kreditbedömning för denna typ av tillgång i enlighet med ECAF. Sådana ramverk ska godkännas av Eurosystemet och underställas en årlig process för övervakning av prestanda i enlighet med artikel 126.

Artikel 122

Allmänna godtagbarhetskriterier för interna ratingsystem (IRB)

1. För att få ett ECAF-godkännande för ett internt ratingsystem måste motparten inhämta tillstånd från sin inhemska nationella centralbank.

2. Bestämmelser i punkt 1 gäller för alla motparter som vill använda ett internt ratingsystem oavsett status – moderbolag, dotterbolag eller filial – och oavsett huruvida dess interna ratingsystem godkänts av den behöriga myndigheten i samma land, för moderbolag och eventuellt för dotterbolag, eller av den behöriga myndigheten i moderbolagets hemland, för filialer och eventuellt för dotterbolag.

3. En ansökan om tillstånd enligt punkt 1 ska innehålla nedanstående information och dokument som i förekommande fall ska översättas till den nationella centralbankens arbetsspråk:

- a) En kopia av beslutet från den berörda myndigheten som tillåter motparten att använda sitt interna ratingsystem för kapitaltäckningssyften på konsoliderad eller icke konsoliderad basis tillsammans med eventuella specifika villkor för att använda dem.
- b) En kopia av den senaste bedömningen av motpartens IRB-system som den behöriga myndigheten har gjort.
- c) Information om alla förändringar som den behöriga myndigheten rekommenderat eller krävt i motpartens IRB-system, tillsammans med tidsfristen inom vilken sådana ändringar måste genomföras.
- d) Information om hur man går tillväga för att bestämma sannolikheten för att en gäldenär fallerar, liksom uppgifter om ratingkategorierna och därtill hörande sannolikheter för fallissemang på ett års sikt som används för att bestämma godtagbara ratingkategorier.
- e) En kopia av den senaste informationen som motparten regelbundet måste publicera enligt kraven på marknadsdisciplin enligt Basel 3-ramverket, direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013.
- f) Namn och adress på både den behöriga myndigheten och den externa revisorn.
- g) Information om historiska uppgifter från motpartens IRB-system om andelen faktiska fallissemang inom olika ratingkategorier som omfattar de fem kalenderåren som föregår en ansökan. Om den behöriga myndigheten beviljat IRB-systemet tillstånd för kapitaltäckningssyften under dessa kalenderår ska informationen omfatta tiden från denna tillståndsgivning. De historiska uppgifterna om andelen faktiska fallissemang och eventuell tilläggsinformation ska uppfylla bestämmelserna för övervakning av prestanda enligt artikel 126 som om IRB-systemet hade omfattats av reglerna under perioden.
- h) Information som behövs för övervakning av prestanda enligt artikel 126 som begärts från interna ratingsystem (IRB) som redan godkänts av ECAF för det aktuella kalenderåret vid tidpunkten för ansökan.

4. En motpart behöver inte lämna information enligt punkterna a–c om sådan information överförs direkt från den behöriga myndigheten till den nationella centralbanken på dennas anmodan.

5. Motpartens ansökan enligt punkt 1 ska undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å enderas vägnar.

*Artikel 123***Rapporteringskyldigheter för motparter som använder interna ratingsystem**

1. Motparterna ska lämna information till sina nationella centralbanker om artikel 122.3 b–f årsvis, eller när så krävs av den nationella centralbanken, utom om informationen överförs direkt av den behöriga myndigheten till den nationella centralbanken på dennas anmodan.
2. Den årliga kommunikationen enligt punkt 1 ska undertecknas av motpartens VD, finanschef eller en chef på motsvarande nivå, eller av en firmatecknare å enderas vägnar. Den behöriga myndigheten och, i förekommande fall, den externa revisorn ska erhålla en kopia av detta brev från Eurosystemet.
3. Som en del av den regelbundna övervakningen av IRB-system ska den nationella centralbanken utföra inspektioner både on- och off-site av den information som motparterna tillhandahållit för den årliga processen för övervakning av prestanda. Målet med sådana kontroller är att verifiera att statiska pooler är korrekta, aktuella och fullständiga.
4. Motparterna ska uppfylla alla ytterligare operativa kriterier som fastställs i den nationella centralbankens avtal eller föreskrifter inklusive bestämmelser avseende
 - a) ad-hoc kontroller av förfarandena för att informera den nationella centralbanken om en kreditfordrings särdrag,
 - b) årliga kontroller av den nationella centralbanken (eller i förekommande fall den behöriga myndigheten eller externa revisor) för att verifiera att statiska pooler är korrekta och giltiga enligt bilaga IX,
 - c) att senast under påföljande affärsdag tillhandahålla information om förändringar av godtagbarheten och vid behov genast ta tillbaka berörda kreditfordringar,
 - d) meddelanden till den nationella centralbanken om händelser eller omständigheter som allvarligt kan påverka den fortsatta användningen av IRB-systemet för ECAF-ändamål eller det sätt på vilket IRB-systemet inrättat godtagbara säkerheter, inklusive viktiga förändringar av en motparts IRB-system som kan påverka det sätt på vilket IRB-systemets ratingkategorier eller sannolikheter för fallissemang korresponderar med Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.

*Artikel 124***Allmänna godtagbarhetskriterier för att använda ratingverktyg (RT) från utomstående aktörer som kreditbedömningssystem**

1. Ratingverktyg från utomstående aktörer ska omfatta enheter som bedömer en gäldenärs kreditkvalitet genom att i första hand systematiskt och mekaniskt använda kvantitativa modeller med stöd av bland annat information om granskade räkenskaper och vars kreditbedömningar inte är avsedda att offentliggöras.
2. En RT-operatör som önskar delta i ECAF måste lämna in en begäran till sin inhemska nationella centralbank och då använda den mall som Eurosystemet tillhandahåller, kompletterad med tilläggsdokumentation som finns på ECB:s webbplats.
3. Motparter som för ECAF:s syften önskar använda en specifik leverantör av ratingverktyg som inte godtas av Eurosystemet måste lämna in en begäran till sin inhemska nationella centralbank och använda den mall som finns på ECB:s webbplats, kompletterad med tilläggsdokumentation som anges i mallen.
4. Vad gäller en begäran som görs enligt punkterna 2 och 3 ska Eurosystemet avgöra om RT-leverantören ska godtas på grundval av en utvärdering av hur väl Eurosystemets godtagbarhetskriterier uppfylls, som finns på ECB:s webbplats.
5. Motparter som använder en RT-leverantör ska omgående informera RT-leverantören om alla kredithändelser som bara är kända av motparten och som kan tyda på en försämring av kreditkvaliteten, även försenade betalningar från gäldenärerna till de godtagbara tillgångarna som mobiliserats som säkerhet.

*Artikel 125***Rapporteringskrav för aktörer som tillhandahåller utomstående ratingverktyg**

1. Tillsammans med de uppgifter som lämnas in för ECAF-övervakningen av prestanda ska en RT-leverantör till den relevanta nationella centralbanken även lämna en undertecknad bekräftelse från dess VD eller annan behörig företrädare för revisions- eller complianceavdelningen inom RT-leverantören bifogas, som intygar att de uppgifter som lämnas in för övervakningen av prestanda är korrekta och giltiga.
2. RT-leverantören ska åta sig att arkivera information om statiska pooler och detaljer om fallissemang under fem år.

*Artikel 126***ECAF-processen för övervakning av prestanda**

1. Alla godkända kreditbedömningssystem ska på årsbasis omfattas av ECAF-processen för övervakning av prestanda i enlighet med bilaga IX, med målet att säkerställa att de kreditbetyg som kreditbedömningssystem tillhandahåller Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala förblir ändamålsenliga och att resultaten av kreditbedömningarna är jämförbara mellan olika system och källor.
2. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in ytterligare information som behövs för att utföra processen för övervakning av prestanda.
3. Processen för övervakning av prestanda kan medföra att man korigerar det sätt på vilket de kreditbetyg som kreditbedömningssystemet tillhandahåller motsvarar Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.
4. Baserat på resultaten från processen för övervakning av prestanda kan Eurosystemet besluta att stänga av eller utesluta ett kreditbedömningssystem.
5. Kreditbedömningssystem som bryter mot en regel avseende ECAF-processen för övervakning av prestanda kan strykas från förteckningen över ECAF-godkända system.

AVDELNING VI

RAMVERK FÖR RISKKONTROLL OCH VÄRDERING AV OMSÄTTBARA OCH ICKE-OMSÄTTBARA TILLGÅNGAR*Artikel 127***Målet för ramverket för riskkontroll och värdering**

1. Godtagbara säkerheter som mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer ska omfattas av de regler för riskkontroll som framgår av artikel 128.1 vars mål är att skydda Eurosystemet mot ekonomiska förluster i händelse av en motparts fallissemang.
2. Eurosystemet får även tillämpa extra riskkontrollåtgärder, i enlighet med artikel 128.2, för att säkerställa tillräckligt riskskydd för Eurosystemet i linje med artikel 18.1 i ECBS-stadgan. Sådana extra riskkontrollåtgärder får även användas när det gäller individuella motparter för att säkerställa sådant skydd.
3. Alla riskkontrollåtgärder som Eurosystemet tillämpar ska säkerställa konsekventa, transparenta och icke-diskriminerande villkor för alla typer av mobiliserade godtagbara tillgångar i medlemsstater som har euron som valuta.

*Artikel 128***Riskkontrollåtgärder**

1. Eurosystemet tillämpar följande riskkontrollåtgärder för godtagbara tillgångar:
 - a) Värderingsavdrag.

b) Variationssäkerheter (marknadsvärdering):

Eurosystemet kräver att marknadsvärdet, justerat för värderingsavdrag på de godtagbara tillgångar som används i Eurosystemets likvidiserande reverserade transaktioner, behålls över tiden. Om värdet på de godtagbara tillgångarna, som värderas dagligen, sjunker under en viss nivå, ska den nationella centralbanken, med hjälp av en begäran om tilläggssäkerheter, begära att motparten ställer tilläggssäkerheter eller tillför kontanter. På motsvarande sätt kan motparten få tillbaka överskjutande säkerheter eller kontanter om värdet på de godtagbara tillgångarna överstiger en viss nivå efter en omvärdering.

c) Begränsning av användningen av skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller av en annan enhet med nära förbindelser till det kreditinstitutet enligt vad som framgår av artikel 138.

d) Värderingsnedsättning.

2. Eurosystemet kan tillämpa följande extra riskkontrollåtgärder:

a) Initiala säkerhetsmarginaler, som innebär att motparter ska tillhandahålla godtagbara tillgångar med ett värde som minst är lika med den likviditet som tillhandahålls av Eurosystemet plus värdet av den initiala säkerhetsmarginalen.

b) Begränsningar avseende emittenter, gäldenärer eller borgensmän.

Eurosystemet kan tillämpa ytterligare begränsningar, andra än de som tillämpas på användningen av skuldinstrument utan säkerhet som avses i punkt 1 c, för exponeringen mot emittenter, gäldenärer eller borgensmän.

c) Extra värderingsavdrag.

d) Ytterligare garantier från borgensmän som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetskrav för att godta vissa tillgångar.

e) Utesluta vissa tillgångar från att användas som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer.

KAPITEL 1

Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

Artikel 129

Riskkontrollåtgärder för omsättbara tillgångar

1. För att upprätta tillämpliga riskkontrollåtgärder ska godtagbara omsättbara tillgångar delas in i fem olika kategorier av värderingsavdrag, baserat på typ av emittent och/eller tillgång såsom framgår av tabell 10 och beskrivs nedan:

a) Skuldinstrument som emitteras av en stat, ECB-skuldcertifikat och skuldcertifikat som emitterats av de nationella centralbankerna innan deras respektive medlemsstat införde euron som valuta ingår i värderingsavdragskategori I.

b) Skuldinstrument som emitteras av lokala och regionala myndigheter, enheter som klassificerats som organ av Eurosystemet, multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer samt även säkerställda obligationer av jumbotyp ingår i värderingsavdragskategori II.

c) Traditionella säkerställda obligationer, andra säkerställda obligationer och skuldinstrument som emitteras av icke-finansiella företag ingår i värderingsavdragskategori III.

d) Skuldinstrument utan säkerhet som emitteras av kreditinstitut och andra finansiella företag än kreditinstitut ingår i värderingsavdragskategori IV.

e) Värdepapper med bakomliggande tillgångar ingår i värderingsavdragskategori V, oavsett emittentens klassificering.

2. Värderingsavdragskategorierna för omsättbara tillgångar sammanfattas i tabell 7, med beaktande av emittentens klassificering.

Tabell 10

Värderingsavdragskategorier för omsättbara tillgångar

Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV	Kategori V
Skuldinstrument som emitteras av staten	Skuldinstrument som emitteras av kommuner och delstater	Traditionella säkerställda obligationer och andra säkerställda obligationer	Skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut	Värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet
ECB-skuldcertifikat	Skuldinstrument som emitteras av enheter som klassificeras som organ av Eurosystemet	Skuldinstrument som emitteras av icke-finansiella bolag	Utan säkerhet Skuldinstrument som emitteras av andra finansiella företag än kreditinstitut	
Skuldcertifikat som emitteras av nationella centralbanker innan euron infördes i den medlemsstaten	Skuldinstrument som emitteras av multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer			
	Säkerställda obligationer av jumbotyp			

Artikel 130

Värderingsavdrag för omsättbara tillgångar

1. Omsättbara tillgångar omfattas av specifika värderingsavdrag, vilket innebär att man drar av en viss procentsats från den aktuella tillgångens marknadsvärde. De specifika värderingsavdragen som tillämpas på skuldinstrument som ingår i värderingsavdragskategorierna I–IV i enlighet med bilaga X avviker på grund av en eller flera av följande faktorer:

- a) återstående löptid,
- b) kupongstruktur,
- c) kreditkvalitetssteg,
- d) värderingsavdragskategori, fastställd enligt artikel 129.

2. Omsättbara tillgångar som ingår i kategori V är föremål för ett värderingsavdrag på 10 procent, oberoende av löptid eller kupongstruktur.

3. Värdepapper med bakomliggande tillgångar, säkerställda obligationer och skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut som teoretiskt sett värderas enligt reglerna i artikel 134 är föremål för ett ytterligare värderingsavdrag i form av en värderingsnedsättning på 5 procent.

4. Säkerställda obligationer som nyttjas för egen användning är föremål för ett ytterligare värderingsavdrag som direkt tillämpas på hela emissionsvärdet för det enskilda skuldinstrumentet i form av en värderingsnedsättning på a) 8 procent för säkerställda obligationer som nyttjas för egen användning i kreditkvalitetssteg 1 och 2, samt b) 12 procent för säkerställda obligationer som nyttjas för egen användning i kreditkvalitetssteg 3. Med "säkerställda obligationer som nyttjas för egen användning" avses här säkerställda obligationer som har emitterats av antingen en motpart eller av enheter som har nära förbindelser till denne, och som används av denna motpart och/eller av de enheter som har nära förbindelser till denne till mer än 75 procent av det utestående teoretiska beloppet. "Nära förbindelser" enligt denna punkt fastställs i enlighet med artikel 138. Värderingsnedsättningen tillämpas för alla motparter som mobiliserar den säkerställda obligationen i fråga.

5. Det värderingsavdrag som används för omsättbara tillgångar i värderingsavdragskategorierna I–IV med rörlig kupongränta är detsamma som används för omsättbara tillgångar med fasta kuponger med en återstående löptid på noll till ett år som hör till samma värderingsavdragskategori och kreditkvalitetssteg som det aktuella instrumentet. Inom ramen för denna artikel behandlas kupongbetalningar med en räntejusteringsperiod som är längre än ett år, som betalningar med fast ränta, och den relevanta löptid för värderingsavdraget är den omsättbara tillgångens återstående löptid.

6. Värderingsavdrag som tillämpas för omsättbara tillgångar som ingår i kategorierna I–IV med mer än en typ av kupongbetalning beror uteslutande på kupongbetalningarna under instrumentets återstående löptid. Värderingsavdraget för ett sådant instrument motsvarar det högsta värderingsavdraget som gäller för omsättbara tillgångar med samma återstående löptid och kreditkvalitetssteg, och kupongbetalningar av en av de typer som förekommer under instrumentets återstående löptid kan beaktas.
7. Värderingsavdragen för skuldinstrument med fast kupong ska också tillämpas på skuldinstrument vars kupong är kopplad till inflationsindexerade skuldinstrument.
8. Värderingsavdrag tillämpas inte vid likviditetsabsorberande transaktioner.

KAPITEL 2

Riskkontrollåtgärder för icke-omsättbara tillgångar

Artikel 131

Riskkontrollåtgärder för kreditfordringar

1. Individuella kreditfordringar med fasta räntebetalningar och kreditfordringar med inflationsindexerade räntebetalningar ska omfattas av särskilda värderingsavdrag som bestäms utifrån den återstående löptiden, kreditkvalitetssteget och värderingsmetoden som den nationella centralbanken tillämpar, i enlighet med bilaga X.
2. Individuella kreditfordringar med rörlig ränta ska omfattas av det värderingsavdrag som gäller för kreditfordringar med fast ränta som klassificerats under återstående löptid på noll till ett år, motsvarande samma kreditkvalitetssteg och värderingsmetod som den nationella centralbanken tillämpar. För denna artikel ska en räntebetalning betraktas som en utbetalning till rörlig ränta om den är kopplad till en referensränta och om räntejusteringsperioden för den betalningen inte är längre än ett år. Räntebetalningar med en räntejusteringsperiod som är längre än ett år behandlas som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är kreditfordringens återstående löptid.
3. De värderingsavdrag som används för en kreditfordring med mer än en typ av räntebetalning ska uteslutande bero på räntebetalningarna under kreditfordringens återstående löptid. Om det finns mer än en typ av räntebetalning under kreditfordringens återstående löptid behandlas de återstående räntebetalningarna som betalningar till fast ränta, där relevant löptid för värderingsavdraget är kreditfordringens återstående löptid.

Artikel 132

Riskkontrollåtgärder för skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD)

Icke omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning omfattas av ett värderingsavdrag på 39,5 procent.

Artikel 133

Riskkontrollåtgärder för inlåning med fast löptid

Inlåning med fast löptid omfattas inte av värderingsavdrag, i linje med det tillvägagångssätt för omsättbara tillgångar som framgår av artikel 130 för likviditetsabsorberande transaktioner.

KAPITEL 3

Värderingsregler för omsättbara och icke-omsättbara tillgångar

Artikel 134

Värderingsregler för omsättbara tillgångar

För att fastställa värdet på tillgångar som används som säkerhet i öppna marknadstransaktioner som genomförs i form av reverserade transaktioner ska den nationella centralbanken tillämpa nedanstående regler.

- a) För varje godtagbar omsättbar tillgång ska Eurosystemet definiera det mest representativa priset som ska användas vid beräkning av marknadsvärdet.
- b) Värdet på en omsättbar tillgång ska beräknas utifrån det mest representativa priset under affärsdagen före värderingsdagen. I avsaknad av ett representativt pris på en viss tillgång ska Eurosystemet definiera ett teoretiskt pris.

- c) Marknadsvärde eller teoretiskt värde för en omsättbar tillgång beräknas inklusive upplupen ränta.
- d) Beroende på skillnader i nationella rättssystem och operativ praxis kan hanteringen av inkomstflödena på värdepapper under löptiden på Eurosystemets kreditoperation, till exempel betalningen av kupongränta, variera mellan de nationella centralbankerna. Överförs betalningen till motparten försäkras sig den nationella centralbanken om att transaktionen till fullo täcks av tillräckliga godtagbara tillgångar innan överföringen sker. Varje nationell centralbank ska se till att den ekonomiska verkan av inkomstflödena blir densamma som om betalningen överförs till motparten på betalningsdagen.

Artikel 135

Värderingsregler för icke-omsättbara tillgångar

Icke-omsättbara tillgångar tilldelas ett värde av Eurosystemet som motsvarar antingen det teoretiska priset eller det utestående beloppet.

Artikel 136

Begäran om tilläggssäkerheter

1. Tillgångar som mobiliseras som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer ska värderas dagligen av den nationella centralbanken, i enlighet med de värderingsregler som framgår av artiklarna 134 och 135. Om trepartstjänster används delegeras det dagliga värderingsarbetet till trepartsagenten, och ska baseras på information som den berörda nationella centralbanken översänder till trepartsagenten.
2. Om en tillgång efter värdering och värderingsavdrag inte uppfyller de krav som beräknats den dagen, medför detta en begäran om tilläggssäkerheter. Om värdet på de godtagbara tillgångarna som mobiliserats som säkerhet av en motpart efter omvärderingen överstiger beloppet som motsvarar motpartens skuld plus marginalsäkerheten, får den nationella centralbanken lämna tillbaka överskjutande tillgångar eller kontanter som motparten efter en begäran om tilläggssäkerhet.
3. För att minska antalet begäranden av tilläggssäkerheter kan centralbankerna införa tröskelvärden på 0,5 procent av den likviditet som ställts till förfogande. Beroende på den tillämpliga nationella lagstiftningen kan de nationella centralbankerna, om värdet på den ställda säkerheten sjunker under det lägre tröskelvärdet, kräva att tilläggssäkerheter ställs antingen i form av ytterligare tillgångar eller genom kontantbetalningar från motparten. På motsvarande sätt kan den nationella centralbanken lämna tillbaka säkerheter (eller kontanter) som överstiger det övre tröskelvärdet till motparten.
4. Räntan på inlåningsfaciliteten ska även gälla för kontantmarginalen.

AVDELNING VII

GODKÄNNANDE AV SÄKERHET I ANDRA VALUTOR ÄN EURO VID OFÖRUTSEDDA HÄNDELSER

Artikel 137

Godkännande av säkerhet i andra valutor än euro vid oförutsedda händelser

1. ECB-rådet kan besluta om att godta vissa omsättbara tillgångar emitterade av G10-stater utanför euroområdet i deras respektive inhemska valuta som säkerhet. När ECB-rådet fattar ett sådant beslut ska motparterna informeras om gällande
 - a) godtagbarhetskriterier,
 - b) förfarandena för urval och mobilisering,
 - c) källor och principer för värdering,
 - d) riskkontrollåtgärder,
 - e) avvecklingsprocessen.

2. De allmänna godtagbarhetskriterierna för omsättbara tillgångar som framgår av avdelning II och del 4 ska gälla, förutom att omsättningsbara tillgångar
 - a) får emitteras, innehas och avvecklas utanför EES, och
 - b) får vara denominerade i andra valutor än euro.
3. Motparter som är filialer till kreditinstitut med säte utanför EES eller Schweiz får inte använda sådana tillgångar som omnämns i denna artikel som säkerheter.

AVDELNING VIII

REGLER FÖR ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

Artikel 138

Nära förbindelser mellan motpart och emittent, gäldenär eller borgensman avseende godtagbara tillgångar

1. Oavsett huruvida en tillgång är godtagbar får en motpart inte som säkerhet använda tillgångar som emitterats, ställts ut eller garanteras av motparten själv eller en enhet med vilken denne har nära förbindelser.
2. "Nära förbindelser" är en situation där motparten är kopplad till den andra enheten som avses i punkt 1 genom att
 - a) motparten äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i den andra enheten,
 - b) den andra enheten äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i motparten,
 - c) en tredje part äger direkt, eller indirekt genom ett eller flera företag, 20 procent eller mer av kapitalet i motparten och 20 procent eller mer av kapitalet i den andra enheten.

För att bedöma huruvida det föreligger "nära förbindelser" i samband med *multi-cédulas*, ska Eurosystemet använda sig av en "look-through approach" och granska nära förbindelser mellan de underliggande *cédulas*-emittenterna och motparten.

3. Punkt 1 ska inte tillämpas på följande:
 - a) nära förbindelser mellan motparten och en offentlig myndighet inom EES med rätt att ta ut skatt, eller om en eller flera offentliga myndigheter inom EES med rätt att ta ut skatt garanterar skuldinstrumenten, förutsatt att garantin uppfyller villkoren som framgår av artikel 114,
 - b) säkerställda obligationer som uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 129.1–129.3 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - c) skuldinstrument som skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer jämförbara med säkerställda obligationer som uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 129.1–129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013. Sådana särskilda juridiska skyddsmekanismer kräver en skyddad bakomliggande pool som säkerställer obligationsinnehavarens anspråk vid emittentens insolvens. En bedömning av huruvida juridiska skyddsmekanismer finns och om de är jämförbara, varvid bedömningen sker utifrån kraven i punkt b, genomförs av Eurosystemet i varje enskilt fall och kräver ett externt juridiskt utlåtande.

Exempel på skuldinstrument som skyddas av särskilda juridiska skyddsmekanismer jämförbara med de säkerställda obligationer som avses i punkt b är

- i) icke-omsättbara skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD), och
- ii) *multi-cédulas* som emitterats innan denna riktlinje tillämpas där de underliggande *cédulas* uppfyller kriterierna i artikel 129.1–129.3 och 129.6 i förordning (EU) nr 575/2013.

*Artikel 139***Användning av garanterade skuldinstrument utan säkerhet som emitterats en motpart eller en enhet med nära förbindelse**

1. Skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av en motparts eller en enhet med nära förbindelse till den motparten, enligt definitionen i artikel 138, och som fullt ut garanteras av en eller flera offentliga EES-enheter med rätt att ta ut skatt, ska inte användas som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer av den motparten, varken

a) direkt, eller

b) indirekt när de är inkluderade i en pool av säkerställda obligationer.

2. I undantagsfall får ECB-rådet besluta om tillfälliga undantag från begränsningen enligt punkt 1 under maximalt tre år. En begäran om ett undantag ska åtföljas av en finansieringsplan från den sökande motparten som visar hur användningen av respektive tillgångar kommer att fasas ut senast tre år efter det att undantaget beviljats. Ett sådant undantag ska endast beviljas om den säkerhet som ställts av en eller flera EES-stater, delstater, kommuner, lokala myndigheter eller andra offentliga organ med rätt att ta ut skatt, uppfyller kraven för garantier som framgår av artikel 114.

*Artikel 140***Nära förbindelser avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet och valutasäkring**

En motpart får inte ställa säkerheter i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om motparten, eller någon enhet som denne har nära förbindelser till, enligt artikel 138, tillhandahåller en valutahedge för värdepapprena med bakomliggande tillgångar genom att ingå en valutasäkringstransaktion med emittenten som hedgemotpart.

*Artikel 141***Begränsningar avseende skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut och enheter till vilka de har nära förbindelser**

1. En motpart får inte som säkerhet ställa eller använda skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller någon annan enhet med vilken det kreditinstitutet har nära förbindelser i en utsträckning som överskrider 5 procent av det totala värdet på de tillgångar som används som säkerhet av den motparten efter tillämpliga värderingsavdrag. Detta tröskelvärde om 5 procent gäller inte i följande fall:

a) Om värdet på sådana tillgångar efter värderingsavdrag inte överstiger 50 miljoner euro, eller

b) om sådana tillgångar garanteras av ett offentligrättsligt organ med rätt att ta ut skatt genom en garanti som uppfyller de villkor som framgår artikel 114.

2. När det gäller punkt 1 ska en nära förbindelse mellan två eller flera emittenter av skuldinstrument utan säkerhet endast anses existera från och med ett år efter den dag då den nära förbindelsen uppstod.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska begreppet "nära förbindelser" ha samma betydelse som fastställs i artikel 138.

*Artikel 142***Likviditetsstöd avseende värdepapper med bakomliggande tillgångar**

1. Från och med den 1 november 2015 får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om motparten, eller någon enhet som denne har nära förbindelser med, tillhandahåller likviditetsstöd enligt nedan. Eurosystemet beaktar två former av likviditetsstöd för värdepapper med bakomliggande tillgångar – kontantreserver och likviditetsfaciliteter.

2. För likviditetsstöd i form av kontantreserver får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om följande tre villkor är uppfyllda samtidigt:

a) motparten har nära förbindelser med emittentens kontobank i transaktionen med värdepapprena med de bakomliggande tillgångarna,

- b) det aktuella beloppet på reservfonden för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 5 procent av det initialt utestående beloppet av alla högre och lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar,
 - c) det aktuella beloppet på reservfonden för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 25 procent av det initialt utestående beloppet av alla lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar.
3. För likviditetsstöd i form av likviditetsfaciliteter får en motpart inte ställa säkerhet i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar om följande två villkor är uppfyllda samtidigt:
- a) Motparten har nära förbindelser med en enhet som tillhandahåller likviditetsfaciliteten, och
 - b) det aktuella beloppet på likviditetsfaciliteten för transaktionen med värdepapprena med bakomliggande tillgångar överstiger 20 procent av det initialt utestående beloppet av alla högre och lägre rangordnade trancher av transaktionen med värdepapper med bakomliggande tillgångar.
4. Nära förbindelser i denna artikel ska ha samma betydelse som fastställs i artikel 138.2.

Artikel 143

Övergångsbestämmelser avseende likviditetsstöd för värdepapper med bakomliggande tillgångar

1. Fram till dess att artikel 142 träder i kraft ska, i enlighet med artikel 191, övergångsbestämmelserna enligt denna artikel tillämpas.
2. En motpart får inte ställa värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet om motparten, eller någon enhet med vilken denne har nära förbindelser enligt definitionen i artikel 138, tillhandahåller likviditetsstöd för 20 procent eller mer av det utestående beloppet av värdepapperet med bakomliggande tillgångar.
3. Vid tillämpning av denna artikel ska begreppet "likviditetsstöd" utgöras av varje struktur som kan användas för att täcka eventuella tillfälliga kassaflödesunderskott som kan uppstå under den tid som transaktionen pågår.

Artikel 144

Godtagbara tillgångar som avvisas av operativa skäl

Även om en tillgång är godtagbar kan en nationell centralbank, av operativa skäl, begära av motparten att denna tar bort sådana tillgångar innan kassaflöden, inklusive betalningar avseende kapital eller ränta, uppstår enligt vad som framgår i den relevanta nationella dokumentationen.

Artikel 145

Information, värdering och borttagande av tillgångar som inte är godtagbara eller strider mot reglerna för hur godtagbara tillgångar får användas

1. Om en motpart lämnat in eller använt tillgångar som inte, eller inte längre, är godtagbara som säkerhet, inklusive på grund av emittentens, gäldenärens eller borgensmannens identitet, eller förekomsten av nära förbindelser, ska denne genast informera sin nationella centralbank om detta.
2. De tillgångar som avses i punkt 1 ska åsättas värdet noll senast vid nästa värderingsdag och en begäran om tilläggs-säkerhet kan bli aktuell.
3. En motpart som lämnat in eller använt tillgångar som avses i punkt 1 ska snarast möjligt ta bort dessa.
4. Motparter ska ge Eurosystemet rättvisande och uppdaterad information som påverkar värdet av säkerheterna.

Artikel 146

Sanktioner om reglerna för att använda godtagbara tillgångar åsidosätts

Om de regler som framgår av denna rubrik åsidosätts utgår sanktioner enligt artiklarna 154–157. Sanktionerna tillämpas oavsett om motparten aktivt deltar i penningpolitiska transaktioner.

Artikel 147

Informationsutbyte inom Eurosystemet

För att genomföra penningpolitiken, i synnerhet för att övervaka efterlevnaden av reglerna för användning av godtagbara tillgångar, bedriver Eurosystemet internt ett informationsutbyte om kapitalinnehav som den behöriga myndigheten tillhandahåller för sådana ändamål. Denna information omfattas av samma sekretessregler som tillämpas av den behöriga myndigheten.

AVDELNING IX

GRÄNSÖVERSKRIDANDE ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

Artikel 148

Allmänna principer

1. Motparter får använda godtagbara tillgångar gränsöverskridande inom euroområdet för att hantera alla typer av Eurosystemets kreditoperationer.
2. Motparter får mobilisera andra godtagbara tillgångar än inlåning med fast löptid för gränsöverskridande användning i enlighet med nedanstående.
 - a) Omsättbara tillgångar ska mobiliseras genom: i) godtagbara förbindelser (enligt artikel 150) mellan EES-värdepappersavvecklingssystem som uppfyller de krav som fastställs i Eurosystemets bedömningsramverk, ii) tillämpliga förfaranden i CCBM, iii) godtagbara förbindelser i kombinationen med CCBM, och
 - b) kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD) ska mobiliseras i enlighet med förfarandena i CCBM eftersom de inte kan överföras via värdepappersavvecklingssystem.
3. Omsättbara tillgångar får användas genom ett centralbankskonto hos ett värdepappersavvecklingssystem i ett annat land än det där den berörda centralbanken är belägen om Eurosystemet har godkänt användningen av ett sådant konto.
4. De Nederlandsche Bank får använda sitt konto hos Euroclear Bank för att avveckla säkerheter i euroobligationer som emitterats hos denna internationella värdepapperscentral. The Central Bank of Ireland har tillstånd att öppna ett liknande konto hos Euroclear Bank. Detta konto kan utnyttjas för alla godtagbara tillgångar som hålls hos Euroclear Bank, dvs. inbegripet godtagbara tillgångar som överförs till Euroclear Bank via godtagbara förbindelser.
5. Motparter ska genomföra överföringar av godtagbara tillgångar via sina värdepappersavvecklingskonton i värdepappersavvecklingssystem som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk.
6. Motparter som inte har något pantkonto hos en nationell centralbank eller inte har något värdepappersavvecklingskonto hos ett värdepappersavvecklingssystem som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk får avveckla transaktioner via ett korrespondentkreditinstituts värdepappersavvecklingskonto eller pantkonto.

Artikel 149

Korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM)

1. I CCBM existerar det gränsöverskridande förhållandet mellan de nationella centralbankerna. De nationella centralbankerna fungerar som depåhållare (nedan kallade *korrespondenter*) för varandra och för ECB avseende tillgångar som godtas i deras lokala förvaringssystem, trepartsagent eller avvecklingssystem. I korrespondentcentralbanksmodellen tillämpas specifika förfaranden för kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD). Mer information om CCBM och tillämpliga förfaranden framgår av bilaga VI och i broschyren *Correspondent central banking model (CCBM) procedure for Eurosystem counterparties* som publiceras på ECB:s webbplats.
2. Tillgångar som deponeras hos en korrespondentcentralbank kan bara användas för att ställa säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

Artikel 150

Godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

1. Vid sidan om CCBM får motparter använda förbindelser som godkänts av Eurosystemets bedömningsramverk (nedan kallade *godtagbara förbindelser*) för gränsöverskridande överföring av omsättbara tillgångar.

2. Godtagbara förbindelser kan endast upprättas mellan värdepappersavvecklingssystem som bedöms uppfylla Eurosystemets bedömningsramverk och ska bestå av en uppsättning förfaranden och arrangemang för gränsöverskridande överföringar av värdepapper via en kontobaserad process.
3. Det finns två typer av godtagbara förbindelser som inrättas genom avtalsmässiga och tekniska överenskommelser mellan de berörda värdepappersavvecklingssystemen:
 - a) Direkta förbindelser mellan två värdepappersavvecklingssystem utan mellanhänder, och
 - b) mellanhandsförbindelser som låter två värdepappersavvecklingssystem som inte är direkt kopplade till varandra utbyta värdepapperstransaktioner eller -överföringar genom ett tredje värdepappersavvecklingssystem som agerar som mellanhand.
4. Dessa förbindelser är endast godtagbara om Eurosystemet bedömer att de uppfyller Eurosystemets bedömningsramverk och att de har godkänts. ECB ska offentliggöra en aktuell förteckning över godtagbara förbindelser på sin webbplats.
5. Tillgångar som innehas genom en godtagbar förbindelse kan användas för Eurosystemets kreditoperationer samt alla andra ändamål som väljs av motparten.
6. I bilaga VI finns en tabell som förklarar användningen av godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem.

Artikel 151

Korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godtagbara förbindelser

1. Motparter får använda direkta förbindelser och mellanhandsförbindelser som avses i artikel 150 i kombination med korrespondentcentralbanksmodellen för att gränsöverskridande mobilisera godtagbara omsättbara tillgångar.
2. När man använder godtagbara förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem i kombination med korrespondentcentralbanksmodellen, innehar motparterna de tillgångar som emitterats i emittentens värdepappersavvecklingssystem på ett konto hos investerarens värdepappersavvecklingssystem direkt eller via ett förvaringsinstitut. När det gäller godtagbara mellanhandsförbindelser kan ett tredje värdepappersavvecklingssystem agera som förmedlande värdepappersavvecklingssystem.
3. Tillgångar som mobiliseras enligt punkt 2 får emitteras hos en värdepapperscentral utanför euroområdet som godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk, förutsatt att förbindelsen mellan emittentens värdepappersavvecklingssystem och investerarens värdepappersavvecklingssystem har godkänts enligt Eurosystemets bedömningsramverk.
4. I bilaga VI finns en tabell som förklarar användningen av korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godtagbara förbindelser.

Artikel 152

Korrespondentcentralbanksmodellen och trepartshantering av säkerheter

1. Gränsöverskridande trepartshantering av säkerheter ska göra det möjligt för en motpart att öka eller minska det belopp som ställs som säkerhet hos hemlandets nationella centralbank genom tillgång till säkerheter som hålls en trepartsagent.
2. CCBM (inklusive CCBM i kombination med godtagbara förbindelser) får användas som utgångspunkt för gränsöverskridande användning av trepartsförvaltning av säkerheter. Gränsöverskridande användning av trepartsförvaltning av säkerheter ska involvera en nationell centralbank, förutsatt att trepartshantering av säkerheter erbjuds för gränsöverskridande användning inom Eurosystemet, som agerar korrespondent för nationella centralbanker vars motparter har begärt att få använda sådan trepartshantering av säkerheter för gränsöverskridande transaktioner vid Eurosystemets lånetransaktioner. För att främja den gränsöverskridande användningen enligt denna punkt måste den berörda trepartsagenten godkännas av Eurosystemet.
3. I bilaga VI finns en tabell som förklarar användningen av korrespondentcentralbanksmodellen med trepartshantering av säkerheter.

DEL 5

SANKTIONER MOT MOTPARTER SOM INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER*Artikel 153***Sanktioner om kraven avseende minimireserver (kassakrav) åsidosätts**

1. ECB beslutar om sanktioner mot institut som inte fullgör sina skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut som avser tillämpningen av minimireserver enligt förordning (EG) nr 2532/98, förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4), förordning (EG) nr 2531/98 eller förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Relevanta sanktioner och förfaranderegler rörande deras tillämpning fastställs i ovannämnda förordningar.
2. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 1, kan Eurosystemet vid gravt åsidosättande av skyldigheten att hålla minimireserver dessutom stänga av motparter från deltagande i öppna marknadstransaktioner.

*Artikel 154***Sanktioner om vissa operativa regler åsidosätts**

1. I enlighet med tillämpliga bestämmelser i avtal och föreskrifter kan den nationella centralbanken utdöma en eller flera sanktioner om motparter åsidosätter någon av följande skyldigheter:
 - a) när det gäller reverserade transaktioner och valutaswappar för penningpolitiska ändamål, skyldigheten att adekvat ställa säkerhet och avveckla det belopp som motparten tilldelats under en operations hela löptid; eller det utestående beloppet för en viss operation om förtida avslut utförs av den nationella centralbanken under operationens återstående löptid, i enlighet med artikel 15,
 - b) när det gäller mottagande av inlåning med fast löptid, direkta köp/försäljningar och emission av ECB-skuldcertifikat, skyldigheten att avveckla transaktionen, i enlighet med artikel 16,
 - c) när det gäller användning av godtagbara tillgångar, skyldigheten att uteslutande mobilisera eller använda godtagbara tillgångar och uppfylla reglerna för användning av godtagbara tillgångar i del 4 avdelning VIII,
 - d) när det gäller förfaranden i slutet av dagen och villkoren för tillträde till utlåningsfaciliteten, skyldigheten att i förväg ställa tillräckligt med godtagbara tillgångar som säkerhet om det finns ett negativt saldo på motpartens avvecklingskonto i TARGET2 efter genomförande av kontrollförfarandena vid dagens slut, och en automatisk begäran om att få tillträde till utlåningsfaciliteten anses därför inträda, i enlighet med artikel 19.6.
2. En sanktion som utdöms enligt denna artikel ska omfatta:
 - a) bara en straffavgift, eller
 - b) både en straffavgift och en icke-ekonomisk sanktion.

*Artikel 155***Straffavgifter om vissa operativa regler åsidosätts**

Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna som framgår av artikel 154.1 ska Eurosystemet utdöma en straffavgift för varje enskilt åsidosättande. Straffavgiften ska beräknas enligt bilaga VII.

*Artikel 156***Icke-ekonomiska sanktioner om vissa operativa regler åsidosätts**

1. Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna enligt artikel 154.1 a eller 154.1 b mer än två gånger under en tolv månaders period och avseende varje åsidosättande:
 - a) en straffavgift var tillämplig,

b) varje beslut att utdöma en straffavgift meddelats motparten,

c) varje åsidosättande avser samma typ av åsidosättande,

ska Eurosystemet stänga av motparten vid den tredje överträdelsen och varje därpå följande åsidosättande av samma typ av skyldighet under den relevanta tolv månadersperioden. Tolv månadersperioden beräknas från dagen för det första åsidosättandet av en skyldighet enligt antingen artikel 154.1 a eller 154.1 b.

2. En avstängning som utdöms av Eurosystemet enligt punkt 1 gäller för varje påföljande öppen marknadsoperation som är av samma typ som den öppna marknadsoperation som resulterade i en sanktion enligt punkt 1.

3. Längden på avstängningen som utdöms i enlighet med punkt 1 ska bestämmas i enlighet med bilaga VII.

4. Om en motpart åsidosätter någon av skyldigheterna enligt artikel 154.1 c mer än två gånger under en tolv månadersperiod och avseende varje åsidosättande:

a) en straffavgift var tillämplig,

b) varje beslut att utdöma en straffavgift meddelats motparten,

c) varje åsidosättande avser samma typ av åsidosättande,

ska Eurosystemet stänga av motparten från påföljande öppna marknadsoperation vid den tredje överträdelsen och varje därpå följande åsidosättande under den relevanta tolv månadersperioden. Tolv månadersperioden beräknas från dagen för det första åsidosättandet av en skyldighet enligt artikel 154.1 c.

5. I undantagsfall får Eurosystemet stänga av en motpart under tre månader från Eurosystemets alla kommande penningpolitiska transaktioner om denne inte fullgjort de skyldigheter som framgår av artikel 154.1. I sådana fall ska Eurosystemet beakta hur svårt åsidosättandet varit, de berörda beloppen samt frekvensen och längden på åsidosättandena.

6. Den avstängning som Eurosystemet beslutar om enligt denna artikel ska tillämpas utöver en straffavgift enligt artikel 155.

Artikel 157

Icke-ekonomiska sanktioner gentemot filialer om vissa operativa regler åsidosätts

Om Eurosystemet stänger av en motpart i enlighet med artikel 156.5 kan den avstängningen även gälla för motpartens filialer som är etablerade i en annan medlemsstat som har euron som valuta.

DEL 6

DISKRETIONÄRA ÅTGÄRDER

Artikel 158

Åtgärder som kan vidtas av försiktighetsskäl eller då fallissemang inträffar

1. Eurosystemet får vidta följande åtgärder av försiktighetsskäl:

a) Stänga av, begränsa eller utesluta en motpart från tillgång till Eurosystemets öppna marknadstransaktioner eller stående faciliteter, till följd av ett avtals- eller regleringstekniskt arrangemang som tillämpas av den inhemska nationella centralbanken eller ECB.

b) Undanta en motpart från kassakrav, till följd av ett avtals- eller regleringstekniskt arrangemang som tillämpas av den inhemska nationella centralbanken eller ECB.

- c) Avvisa, begränsa användningen av eller tillämpa extra värderingsavdrag på tillgångar som mobiliserats som säkerhet vid Eurosystemets kreditoperationer av en specifik motpart på basis av information som Eurosystemet bedömer som relevant, i synnerhet om motpartens kreditvärdighet verkar uppvisa en hög korrelation med kreditkvaliteten på de tillgångar som mobiliserats som säkerhet.
2. Om en sådan åtgärd som beskrivs i punkt 1 grundas på tillsynsinformation ska Eurosystemet använda sådan information, oavsett om den härrör från motparter eller tillsynsmyndigheter, på ett sätt som överensstämmer med, och är nödvändigt för, att genomföra Eurosystemets uppgift att bedriva penningpolitik.
3. Om det föreligger en kredithändelse får Eurosystemet stänga av, begränsa eller utesluta motparter från tillgången till Eurosystemets öppna marknadsoperationer om motparten har åsidosatt någon skyldighet enligt de avtal eller föreskrifter som Eurosystemet tillämpar.
4. Alla åtgärder enligt punkterna 1 och 3 ska tillämpas på ett rimligt och icke-diskriminerande sätt och vara motiverade av Eurosystemet.

Artikel 159

Åtgärder avseende Eurosystemets kreditkvalitetsbedömning

1. Eurosystemet ska avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller Eurosystemets krav på kreditvärdighet utifrån all information som Eurosystemet bedömer som relevant.
2. Eurosystemet får avvisa, begränsa mobiliseringen eller användningen av tillgångar eller tillämpa extra värderingsavdrag på de grunder som framgår av punkt 1, om detta behövs för att säkerställa ett tillräckligt riskskydd för Eurosystemet.
3. Om ett avvisande som beskrivs i punkt 2 grundas på tillsynsinformation ska Eurosystemet använda sådan information, oavsett om den härrör från motparter eller tillsynsmyndigheter, på ett sätt som överensstämmer med, och är nödvändigt för, att genomföra Eurosystemets uppgift att bedriva penningpolitik.
4. Eurosystemet får exkludera följande tillgångar från förteckningen över godtagbara omsättbara tillgångar:
- a) tillgångar som emitteras eller garanteras av enheter vars tillgångar frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder som vidtas av unionen enligt artikel 75 i fördraget eller av en medlemsstat som begränsar möjligheten att förfoga över tillgångarna, och/eller
- b) tillgångar som emitteras eller garanteras av enheter som ECB-rådet har beslutat att tillfälligt eller tills vidare stänga av från tillgången till Eurosystemets öppna marknadsoperationer eller stående faciliteter.

DEL 7

KOMPLETTERANDE MINIMIKRAV AVSEENDE EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA TRANSAKTIONER

Artikel 160

Den rättsliga relationen mellan Eurosystemets centralbanker och motparterna

Eurosystemet ska säkerställa att deras avtal och föreskrifter avseende deras motparter enligt artikel 1.3 överensstämmer med bestämmelserna i del 7.

KAPITEL 1

Kompletterande minimikrav tillämpliga för alla arrangemang för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner

Artikel 161

Ändringar av genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska ramverk

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att den utan dröjsmål kan verkställa varje ändring av det penningpolitiska ramverket.

2. Varje nationell centralbank ska i sina avtal och föreskrifter inkludera en bestämmelse om att ett meddelande om sådana ändringar som avses i punkt 1 måste kommuniceras till dess motparter. Varje nationell centralbank ska säkerställa att ett sådant meddelande medför säkerhet från den tidpunkt då en sådan ändring träder i kraft.

Artikel 162

Denominering av betalningar

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal eller föreskrifter som föreskriver att alla betalningar med anknytning till Eurosystemets penningpolitiska transaktioner ska ske i euro, med undantag av betalningar i utländsk valuta enligt valutawappavtal som görs för penningpolitiska ändamål.

Artikel 163

Avtalsformer

Om det för en effektiv avvecklings- och avslutningsnettnings av alla utestående transaktioner i fall av en kredithändelse är nödvändigt att låta samtliga transaktioner under ett avtal utgöra ett enda avtalsarrangemang och/eller att låta avtalet vara ett ramavtal, ska de avtal och föreskrifter som den nationella centralbanken tillämpar innehålla regler med den innebörden.

Artikel 164

Formulär, datamedium och kommunikationsvägar

De avtal eller föreskrifter som en nationell centralbank tillämpar ska säkerställa att förhållandet mellan de nationella centralbankerna och motparterna omfattas av lämpliga och otvetydiga regler om användningen av formulär, inbegripet bekräftelse av transaktionsvillkor, datamedium, kommunikationsvägar och närmare villkor för kommunikation.

Artikel 165

Kredithändelser

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal eller föreskrifter som åtminstone anger kredithändelser som inte väsentligen avviker från följande:

- a) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att inleda ett likvidationsförfarande avseende motparten, utser en konkursförvaltare eller motsvarande eller inleder något annat jämförbart förfarande.
- b) En behörig domstol eller annan myndighet beslutar att med avseende på motparten verkställa en rekonstruktionsåtgärd eller annat liknande förfarande i syfte att skydda eller återställa motpartens finansiella situation och därigenom undvika att fatta ett beslut enligt punkt a ovan.
- c) Motparten förklarar sig skriftligen vara oförmögen att betala alla eller någon del av sina skulder, eller att fullgöra sina skyldigheter avseende penningpolitiska operationer, eller ingår en ackordsöverenskommelse med sina fordringsägare, eller om motparten är, eller bedöms vara, på obestånd eller oförmögen att betala sina skulder.
- d) Förberedande åtgärder vidtas avseende ett beslut enligt punkterna a eller b.
- e) En utfästelse eller annan förklaring som motparten före avtalets ingående har gjort, eller som denne enligt tillämplig lag anses ha gjort, visar sig vara felaktig eller osann.

- f) Suspendering eller återkallelse sker av motpartens tillstånd att bedriva verksamhet enligt a) direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013, eller b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ⁽¹⁾, såsom dessa genomförts av den aktuella medlemsstat som har euron som valuta.
- g) Motparten suspenderas eller utesluts från medlemskap i betalningssystem eller betalningsarrangemang varigenom betalningar avseende penningpolitiska transaktioner görs eller (utom vad gäller valutaswaptransaktioner) suspenderas eller utesluts från medlemskap i ett värdepappersavvecklingssystem som används för avvecklingen av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner.
- h) Sådana åtgärder vidtas med avseende på motparten som avses i artiklarna 41.1, 43.1 och 44 i direktiv 2013/36/EU.
- i) Motparten underlåter att i samband med en reverserad transaktion följa reglerna om åtgärder för riskkontroll.
- j) Motparten underlåter i samband med repotransaktioner att betala anskaffningspriset eller återköpspriset eller underlåter att leverera anskaffade eller återköpta tillgångar, alternativt underlåter, i samband med lån mot säkerhet, att leverera tillgångar eller återbetala kredit på de dagar som fastställts för leverans och betalning.
- k) Motparten underlåter att, i samband med valutaswaptransaktioner och inlåning med fast löptid, betala belopp i euro eller underlåter att, i samband med valutaswaptransaktioner, betala belopp i utländsk valuta på den dag som fastställts för sådan betalning.
- l) En kredithändelse inträffar med avseende på motparten under omständigheter som inte väsentligen skiljer sig från de fall som definieras i denna artikel enligt ett avtal vars syfte är förvaltning av en ECB:s eller en nationell centralbanks valutareserver eller egna medel.
- m) Motparten underlåter att lämna relevant information, vilket får allvarliga konsekvenser för den nationella centralbanken.
- n) Motparten underlåter att fullgöra andra skyldigheter enligt arrangemang avseende reverserade transaktioner eller valutaswaptransaktioner och underlåter – där åtgärd är möjlig – att åtgärda sin underlåtenhet inom viss tid efter det att den berörda nationella centralbanken har krävt detta: senast inom 30 dagar för transaktioner mot säkerhet och senast inom 10 dagar för valutaswaptransaktioner.
- o) En kredithändelse inträffar med avseende på motparten enligt ett avtal som ingåtts för genomförande av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner med någon annan medlem i Eurosystemet, och den berörda medlemmen i Eurosystemet har utövat sin rätt att på grund av kredithändelsen avveckla alla transaktioner som omfattas av avtalet.
- p) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av EU i enlighet med artikel 75 i fördraget, vilka begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.
- q) Motpartens tillgångar har frusits och/eller blir föremål för andra åtgärder vidtagna av en medlemsstat som har euron som valuta som begränsar motpartens möjlighet att förfoga över tillgångarna.
- r) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar omfattas av ett beslut om kvarstad, beslag, utmätning eller någon annan form av förfarande som är avsett att skydda allmänintresset eller de rättigheter som motpartens borgenärer har.
- s) Alla eller en betydande del av motpartens tillgångar överläts till en annan enhet.
- t) Någon annan överhängande eller rådande händelse som då den inträffar kan äventyra en motparts förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt de överenskommelser som ingåtts för att genomföra Eurosystemets penningpolitiska transaktioner eller andra regler som påverkar förhållandet mellan motparten och någon av centralbankerna i Eurosystemet.

2. I fall enligt punkterna a och p i punkt 1 ska avslut följa automatiskt; i fall enligt punkterna b, c och q kan det följa automatiskt, i fall enligt punkterna d–o och r–t följer inte avslut automatiskt utan måste vara diskretionärt, dvs. motparten måste först ha delgivits meddelande om uppsägning. I ett sådant meddelande kan motparten ges en tidsfrist om högst tre affärsdagar för att avhjälpa situationen i fråga. För de diskretionära kredithändelserna ska de nationella centralbankerna säkerställa att reglerna avseende denna diskretionära rätt är entydiga vad gäller konsekvenserna av ett sådant meddelande.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

*Artikel 166***Åtgärder som vidtas av försiktighetsskäl eller vid fallissemang**

1. De avtal och föreskrifter som varje nationell centralbank tillämpar ska säkerställa att den berörda nationella centralbanken, vid fallissemang eller av försiktighetsskäl, får vidta alla nedanstående åtgärder:

- a) Stänga av, begränsa eller utesluta motparten från tillgången till öppna marknadstransaktioner.
- b) Stänga av, begränsa eller utesluta motparten från tillgången till de stående faciliteterna.
- c) Avsluta alla löpande avtal och pågående transaktioner.
- d) Kräva förtida betalning av fordringar som ännu inte har förfallit till betalning eller är villkorade.
- e) Kvitta fordringar på motparten mot dennes inlåning hos den nationella centralbanken.
- f) Skjuta upp fullgörandet av skyldigheter gentemot motparten tills denne har betalat sin skuld.

2. De avtal och föreskrifter som varje nationell centralbank tillämpar bör säkerställa att den berörda nationella centralbanken, utöver de åtgärder som framgår av punkt 1, vid fallissemang får

- a) kräva dröjsmålsränta, och
- b) begära skadestånd för varje skada som inträffat till följd av motpartens fallissemang.

3. Varje nationell centralbank får tillämpa avtal och föreskrifter som, av försiktighetsskäl, ger banken rätt att avvisa tillgångar, begränsa användningen eller tillämpa extra värderingsavdrag för tillgångar som mobiliserats som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer.

4. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som vid varje tidpunkt ger banken rätt att utan opåkallat dröjsmål realisera alla tillgångar som ställts som säkerhet på ett sådant sätt att den nationella centralbanken kan erhålla betalning för beviljad kredit ur säkerheten om motparten inte skyndsamt avvecklar sitt negativa saldo.

5. För att de införda reglerna ska genomföras på ett likvärdigt sätt får ECB-rådet besluta om olika åtgärder, bl.a. avstängning, begränsning eller uteslutande från tillgången till öppna marknadstransaktioner eller de stående faciliteterna.

*Artikel 167***Motparters skyldighet att tillhandahålla information**

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att en nationell centralbank kan erhålla all information som är relevant för Eurosystemets penningpolitiska transaktioner från motparterna.

*Artikel 168***Uppsägningar och andra meddelanden**

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som anger att alla uppsägningar och andra meddelanden ska ske i skriftform och/eller i elektronisk form.

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som på ett tydligt sätt anger hur uppsägningar eller andra meddelanden ska ske och när de börjar gälla. Tiden innan sådana uppsägningar eller andra meddelanden börjar gälla får inte vara så lång att den ekonomiska effekten av arrangemangen som helhet påverkas. I synnerhet ska bekräftelser lämnas och kontrolleras skyndsamt.

*Artikel 169***Tredje parts rättigheter**

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om att motparten inte utan den berörda nationella centralbankens skriftliga förhandsmedgivande får överlåta, inteckna eller på annat sätt förfoga över sina rättigheter och skyldigheter.
2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att endast den berörda nationella centralbanken och den angivna motparten har de rättigheter och skyldigheter som följer av en viss transaktion. Sådana avtal och föreskrifter ska dock tillåta relationer mellan nationella centralbanker och/eller ECB
 - a) som härrör från gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar, och
 - b) i förekommande fall för transaktioner som genomförs med motparter som ingår i ett nätverk.

*Artikel 170***Lagval och jurisdiktion**

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om tillämplig lag för dessa avtal eller författningsenliga arrangemang samt att den tillämpliga lagen för alla sådana transaktioner, utom när gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar medför krav på annat, ska vara lagen i den medlemsstat som har euron som valuta där den nationella centralbanken är belägen.
2. Rätt forum för lösning av tvister ska vara de offentliga domstolarna i den medlemsstat som har euron som valuta, dock utan att detta inverkar på behörigheten för Europeiska unionens domstol.

*Artikel 171***Avvecklingsdagar avseende inlåning med fast löptid**

Varje nationell centralbank ska tillämpa inlåningsarrangemang som anger att betalningen, både för in- och utbetalningar, vid inlåning med fast löptid ska ske på de dagar som anges i ECB:s tillkännagivande av inlåningstransaktionen.

*KAPITEL 2****Kompletterande minimikrav tillämpliga för både repoavtal och lån mot säkerhet****Artikel 172***Datum för en transaktions andra led**

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att datumet för en transaktions andra led, inklusive datum för återbetalning av lån mot säkerhet, bestäms när en transaktion ingås.

*Artikel 173***Affärsdagar**

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som definierar termen "affärsdag" i enlighet med artikel 2.

*Artikel 174***Räntor**

1. I ett repoavtal motsvarar skillnaden mellan anskaffningspris och återköpspris det upplupna räntebelopp som erhålls om anskaffningspriset multipliceras med en viss räntesats för perioden från dagen för köpet till återbetalningsdagen.
2. Räntan vid ett lån mot säkerhet bestäms genom att man beräknar den specificerade räntan på kreditbeloppet under transaktionens löptid.
3. Räntesatsen för reverserade transaktioner är en enkel ränta baserad på konventionen faktiskt antal dagar/360.

Artikel 175

Regler för omräkning av belopp från annan valuta till euro

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att reglerna om omräkning av belopp från annan valuta till euro anger att växelkursen som används ska vara ECB:s dagliga referensväxelkurs för euron eller, om den kursen inte är tillgänglig, den avistaväxelkurs som ECB anger på affärsdagen före den dag då omräkningen ska ske för den nationella centralbankens försäljning av euro mot dess köp av den andra valutan.

KAPITEL 3

Kompletterande minimikrav som bara gäller för repoavtal

Artikel 176

Syftet med repoavtal

1. När den ingår repoavtal ska varje nationell centralbank tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att det sker en försäljning av godtagbara tillgångar mot kontanta medel i euro, samtidigt som en överenskommelse ingås om att likvärdiga tillgångar vid en angiven tidpunkt ska säljas tillbaka mot kontanta medel i euro.
2. Varje nationell centralbank ska definiera "likvärdiga tillgångar" som tillgångar från samma emittent, som ingår i samma emission, oavsett emissionsdag, och som är av samma typ, med samma nominella värde, belopp och beskrivning som de tillgångar med vilka jämförelsen görs.
3. Om de tillgångar med vilka jämförelsen görs enligt punkt 2 har konverterats, redenominerats eller om en köpoption har ställts ut, måste definitionen ändras enligt följande.
 - a) Vid konvertering, de tillgångar till vilka de ursprungliga värdepappren har konverterats.
 - b) I det fall en köpoption har ställts ut avses tillgångar som motsvarar de inlösta tillgångarna, förutsatt att säljaren har betalat köparen ett belopp som är lika med värdet av köpoptionen.
 - c) Vid redenominering avses tillgångar likvärdiga med de värdepapper till vilka de ursprungliga tillgångarna har redenominerats jämte, vid behov, ett belopp som motsvarar skillnaden mellan tillgångarnas värde före och efter redenomineringen.

Artikel 177

Regler om slutavräkning avseende repoavtal

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att den, om det föreligger en kredithändelse, har rätt att i förtid avsluta och avveckla alla utestående repotransaktioner.
2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om nettning avsedda att åstadkomma sådana ekonomiska effekter som anges nedan.
 - a) Om det inträffar en kredithändelse ska återköpsdagen för varje transaktion anses infalla omedelbart och omfattas av någon följande:
 - i) Alla tillgångar som ställts som marginalsäkerhet ska omedelbart levereras, varvid parternas fullgörande av sina respektive skyldigheter i fråga om leverans av tillgångar och betalning av återköpspriset för återköpta tillgångar uteslutande sker i överensstämmelse med punkterna b–d, eller
 - ii) så avslutas repotransaktionen.
 - b) Avvecklingsvärdet för de återköpta värdepappren och eventuella värdepapper som ställts som marginalsäkerhet och ska överföras samt det återköpspris som vardera parten ska betala, ska för alla transaktioner fastställas av den berörda nationella centralbanken per återköpsdagen, på ett kommersiellt rimligt sätt.

- c) På grundval av punkt b ska den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld per återköpsdagen. Belopp från en part som förfallit till betalning ska kvittas mot den andra partens belopp som förfallit till betalning och endast nettobeloppet ska betalas av parten med den längre fordringen.
- d) Detta nettobelopp förfaller och ska betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för betalningar. Vid denna beräkning ska eventuella belopp som inte är uttryckta i euro på den aktuella dagen räknas om till euro med tillämpning av den växelkurs som beräknas enligt artikel 175.
3. Varje nationell centralbank ska definiera "avvecklingsvärde" i enlighet med artikel 2.

Artikel 178

Efterlevnad av riskkontrollåtgärder

Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller bestämmelser om substitution av säkerheter, måste det säkerställas att riskkontrollåtgärderna efterlevs.

Artikel 179

Kontant betalning av marginalsäkerhet

Om de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar innehåller bestämmelser om att betalning eller återlämnande av marginalsäkerheter ska ske kontant, ska dessa även ange att eventuella ytterligare skyldigheter att återlämna eller ställa marginalsäkerhet först ska fullgöras med användning av kontanter upp till samma belopp, jämte eventuell ränta.

Artikel 180

Ytterligare bestämmelser som rör repoavtal

Utan att detta påverkar bestämmelserna i denna riktlinje får varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter inkludera ytterligare bestämmelser som rör repoavtal.

KAPITEL 4

Kompletterande minimikrav som bara gäller för lån mot säkerhet

Artikel 181

Tillhandahållande och realisering av säkerheter

1. Vad gäller arrangemangen för att tillföra likviditet i form av lån mot säkerhet ska varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter beakta de olika förfaranden och formaliteter som krävs enligt den nationella rättsordningen för att en giltig panträtt ska uppkomma och en säkerhet senare ska kunna realiseras, t.ex. panträtt, överlåtelse eller inteckning i tillgången.
2. Varje nationell centralbank ska tillämpa arrangemang för lån mot säkerhet som garanterar att de tillgångar som ställs som säkerhet kan realiseras av den nationella centralbanken och det får inte finnas anspråk på dem med bättre rätt. Det får inte vara möjligt för tredje part, inbegripet konkursförvaltare vid obestånd, att ingripa och med framgång göra anspråk på de tillgångar som ställts som säkerhet, med undantag för bedrägeri eller någon rättighet som hör samman med dessa tillgångar.
3. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal avseende lån mot säkerhet som säkerställer att den, om en kredithändelse enligt artikel 165 inträffar, har rätt att realisera det ekonomiska värdet av säkerheterna. En sådan händelse ska också reflektera under vilka förhållanden den nationella centralbanken kan behandla motparten som om denne brustit i fullgörandet av ett repoavtal.

Artikel 182

Förlängning över natten av intradagstransaktioner

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som medger att transaktioner som ingås över dagen kan förlängas till transaktioner över natten.

KAPITEL 5

Kompletterande minimikrav som bara gäller för valutaswappar för penningpolitiska ändamål*Artikel 183***Samtidiga köp och försäljningar för omgående leverans eller på termin**

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som säkerställer att varje transaktion utförs genom samtidiga köp och försäljningar avista och på termin av euro mot en utländsk valuta.

*Artikel 184***Regler om när och hur betalningsöverföringar ska ske**

Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om när och hur betalningsöverföringar ska ske. Dagen för köpet och försäljningen på termin ska bestämmas när en transaktion ingås.

*Artikel 185***Definition av specifika termer**

I de avtal och föreskrifter som de nationella centralbankerna tillämpar ska begreppen utländsk valuta, avistakurs, terminkurs, överföringsdag och återöverföringsdag definieras i överensstämmelse med följande:

- a) *utländsk valuta*: varje annan enligt lag giltig valuta än euro.
- b) *avistakurs*: den kurs, beräknad enligt artikel 175, som för en viss transaktion används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den berörda utländska valutan som den ena parten är skyldig att på överföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; avistakursen ska anges i bekräftelsen.
- c) *terminkurs*: den kurs beräknad enligt artikel 175 som används för att räkna om beloppet i euro till det belopp i den utländska valutan som den ena parten är skyldig att på återöverföringsdagen överföra till den andra parten mot betalning av beloppet i euro; terminkursen ska anges i bekräftelsen och definieras i de avtal och föreskrifter som den berörda nationella centralbanken tillämpar.
- d) *belopp för återöverföring i utländsk valuta*: det belopp i utländsk valuta som behövs för att köpa beloppet i euro per återöverföringsdagen.
- e) *överföringsdag*: den dag, och eventuellt den tidpunkt under den dagen, då den ena partens överföring till den andra parten av beloppet i euro ska bli gällande, dvs. den dag, och eventuellt den tidpunkt under den dagen, då överföringen av beloppet i euro enligt parternas överenskommelse ska avvecklas.
- f) *återöverföringsdag*: den dag (och eventuellt den tidpunkt under den dagen) då den ena parten är skyldig att återöverföra beloppet i euro till den andra parten.

*Artikel 186***Regler om slutavräkning avseende valutaswappar**

1. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som stadgar att den, om det föreligger en kredithändelse, har rätt att i förtid avsluta och avveckla alla utestående transaktioner.

2. Varje nationell centralbank ska tillämpa avtal och föreskrifter som innehåller regler om nettning avsedda att åstadkomma sådana ekonomiska effekter som anges nedan.
- a) Om det föreligger en kredithändelse ska varje transaktion anses ha avslutats, och återanskaffningsvärdet av beloppet i euro och beloppet för återöverföring i utländsk valuta ska fastställas av den nationella centralbanken på grundval av principen att dessa återanskaffningsvärden är de belopp som behövs för att den nationella centralbanken ska få behålla den ekonomiska motsvarigheten till de betalningar som annars skulle ha krävts.
- b) På grundval av de därvid fastställda beloppen, ska den nationella centralbanken beräkna vardera partens skuld på återöverföringsdagen. Parternas till betalning förfallna fordringar på varandra ska vid behov räknas om till euro enligt artikel 175 och därefter kvittas mot varandra. Endast nettobeloppet ska betalas av parten med den minsta fordringen. Detta nettobelopp förfaller och ska betalas nästa dag då TARGET2 är öppet för sådana betalningar.

Artikel 187

Ytterligare bestämmelser om valutaswappar

Utan att detta påverkar bestämmelserna i denna riktlinje får varje nationell centralbank i sina avtal och föreskrifter inkludera ytterligare bestämmelser som rör valutaswappar.

DEL 8

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 188

Informationsutbyte

De nationella centralbankerna får, om det är nödvändigt för genomförandet av penningpolitiken, mellan sig utbyta individuell information, som t.ex. operativa uppgifter, som avser motparter som deltar i Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Sådan information omfattas av de regler för tystnadsplikt som framgår av artikel 37 i ECBS-stadgan.

Artikel 189

Penningtvätt och finansiering av terrorism

Motparter vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner ska vara medvetna om, och ska fullgöra, alla sina skyldigheter enligt gällande lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 190

Upphävande

1. Riktlinje ECB/2011/14 ska upphöra att gälla från och med den 1 maj 2015.
2. Hänvisningar till den upphävda riktlinjen ska anses som hänvisningar till den här riktlinjen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 191

Verkan, tillämpning och genomförande

1. Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna.
2. Alla bestämmelser i denna riktlinje ska tillämpas från och med den 1 maj 2015 utom de som framgår av artikel 142 som ska tillämpas från och med den 1 november 2015.
3. De nationella centralbankerna ska senast den 16 februari 2015 informera ECB om de texter och åtgärder med hjälp av vilka de avser att följa denna riktlinje som utgör materiella förändringar jämfört med riktlinje ECB/2011/14.

*Artikel 192***Adressater**

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 19 december 2014.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA I

MINIMIRESERVER

Innehållet i denna bilaga ges enbart för kännedom. Om det uppstår diskrepanser mellan denna bilaga och den rättsliga ramen för Eurosystemets kassakravssystem enligt punkt 1, ska den senare ges tolkningsföreträde.

1. Enligt artikel 19 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), kräver Europeiska centralbanken (ECB) att kreditinstitut ska hålla kassakravsmedel på konton i de nationella centralbankerna inom ramen för Eurosystemets kassakravssystem. Den rättsliga ramen för detta system är fastställd i artikel 19 i ECBS-stadgan, förordning (EG) nr 2531/98 och förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9). Tillämpningen av förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) säkerställer att villkoren för Eurosystemets kassakravssystem är enhetliga i alla medlemsstater som har euron som valuta.
2. Eurosystemets kassakravssystem används primärt för att stabilisera penningmarknadsräntorna och skapa (eller förstärka) ett strukturellt likviditetsunderskott.
3. Enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) är Eurosystemets kassakravssystem tillämpligt på kreditinstitut som är etablerade i medlemsstater som har euron som valuta. Därutöver är filialer inom euroområdet till kreditinstitut som inte har sitt säte i euroområdet också underkastade Eurosystemets kassakrav. Däremot tillämpas Eurosystemets kassakrav inte på filialer etablerade utanför euroområdet till kreditinstitut som har sitt säte inom området.
4. Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) undantas institut automatiskt från kassakrav från och med starten av den uppfyllandeperiod inom vilken institutets auktorisation återkallas eller upphör, eller inom vilken ett beslut fattas av domstol eller annan behörig myndighet i en medlemsstat om att institutet ska försättas i likvidation.
5. Enligt artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) kan ECB, på ett icke-diskriminerande sätt, befria de institut som anges i punkterna a–c i den förordningen från kassakrav. Dessa institut inkluderar bl.a. institut som är föremål för rekonstruktion och institut vars tillgångar har frusits och/eller som är föremål för andra åtgärder vidtagna av unionen enligt artikel 75 i fördraget eller av en medlemsstat som begränsar möjligheten att förfoga över tillgångarna eller ett beslut av ECB-rådet om att utesluta eller stänga av institutets tillgång till öppna marknadstransaktioner eller Eurosystemets stående faciliteter.
6. Enligt artikel 2.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) för ECB en förteckning över institut som är underkastade Eurosystemets kassakravssystem.
7. ECB offentliggör också en förteckning över institut som befriats från sina skyldigheter enligt systemet av andra skäl än att de är föremål för omorganisation eller att deras tillgångar har frysts och/eller andra åtgärder som unionen eller en medlemsstat ålagt dem att vidta enligt artikel 75 i fördraget vilka begränsar användning av deras medel, eller om ECB-rådet till följd därav beslutat att utesluta institutet från möjligheten att delta i öppna marknadstransaktioner eller ha tillgång till Eurosystemets stående faciliteter.
8. Kassakravsbasen för varje institut bestäms utifrån uppgifter i institutets balansräkning. Balansräkningsdata inrapporteras till de nationella centralbankerna inom ramen för ECB:s monetära och finansiella statistik. Enligt artikel 3.3 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska instituten beräkna kassakravsbasen för en viss uppfyllandeperiod på grundval av uppgifter avseende den månad som infaller två månader före den månad under vilken uppfyllandeperioden börjar, med beaktande av undantagen enligt artikel 3.4 i samma förordning för tailklassificerade institut.
9. Kassakravsprocenten fastställs av ECB högst till den maximigräns som anges i förordning (EG) nr 2531/98.
10. De kassakravsmedel som ett institut ska hålla för en viss uppfyllandeperiod beräknas genom tillämpning av procentsatserna på varje relevant post i kassakravsbasen för den perioden. Det kassakravsbelopp som fastställs av den berörda deltagande nationella centralbanken och av institutet i enlighet med de förfaranden som anges i artikel 5 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) ska utgöra grunden för a) ränta som betalas på kassakravsmedlen, och b) bedömningen av om ett institut fullgjort sin skyldighet att uppfylla kassakravet.

11. För att bidra till att stabilisera räntorna tillåter Eurosystemets kassakravssystem att motparterna tillämpar ett utjämningsystem som innebär att det är tillräckligt om parterna uppfyller kassakravet som genomsnittligt saldo på kassakravskontot vid kalenderdagens slut under uppfyllandeperioden. Uppfyllandet av kassakravet beräknas på grundval av institutets genomsnittliga dagliga behållning på kassakravskontot under uppfyllandeperioden. Uppfyllandeperioden definieras i artikel 7 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9).
12. I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1745/2003 (ECB/2003/9) erhåller instituten ränta på inestående kassakravsmedel enligt ECB:s genomsnittliga räntesats (vägd med antalet kalenderdagar) för de huvudsakliga refinansieringstransaktionerna under uppfyllandeperioden enligt formeln nedan (varvid resultatet avrundas till närmaste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

där:

R_t = ränta som betalas på kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t ,

H_t = genomsnittligt dagsinnehav av kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t ,

n_t = antal kalenderdagar i uppfyllandeperioden t ,

r_t = räntesats för beräkning av ränta på inestående kassakravsmedel för uppfyllandeperioden t ; normal avrundning till två decimaler tillämpas på räntesatsen,

i = kalenderdag i i uppfyllandeperioden t ,

MR_i = marginalräntan för den senaste huvudsakliga refinansieringstransaktion som avvecklats på eller före kalenderdagen i .

Skulle ett institut försumma att uppfylla andra skyldigheter enligt ECB:s förordningar och beslut om Eurosystemets kassakravssystem (t.ex. om data inte inrapporteras i tid eller inte är tillförlitliga) har ECB rätt att ålägga sanktioner i enlighet med förordning (EG) nr 2532/98 och förordning (EG) nr 2157/1999 (ECB/1999/4). ECB:s direktion får ange och offentliggöra de kriterier enligt vilka den kommer att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2531/98.

BILAGA II

TILLKÄNNAGIVANDE AV ANBUDSVILLKOREN

Det offentliga meddelandet om anbudsvillkoren innehåller följande information:

- a) Anbudsbegärens referensnummer.
 - b) Datum för anbudsbegäran.
 - c) Typ av transaktion (tillförsel eller indragning av likviditet och typ av penningpolitiskt instrument).
 - d) Transaktionens löptid.
 - e) Transaktionens längd (normalt uttryckt i antal dagar).
 - f) Typ av förfarande (anbud till fast eller rörlig ränta).
 - g) Vid anbudsförfaranden till rörlig ränta, metod vid tilldelning, dvs. auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) eller med multipel ränta (amerikansk auktion).
 - h) Avsedd transaktionsvolym, normalt endast vid långfristiga refinansieringstransaktioner.
 - i) Vid anbudsförfaranden till fast ränta, den fasta räntan, priset, swappunkten eller spreaden (referensräntan vid indexerade anbud samt anbudstyp när det gäller ränta eller spread).
 - j) Lägsta/högsta accepterade ränta, pris eller swappunkt (i förekommande fall).
 - k) Transaktionens startdatum och förfallodag (i förekommande fall) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag (vid emission av ECB-skuldcertifikat).
 - l) Berörda valutor och för valutaswappar beloppet i den valuta som hålls fast.
 - m) För valutaswappar referensavistakursen för uträkning av anbuden.
 - n) Högsta anbudsgrens, i förekommande fall.
 - o) Lägsta enskilda tilldelningsbelopp, i förekommande fall.
 - p) Minsta tilldelningskvot, dvs. den lägsta kvoten, uttryckt i procent, av anbuden till marginalräntan som ska tilldelas i en anbudstransaktion, i förekommande fall.
 - q) Tidsschema för inlämnande av anbud.
 - r) Vid emission av ECB-skuldcertifikat, certifikatens denominering och ISIN-koden för emissionen.
 - s) Högsta antal anbud per motpart (för anbudsförfaranden till rörlig ränta sätts antalet normalt till tio anbud per motpart, om ECB avser begränsa antalet anbud).
 - t) Anbudstyp (ränta eller spread).
 - u) Referensenheten vid indexerade anbud.
-

BILAGA III

TILLDELNINGAR OCH ANBUDSFÖRFARANDEN

Tabell 1

Tilldelningar vid anbud till fast ränta

Tilldelningarnas andel är:

$$all \% = \frac{A}{\sum_{i=1}^n a_i}$$

Motpart i:s totala tilldelning är:

$$all_i = all \% \times (a_i)$$

där:

A = totalt belopp att fördela

n = totalt antal motparter

a_i = belopp som bjudits av motpart i

all % = tilldelningarnas andel

all_i = motpart i:s totala tilldelning

Tabell 2

**Tilldelningar vid anbud i euro till rörlig ränta
(exemplet avser anbud i form av ränta)**

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan är:

$$all \%(r_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)}{a(r_m)}$$

Motpart i:s tilldelning vid marginalräntan är:

$$all(r_m)_i = all \%(r_m) \times a(r_m)_i$$

Motpart i:s totala tilldelning är:

$$all_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(r_s)_i + all(r_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

r_s = motparternas ränteanbud s

N = totalt antal motparter

$a(r_s)_i$ = belopp som bjudits till ränta s (r_s) av motpart i

$a(r_s)$ = totalt belopp som bjudits till ränta s (r_s)

$$a(r_s) = \sum_{i=1}^n a(r_s)_i$$

r_m = marginalränta:

$r_l \geq r_s \geq r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m \geq r_s \geq r_l$ vid en likviditetsabsorberande anbudstransaktion

r_{m-1} = räntan före marginalräntan (sista räntan vid vilken anbudet tillgodoses i sin helhet):

$r_{m-1} > r_m$ vid en likvidiserande anbudstransaktion

$r_m > r_{m-1}$ vid en likviditetsabsorberande anbudstransaktion

$\text{all } \%(r_m)$ = tilldelningarnas andel (%) vid marginalräntan

$\text{all}(r_s)_i$ = motpart i 's tilldelning vid ränta s

all_i = motpart i 's totala tilldelning

Tabell 3

Tilldelningar av anbud på valutaswappar till rörlig kurs

Tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$\text{all } \%(\Delta_m) = \frac{A - \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)}{a(\Delta_m)}$$

Motpart i 's tilldelning vid marginalswappunktsnoteringen är:

$$\text{all } (\Delta_m)_i = \text{all } \% (\Delta_m) \times a(\Delta_m)_i$$

Motpart i 's totala tilldelning är:

$$\text{all}_i = \sum_{s=1}^{m-1} a(\Delta_s)_i + \text{all}(\Delta_m)_i$$

där:

A = totalt belopp att fördela

Δ_s = motparternas swappunktsnotering s

N = totalt antal motparter

$a(\Delta_s)_i$ = belopp som bjudits till swappunktsnotering (Δ_s) av motpart i

$a(\Delta_s)$ = totalt belopp som bjudits vid swappunktsnotering s (Δ_s)

$$a(\Delta_s) = \sum_{i=1}^n a(\Delta_s)_i$$

$\Delta_m =$	marginalswappunktsnotering: $\Delta_m \geq \Delta_s \geq \Delta_1$ vid en likvidiserande valutaswapp $\Delta_1 \geq \Delta_s \geq \Delta_m$ vid en likviditetsabsorberande valutaswapp
Δ_{m-1}	swappunktsnoteringen före marginalswappunktsnotering (sista swappunktsnotering vid vilken anbudet tillgodoses i sin helhet): $\Delta_m > \Delta_{m-1}$ vid en likvidiserande valutaswapp $\Delta_{m-1} > \Delta_m$ vid en likviditetsabsorberande valutaswapp
$\text{all } \%(\Delta_m)$	tilldelningarnas andel (%) vid marginalswappunktsnoteringen
$\text{all}(\Delta_s)_i$	motpart i:s tilldelning vid swappunktsnoteringen s
all_i	motpart i:s totala tilldelning

BILAGA IV

TILLKÄNNAGIVANDE AV TILLDELNINGAR

Det offentliga meddelandet om resultatet av anbudstilldelningen innehåller följande information:

- a) Anbudsbegärans referensnummer.
 - b) Datum för anbudsbegäran.
 - c) Typ av transaktion.
 - d) Transaktionens löptid.
 - e) Transaktionens längd (normalt uttryckt i antal dagar).
 - f) Det totala belopp som Eurosystemets motparter bjudit.
 - g) Antal anbudsgivare.
 - h) De berörda valutorna (vid valutaswappar).
 - i) Totalt tilldelat belopp.
 - j) Tilldelningarnas procentuella andel (vid anbud till fast ränta).
 - k) Avistakursen (vid valutaswappar).
 - l) Vid anbud till rörlig ränta – accepterad marginalränta, pris eller swappunkt och tilldelningarnas procentuella andel vid marginalräntan, priset eller swappunkten.
 - m) Vid anbud med flera räntesatser – lägsta och högsta erbjudna ränta, dvs. den lägsta och den högsta ränta till vilken motparter lämnat anbud i samband med anbud till rörlig ränta, och vägd medelränta på accepterade anbud.
 - n) Transaktionens startdatum och förfallodag (i förekommande fall) eller instrumentets avvecklingsdag och förfallodag, vid emission av ECB-skuldcertifikat.
 - o) Lägsta enskilda tilldelningsbelopp, i förekommande fall.
 - p) Lägsta tilldelningskvot, i förekommande fall.
 - q) Vid emission av ECB-skuldcertifikat, certifikatens denominering och ISIN-koden för emissionen.
 - r) Högsta antal anbud per motpart (för anbudsförfaranden till rörlig ränta sätts antalet normalt till tio anbud per motpart, om ECB avser begränsa antalet anbud).
-

BILAGA V

KRITERIER FÖR URVALET AV MOTPARTER FÖR EUROSISTEMETS VALUTAINTERVENTIONER

1. Urvalet av motparter vid Eurosistemets valutainterventioner grundas huvudsakligen på två uppsättningar kriterier, baserade på försiktighets- och effektivitetsprincipen.
 2. Kriterierna avseende effektivitet tillämpas först efter det att kriterierna avseende försiktighet har tillämpats.
 3. Kriterierna avseende försiktighet omfattar följande:
 - a) Motpartens kreditvärdighet – denna bedöms via en kombination av olika metoder, till exempel kreditbetyg från kreditvärderingsföretag och interna analyser av kvoten eget kapital och andra nyckeltal.
 - b) Motparter måste stå under tillsyn av en erkänd tillsynsmyndighet.
 - c) Motparter måste leva upp till höga etiska krav och ha ett gott anseende.
 4. Kriterierna avseende effektivitet omfattar bl.a. följande:
 - a) Motparten måste kunna utföra stora valutatransaktioner med konkurrenskraftig prissättning på ett effektivt sätt under alla marknadsförhållanden.
 - b) Kvaliteten på den information som motparten lämnar och hur heltäckande den informationen är.
 5. För att kunna intervensera effektivt på olika geografiska platser kan de nationella centralbankerna välja motparter för sina valutainterventioner i ett valfritt internationellt finanscentrum.
-

BILAGA VI

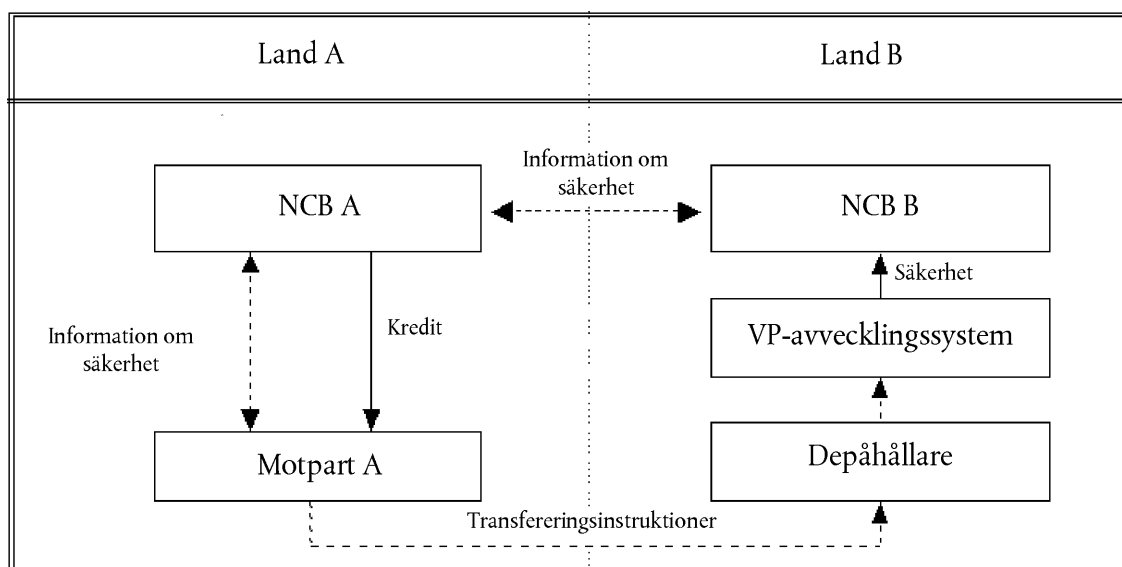
GRÄNSÖVERSKRIDANDE ANVÄNDNING AV GODTAGBARA TILLGÅNGAR

I. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN

Tabell 1

Korrespondentcentralbanksmodellen (CCBM)

Användning av godtagbara värdepapper deponerade i land B av en motpart som är etablerad i land A för att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

1. Alla nationella centralbanker upprätthåller värdepapperskonton hos varandra för gränsöverskridande användning av godtagbara tillgångar. Det exakta förfarandet inom CCBM beror på om de godtagbara tillgångarna är öronmärkta för varje enskild transaktion eller om de hålls i en pool av underliggande tillgångar.
2. I ett system med öronmärkning instruerar motparten så snart som dennes begäran om kredit har godtagits av dennes nationella hemcentralbank, vid behov via sin egen depåhållare, värdepappersavvecklingssystemet i det land där dennes omsättbara tillgångar förvaras att överföra tillgångarna till centralbanken i det landet (nedan kallad *korrespondentcentralbank*) för hemlandets nationella centralbanks räkning. När hemlandets centralbank har informerats av korrespondentcentralbanken om att säkerheterna har mottagits, överför den medlen till motparten. Centralbankerna överför inte medlen förrän de är säkra på att motparternas omsättbara tillgångar har mottagits av korrespondentcentralbanken. Om det finns behov att uppfylla vissa tidsgränser vid avvecklingen kan motparten eventuellt deponera tillgångar i förväg hos korrespondentcentralbanken för hemlandets centralbanks räkning med hjälp av CCBM-förfaranden.
3. I ett poolningssystem får motparten när som helst överföra omsättbara tillgångar till korrespondentcentralbanken för hemcentralbankens räkning. Då centralbanken i hemlandet har informerats av korrespondentcentralbanken om att tillgångarna har mottagits registrerar den tillgångarna på motpartens poolningskonto.
4. Särskilda förfaranden för gränsöverskridande användning har tagits fram för icke omsättbara tillgångar, dvs. kreditfordringar och skuldförbindelser med säkerhet i inteckning (RMBD). När kreditfordringar används som säkerhet i gränsöverskridande sammanhang tillämpas en variant av korrespondentcentralbanksmodellen som grundas på överföring av äganderätt, en tilldelning eller en pant till förmån för centralbanken i hemlandet, eller en inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar i hemlandets centralbanks ställe. En ytterligare variant för användning vid behov baserad på inteckning till förmån för den korrespondentcentralbank som agerar som hemlandets centralbanks agent tillämpas för att möjliggöra gränsöverskridande användning av skuldförbindelser med säkerhet i inteckning.
5. Motparterna har som ett minimum tillträde till CCBM, för både omsättbara och icke omsättbara tillgångar, från kl. 9.00 till kl. 16.00 (centraleuropeisk tid) alla TARGET2-affärsdagar. En motpart som vill utnyttja CCBM måste anmäla detta till den nationella centralbank från vilken den önskar ta emot kredit – dvs. hemlandets centralbank

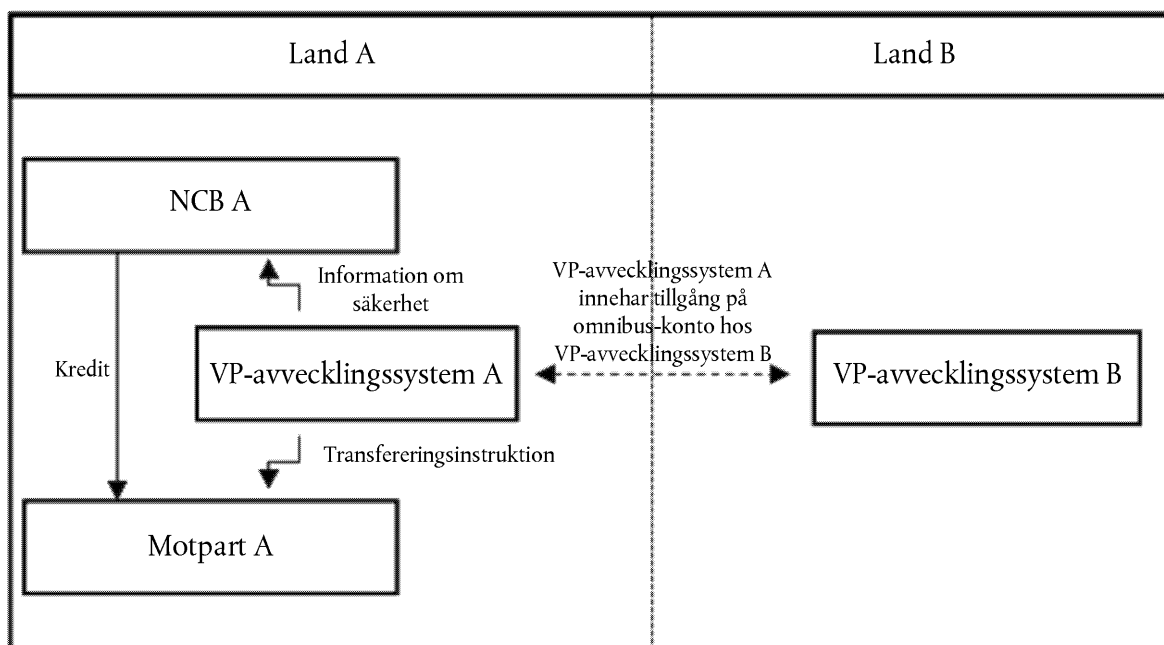
– före kl. 16.00 centraleuropeisk tid. Motparten måste se till att säkerheter för kreditoperationer överförs till kontot i korrespondentcentralbanken senast kl. 16.45 centraleuropeisk tid. Uppdrag eller överföringar som inte uppfyller dessa tidsfrister kommer att behandlas i den mån det är möjligt och kan komma att beaktas för kredit påföljande TARGET2-affärsdag. När motparterna räknar med att behöva anlita CCBM sent under dagen bör de om möjligt deponera tillgångarna i förväg. I undantagsfall eller för penningpolitiska syften kan ECB besluta att förlänga öppettiden för CCBM till TARGET2-stängningstiden, i samarbete med värdepapperscentralerna avseende deras möjlighet att senarelägga den sista tidpunkten för omsättningsbara tillgångar.

II. GODTAGBARA FÖRBINDELSER MELLAN VÄRDEPAPPERSAVVECKLINGSSYSTEM

Tabell 2

Förbindelser mellan värdepappersavvecklingssystem

Användning av godtagbara tillgångar som utfärdats i ett värdepappersavvecklingssystem (SSS) i land B och innehas av en motpart i land A genom en förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystemen i länderna A och B i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

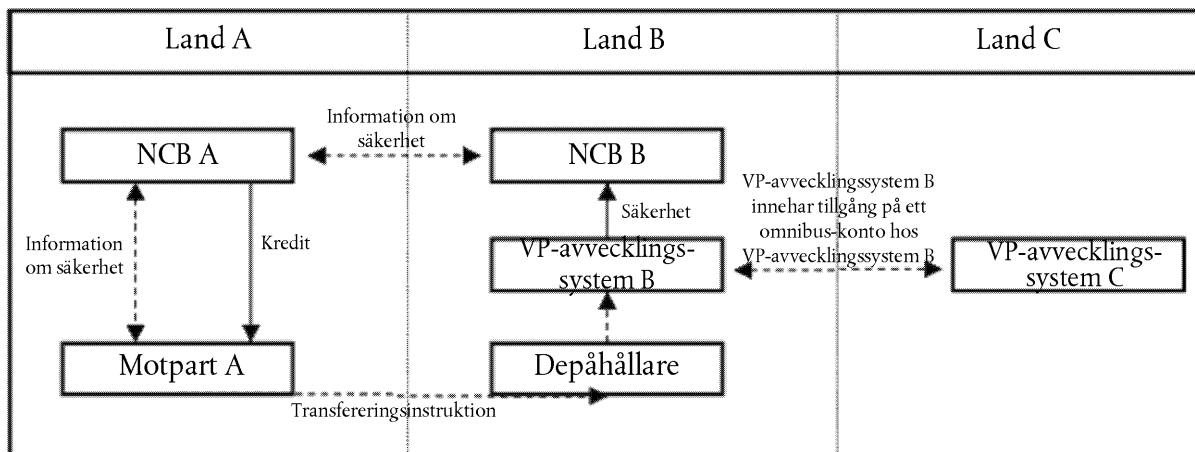
1. En förbindelse mellan två värdepappersavvecklingssystem inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) består av en uppsättning förfaranden och arrangemang för gränsöverskridande överföringar av värdepapper via en kontobaserad process. En förbindelse tar formen av ett omnibus-konto öppnat av ett värdepappersavvecklingssystem (nedan kallat *investerarens värdepappersavvecklingssystem*) hos ett annat värdepappersavvecklingssystem (nedan kallat *emittentens värdepappersavvecklingssystem*).
2. Godtagbara förbindelser gör det möjligt för en deltagare i ett värdepappersavvecklingssystem inom EES att inneha tillgångar som emitterats i ett annat värdepappersavvecklingssystem inom EES, utan att vara deltagare i det andra systemet. När förbindelserna mellan värdepappersavvecklingssystemen används håller motparterna tillgångarna på sina egna konton hos värdepappersavvecklingssystemet i sitt hemland och behöver därför inte någon depåhållare.

III. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN I KOMBINATION MED GODTAGBARA FÖRBINDELSER

Tabell 3

Korrespondentcentralbanksmodellen i kombination med godtagbara förbindelser

Användning av godtagbara tillgångar som emitterats i ett värdepappersavvecklingssystem i land C och innehas av en motpart etablerad i land A genom en direkt förbindelse mellan värdepappersavvecklingssystemen i länderna B och C i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

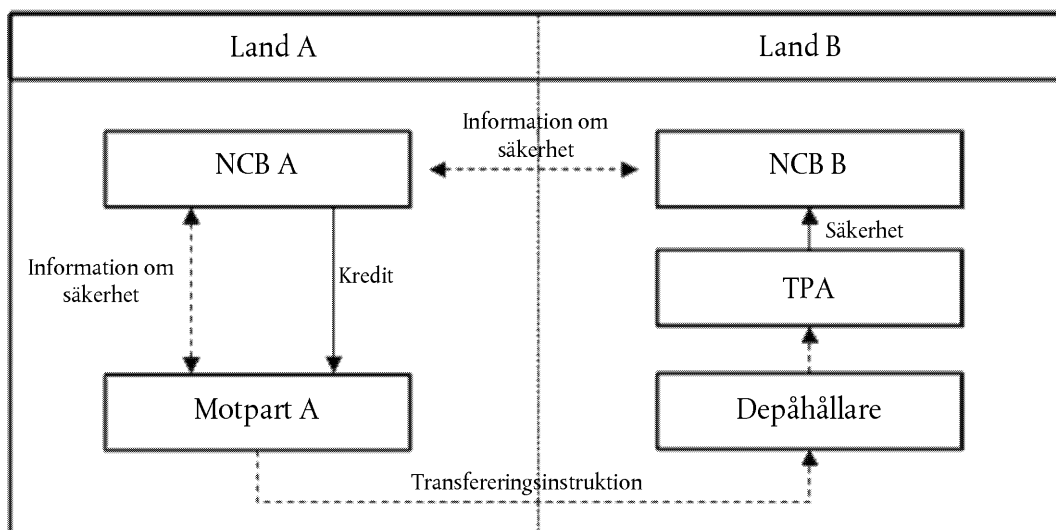
Om godtagbara tillgångar i form av värdepapper ska överföras via korrespondentcentralbanksmodellen med förbindelser, måste motparterna säkerställa att värdepapprena levereras till ett konto hos den berörda investerarens värdepappersavvecklingssystem senast kl. 16.00 (centraleuropeisk tid) på avvecklingsdagen för att säkerställa avveckling med samma dags transaktioner. En begäran om mobilisering som en nationell centralbank i hemlandet mottar från en motpart efter kl. 16.00, eller en begäran om leverans av godtagbara tillgångar till ett konto hos en investerarens värdepappersavvecklingssystem efter kl. 16.00 (centraleuropeisk tid), hanteras i den mån det är möjligt, i enlighet med stopptiderna hos de berörda värdepappersavvecklingssystemen.

IV. KORRESPONDENTCENTRALBANKSMODELLEN OCH TREPARTSFÖRVALTNING AV SÄKERHETER

Tabell 4

Gränsöverskridande trepartstjänster

Användning av godtagbara tillgångar som innehas hos en trepartsagent i land B av en motpart som är etablerad i land A i syfte att erhålla kredit från den nationella centralbanken i land A.

Pilen "Information om säkerhet" mellan motpart A och den nationella centralbanken A kan sakna betydelse för vissa trepartsagenter, beroende på vilken avtalsmodell man valt, och i så fall skickar inte motparten någon instruktion till den nationella centralbanken A och erhåller ingen bekräftelse från den nationella centralbanken A.

BILAGA VII

BERÄKNING AV SANKTIONER ENLIGT DEL 5

I. BERÄKNINGEN AV STRAFFAVGIFTER OM EN MOTPART INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER

1. Om en straffavgift utdöms av en nationell centralbank gentemot en av dess motparter i enlighet med del 5, ska den nationella centralbanken beräkna straffavgiften i enlighet med nedanstående regler.
 - a) För åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 a, b eller c, beräknas straffavgift utifrån den ränta på utlåningsfaciliteten som gällde vid tidpunkten då överträdelsen började plus 2,5 procentenheter.
 - b) För åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 d, beräknas straffavgift utifrån den ränta på utlåningsfaciliteten som gällde vid tidpunkten då överträdelsen började plus 5 procentenheter. Vid upprepat åsidosättande av den skyldighet som avses i artikel 154.1 d under en tolv månaders period, beräknat från den första överträdelsen, ska räntan på straffavgiften höjas med ytterligare 2,5 procentenheter varje överträdelse.
2. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 a eller b, ska straffavgiften beräknas på grundval av straffavgiften, i enlighet med punkt 1 a, på den säkerhet eller det kontanta belopp som motparten inte har tillhandahållit eller avvecklat, multiplicerat med koefficienten $X/360$, där X är antalet kalenderdagar, högst sju, under vilka motparten inte kunde ställa säkerhet eller avveckla: a) det tilldelade beloppet som anges i bekräftelsen av enskilda tilldelningar under transaktionens löptid, eller b) det utestående beloppet för en viss operation om förtida avslut utförs av den nationella centralbanken under operationens återstående löptid.
3. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 c, ska straffavgiften beräknas genom att tillämpa straffavgiften, i enlighet med punkt 1 a, på värdet av de icke godtagbara säkerheterna eller tillgångarna som inte får mobiliserats eller använts av motparten efter värderingsavdrag enligt följande:
 - a) om det rör sig om icke godtagbara tillgångar som en motpart tillhandahållit den nationella centralbanken, på värdet av de icke godtagbara säkerheterna efter värderingsavdrag, eller
 - b) om det rör sig om tillgångar som ursprungligen var godtagbara men blivit icke godtagbara eller inte längre får mobiliseras eller användas av motparten, värdet på de tillgångar som inte tagits tillbaka senast starten på den åttonde kalenderdagen efter en händelse då tillgångarna blev icke godtagbara eller inte längre får mobiliseras eller användas av motparten.
4. Beloppen enligt punkt 3 a och 3 c multipliceras med koefficienten $X/360$, där X är antalet kalenderdagar, högst sju, under vilka motparten inte uppfyllde sina skyldigheter avseende användningen av tillgångar som ställts som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer. I fallet 3 b startar beräkningen av X först efter utgången av en betalningsfri period på sju kalenderdagar.

*[EUR [värdet av de ej godtagbara säkerheterna efter värderingsavdrag under första dagen av åsidosättandet] * (tillämplig utlåningsränta den dag då åsidosättandet började + 2,5 %) * $X/360$ = EUR [...]]*

5. För begränsade åsidosättanden avseende skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller en enhet med nära förbindelser enligt artikel 141, beräknas perioden av betalningsanstånd enligt följande:
 - a) Den betalningsfria perioden om sju dagar tillämpas om åsidosättandet var resultatet av en förändrad värdering, utan att ytterligare skuldinstrument utan säkerhet inlämnats, utifrån följande:
 - i) Värdet på de redan inlämnade skuldinstrumenten utan säkerhet har ökat, eller
 - ii) den sammanlagda säkerhetspoolen har sänkts.

I sådana fall ska motparten justera värdet på sin sammanlagda säkerhetspool eller värdet av sådana skuldinstrument utan säkerhet under den betalningsfria perioden, så att gällande gränsvärden beaktas.

- b) Inlämnande av ytterligare skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av ett kreditinstitut eller en enhet med nära förbindelser som överstiger gällande gränsvärde, medför inte någon betalningsfri period för motparten.

6. Om motparten lämnat information som negativt påverkar värdet av säkerheterna ur Eurosystemets perspektiv avseende artikel 145.4, t.ex. felaktig information om det utestående beloppet för en använd kreditfordran som är eller har varit felaktig eller inaktuell, används beloppet (värdet) av den säkerhet som påverkats negativt vid beräkningen av den ekonomiska sanktionen enligt punkt 3. Om den felaktiga informationen rättas inom den betalningsfria perioden utgår ingen sanktion.
 7. Vid åsidosättande av någon skyldighet som framgår av artikel 154.1 d, ska straffavgiften beräknas genom att tillämpa straffavgiften, i enlighet med punkt 1 b, på värdet av motpartens ej auktoriserade tillgång till utlåningsfaciliteten.
 8. En nationell centralbank tillämpar en minimistraffavgift på 500 euro, även om beräkningen av straffavgiften enligt denna bilaga medför ett lägre belopp. Någon straffavgift utgår inte om åsidosättandet rättas inom en tillämplig betalningsfri period.
- II. BERÄKNINGEN AV ICKE-FINANSIELLA SANKTIONER OM EN MOTPART INTE FULLGÖR SINA SKYLDIGHETER
- Avstängning för bristande uppfyllelse av skyldigheter som avses i artikel 154.1 a eller 154.1 b
9. Om en avstängningsperiod tillämpas enligt artikel 156.1, ska den nationella centralbanken genomdriva avstängningen enligt följande:
 - a) Avstängningen ska gälla i en månad om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör upp till 40 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.
 - b) Avstängningen ska gälla i två månader om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör 40–80 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.
 - c) Avstängningen ska gälla i tre månader om de icke-levererade säkerheterna eller kontanterna utgör 80–100 % av de totala säkerheterna eller kontanterna som skulle ha levererats.
 10. Vad gäller I eller II ovan, om en sanktion gäller en transaktion mellan motparten och ECB i ett bilateralt förfarande, ska ovanstående regler tolkas som att ECB kan utdöma sanktioner.
-

BILAGA VIII

RAPPORTERINGSKRAV PÅ LÅN-NIVÅ FÖR VÄRDEPAPPER MED BAKOMLIGGANDE TILLGÅNGAR

Denna bilaga gäller för bestämmelserna om tillhandahållande av omfattande och standardiserade uppgifter på lån-nivå om den pool av kassaflödesgenererande tillgångar som ligger till grund för värdepapprena med bakomliggande tillgångar, enligt vad som framgår av artikel 78.

I. INLÄMNANDE AV UPPGIFTER PÅ LÅN-NIVÅ

1. De berörda parterna ska lämna uppgifter på lån-nivå till ett uppgiftsregister som anvisas av Eurosystemet. Uppgifter på lån-nivå publiceras elektroniskt i uppgiftsregistret. För att kunna utses måste uppgiftsregister uppfylla Eurosystemets krav som bl.a. omfattar öppen tillgång, täckning, lika för alla, lämpliga styrmekanismer samt öppenhet.
2. Uppgifter på lån-nivå måste lämnas för varje individuell transaktion tillsammans med respektive mall för rapportering som finns på ECB:s webbplats, beroende på typ av bakomliggande tillgångar, i enlighet med artikel 73.1.
3. Uppgifter på lån-nivå ska rapporteras minst kvartalsvis, senast en månad efter förfallodagen för räntebetalningen avseende det berörda värdepapperet med bakomliggande tillgångar. Vad gäller de inlämnande uppgifterna, får stoppdatum för poolen ligga högst två månader tillbaka i tiden, dvs. "datum för inlämnandet av rapport" minus "stoppdatum för poolen" ska understiga två månader. "Stoppdatum för poolen" definieras som den dag då man granskade utvecklingen för de underliggande tillgångarna för respektive rapport.
4. För att kontrollera att krav enligt punkterna 2 och 3 efterlevs kontrollerar registret över uppgifter på lån-nivå automatiskt huruvida nya och uppdaterade uppgifter på lån-nivå är korrekta och konsistenta för varje transaktion.

II. DETALJERINGSGRAD

1. Från och med den dag då rapporteringskraven på lån-nivå börjar gälla för de specifika klasserna av kassaflödesgenererande tillgångar för värdepapper med bakomliggande tillgångar som anges på ECB:s webbplats, ska detaljerade uppgifter på lån-nivå avseende tillhandahållas för att ett värdepapper med bakomliggande tillgångar ska bli, eller förbli, godtagbart.
2. Inom tre månader måste värdepapperet med bakomliggande tillgångar uppfylla minimikraven, något som bedöms utifrån tillgången på information i valda fält i rapporteringsmallen för uppgifter på lån-nivå.
3. För att täcka in icke-tillgängliga fält finns sex stycken "Ingen data" (ND) valmöjligheter på varje rapporteringsmall som ska användas när en viss uppgift inte kan tillhandahållas i enlighet med rapporteringsmallen. På rapporteringsmallen för kommersiella fastighetslån med inteckning (CMBS) finns även en sjunde ND valmöjlighet.

Tabell 1

Förklaring av ND-valmöjligheterna

"Ingen data" valmöjligheter	Förklaring
ND1	Data samlas inte in eftersom den inte krävs enligt emissionskriterierna
ND2	Data samlas in vid ansökan men laddas inte upp i rapporteringssystemet vid avslut
ND3	Data samlas in vid ansökan men laddas upp i ett annat system än rapporteringssystemet
ND4	Data samlas in men finns inte tillgänglig förrän ÅÅÅÅ-MM
ND5	Ej relevant
ND6	Ej tillämpligt inom denna jurisdiktion
ND7	Endast för CMBS-lån med ett värde under 500 000 euro, dvs. hela det kommersiella lånets värde när det initieras

III. ÖVERGÅNGSPERIOD

1. Följande nio månaders övergångsperiod gäller för alla värdepapper med bakomliggande tillgångar, beroende på det datum då rapporteringskraven på lån-nivå börjar gälla för den aktuella tillgångsklassen av värdepapper med bakomliggande tillgångar:
 - a) Under de tre första månaderna (första kvartalet) från den dag då kraven börjat gälla, måste uppgifter på lån-nivå rapporteras men det finns inga begränsningar avseende antalet obligatoriska fält som innehåller ND1–ND7.
 - b) Från starten av fjärde månaden till slutet av den sjätte månaden (andra kvartalet), får antalet obligatoriska fält som innehåller ND1 inte överstiga 30 procent av det totala antalet obligatoriska fält och antalet obligatoriska fält som innehåller ND2, ND3 eller ND4 får inte överstiga 40 procent av det totala antalet obligatoriska fält.
 - c) Från starten av sjunde månaden till slutet av den nionde månaden (tredje kvartalet), får antalet obligatoriska fält som innehåller ND1 inte överstiga 10 procent av det totala antalet obligatoriska fält och antalet obligatoriska fält som innehåller ND2, ND3 eller ND4 får inte överstiga 20 procent av det totala antalet obligatoriska fält.
 - d) Vid utgången av den nio månader långa övergångsperioden får det inte finnas några obligatoriska fält med uppgifter på lån-nivå som innehåller ND1, ND2, ND3 eller ND4 för en enskild transaktion.
2. När dessa trösklar tillämpas poängsätter registret över uppgifter på lån-nivå varje transaktion med värdepapper med bakomliggande tillgångar både när dessa inges och när uppgifter på lån-nivå bearbetas.
3. Poängen speglar det antal obligatoriska fält som innehåller ND1 och antalet obligatoriska fält som innehåller ND2, ND3 eller ND4 och jämför dessa med det sammanlagda antalet obligatoriska fält. Alternativen ND5, ND6 och ND7 får endast användas om de berörda fälten i respektive mall för rapportering på lån-nivå tillåter detta. Om man kombinerar de två tröskelvärdena erhåller man följande möjliga poängsättningar för rapporteringen på lån-nivå.

Tabell 2

Poängsättning

Poängmatris		ND1 fält			
		0	≤ 10 %	≤ 30 %	> 30 %
ND2	0	A1	B1	C1	D1
eller	≤ 20 %	A2	B2	C2	D2
ND3	≤ 40 %	A3	B3	C3	D3
eller	> 40 %	A4	B4	C4	D4
ND4					

4. Enligt den övergångsperiod som nämns ovan ska poängen gradvis förbättras för varje kvartal i enlighet följande:

Tabell 3

Poäng

Tidsaxel	Poäng (godtagbarhet)
Första kvartalet	(inga minimipoäng krävs)
Andra kvartalet	C3 (som minimum)
Tredje kvartalet	B2 (som minimum)
Fr.o.m. fjärde kvartalet	A1

BILAGA IX

KONTROLL AV PRESTANDA I EUROSISTEMETS RAMVERK FÖR KREDITBEDÖMNING

1. För varje kreditbedömningssystem består Eurosystemets ramverk för kreditbedömning (ECAF) process för övervakning av prestanda av en årlig jämförelse i efterhand av
 - a) den observerade frekvensen av betalningsinställelser för alla godtagbara enheter och skuldinstrument som bedöms av kreditbedömningssystemet, där dessa enheter och instrument grupperas i statiska pooler enligt vissa kriterier, t. ex. kreditbetyg, tillgångsklass, industrisektor, kreditbedömningsmodell och
 - b) den högsta sannolikheten för betalningsinställelse som är associerad med respektive kreditkvalitetssteg i Eurosystemets harmoniserade bedömningsskala.
 2. Det första steget i denna process är att kreditbedömningssystemets operatör gör en årlig sammanställning över de enheter och skuldinstrument som har kreditkvalitetsbedömningar som uppfyller Eurosystemets kreditkvalitetströskel vid granskningsperiodens start. Kreditbedömningssystemets operatör överlämnar sedan denna förteckning till Eurosystemet, med hjälp av den rapporteringsmall som Eurosystemet tillhandahåller, som inkluderar fält för identifiering, klassificering och kreditbedömning.
 3. Det andra steget i processen sker i slutet av den tolv månader långa granskningsperioden. Kreditbedömningssystemets operatör uppdaterar informationen om enheterna och skuldinstrumenten på förteckningen. Eurosystemet förbehåller sig rätten att begära in ytterligare information som behövs för att utföra prestandaövervakningen.
 4. Ett kreditbedömningssystemets statiska pool, inhämtad över ett år, utgör underlag till ECAF:s process för övervakning av prestanda som består av en årlig utvärdering och en bedömning som täcker flera perioder.
 5. Om det finns en betydande avvikelse mellan den observerade frekvensen av betalningsinställelser i den statiska poolen och den högsta sannolikheten för betalningsinställelse för respektive kreditkvalitetssteg över ett år och/eller flera år, konsulterar Eurosystemet ratingsystemets operatör för att analysera orsakerna till avvikelsen.
-

BILAGA X

VÄRDERINGSAVDRAG

Tabell 1

Värderingsavdrag som tillämpas på godtagbara omsättbara tillgångar

		Avdragskategorier									
Kreditkvalitet	Återstående löptid (år) (**)	Kategori I		Kategori II (*)		Kategori III (*)		Kategori IV (*)		Kategori V (*)	
		Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong		
Steg 1 och 2	[0, 1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	6,5	6,5	10,0	
	[1, 3)	1,0	2,0	16,2	1,5	2,5	2,0	16,2	8,5		9,0
	[3, 5)	1,5	2,5	2,5	3,5	16,2	4,5	11,0	11,5		
	[5, 7)	2,0	16,2	3,5	4,5	4,5	6,0	12,5	13,5		
	[7, 10)	16,2	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	14,0	15,5		
	[10, ∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	17,0	22,5		
		Avdragskategorier									
Kreditkvalitet	Återstående löptid (år) (**)	Kategori I		Kategori II (*)		Kategori III (*)		Kategori IV (*)		Kategori V (*)	
		Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong	Fast kupong	Nollkupong		
Steg 3	[0, 1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0	Ej godtagbar	
	[1, 3)	7,0	8,0	10,0	14,5	15,0	16,5	24,5	26,5		
	[3, 5)	9,0	10,0	15,5	20,5	22,5	25,0	32,5	36,5		
	[5, 7)	10,0	11,5	16,0	22,0	26,0	30,0	36,0	40,0		
	[7, 10)	11,5	13,0	18,5	27,5	27,0	32,5	37,0	42,5		
	[10, ∞)	13,0	16,0	22,5	33,0	27,5	35,0	37,5	44,0		

(*) Värdepapper med bakomliggande tillgångar, säkerställda obligationer och skuldinstrument utan säkerhet som emitterats av kreditinstitut kan vara föremål för ett ytterligare värderingsavdrag i enlighet med bestämmelserna i del 4.

(**) "[0, 1)" betyder en återstående löptid under 1 år, "[1, 3)" betyder en återstående löptid på minst 1 år men mindre än 3 år och "[3, 5)" betyder en återstående löptid på minst 3 år och mindre än 5 år etc.

Tabell 2

Värderingsavdrag på kreditfordringar med fasta räntebetalningar

		Värderingsmetod	
Kreditkvalitet	Återstående löptid (år) (*)	Fast räntebetalning och en värdering enligt det teoretiska pris som den nationella centralbanken fastställt	Fast räntebetalning och en värdering enligt det utestående belopp som den nationella centralbanken anvisat
Steg 1 och 2	[0, 1)	10,0	12,0
	[1, 3)	12,0	16,0
	[3, 5)	14,0	21,0

		Värderingsmetod	
Kreditkvalitet	Återstående löptid (år) (*)	Fast räntebetalning och en värdering enligt det teoretiska pris som den nationella centralbanken fastställt	Fast räntebetalning och en värdering enligt det utestående belopp som den nationella centralbanken anvisat
	[5, 7)	17,0	27,0
	[7, 10)	22,0	35,0
	[10, ∞)	30,0	45,0
		Värderingsmetod	
Kreditkvalitet	Återstående löptid (år) (*)	Fast räntebetalning och en värdering enligt det teoretiska pris som den nationella centralbanken anvisat	Fast räntebetalning och en värdering enligt det utestående belopp som den nationella centralbanken anvisat
Steg 3	[0, 1)	17,0	19,0
	[1, 3)	29,0	34,0
	[3, 5)	37,0	46,0
	[5, 7)	39,0	52,0
	[7, 10)	40,0	58,0
	[10, ∞)	42,0	65,0

(*) "[0, 1)" betyder en återstående löptid under 1 år, "[1, 3)" betyder en återstående löptid på minst 1 år men mindre än 3 år och "[3, 5)" betyder en återstående löptid på minst 3 år och mindre än 5 år etc.

BILAGA XI

FORMER AV SÄKERHET

Den 13 juni 2006 annonserade Europeiska centralbanken kriterier för s.k. new global notes (NGN) för internationella skuldförbindelser för att dessa skulle godtas som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer från och med den 1 januari 2007. Den 22 oktober 2008 annonserade ECB att internationella skuldförbindelser som emitterats i global registrerad form efter den 30 september 2010 endast skulle godtas som säkerhet för Eurosystemets kreditoperationer när den nya förvaringsorganisationen för internationella skuldförbindelser (NSS) börjar användas.

Tabellen nedan sammanfattar godtagbarhetsreglerna för de olika formerna av säkerheter med introduktionen av NGN-kriterierna.

Tabell 1

Godtagbarhetsregler för olika former av säkerheter

Global/individuell	Innehavare/registrerad	NGN/classic global note (CGN)	När det gäller NGN/NSS, är den s.k. Common safekeeper en internationell värdepapperscentral (*)?	Godtagbar?
Global	Innehavare	NGN	Ja	Ja
			Nej	Nej
Global	Innehavare	CGN	Ej tillämpligt	Nej, men de värdepapper som emitterats före den 1 januari 2007 kommer att godkännas till förfallodagen, plus tap-emissioner fr.o.m den 1 januari 2007 om ISIN-koden är fungibel.
Global	Registrerad	CGN	Ej tillämpligt	Obligationer som emitterats under denna struktur efter den 30 september 2010 godtas inte längre.
Global	Registrerad	NSS	Ja	Ja
			Nej	Nej
Individuell	Innehavare	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Obligationer som emitterats under denna struktur efter den 30 september 2010 godtas inte längre. Individuella innehavarinstrument som emitterats senast den 30 september 2010 kommer att godkännas till förfallodagen.

(*) Eller, i förekommande fall, i en godkänd värdepapperscentral.

BILAGA XII

EXEMPEL PÅ EUROSISTEMETS PENNINGPOLITISKA OPERATIONER OCH FÖRFARANDEN

Lista över exempel

- Exempel 1 Likvidiserande reverserad transaktion genom fastränteanbud
- Exempel 2 Likvidiserande reverserad transaktion genom anbud till rörlig ränta
- Exempel 3 Emission av ECB-skuldcertifikat genom anbud till rörlig ränta
- Exempel 4 Likviditetsabsorberande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
- Exempel 5 Likvidiserande valutaswapp genom anbud till rörlig kurs
- Exempel 6 Riskkontrollåtgärder

I. EXEMPEL 1: LIKVIDISERANDE REVERSERAD TRANSAKTION GENOM FASTERÄNTEANBUD

- ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion som genomförs som ett fast ränteanbud.
- Tre motparter lämnar in följande anbud:

Motpart	Anbud (miljoner euro)
Bank 1	30
Bank 2	40
Bank 3	70
Totalt	140

- ECB fastställer ett totalbelopp för tilldelningarna på 105 miljoner euro.
- Tilldelningarnas andel är:

$$\frac{105}{(30 + 40 + 70)} = 75 \%$$

- Motparternas tilldelningar är:

Motpart	Anbud (miljoner euro)	Tilldelning (miljoner euro)
Bank 1	30	22,5
Bank 2	40	30,0
Bank 3	70	52,5
Totalt	140	105,0

II. EXEMPEL 2: LIKVIDISERANDE REVERSERAD TRANSAKTION GENOM ANBUD TILL RÖRLIG RÄNTA

- ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en reverserad transaktion med anbud till rörlig ränta.

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Ränta (%)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Anbud totalt	Anbud ackumulerat
3,15				0	0
3,10		5	5	10	10
3,09		5	5	10	20
3,08		5	5	10	30
3,07	5	5	10	20	50
3,06	5	10	15	30	80
3,05	10	10	15	35	115
3,04	5	5	5	15	130
3,03	5		10	15	145
Totalt	30	45	70	145	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 94 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 procent.
4. Alla anbud över 3,05 procent (upp till ett ackumulerat belopp av 80 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 procent är tilldelningens andel:

$$\frac{94 - 80}{35} = 40 \%$$

5. För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0,4 \times 10 = 4$$

6. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 4 = 14$$

7. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	30,0	45,0	70,0	145
Tilldelning totalt	14,0	34,0	46,0	94

8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) är räntan på motparternas tilldelningar 3,05 procent.
9. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) tillämpas ingen enhetlig ränta på de belopp som motparterna tilldelas. Bank 1 erhåller t.ex. 5 miljoner euro till 3,07 %, 5 miljoner euro till 3,06 % och 4 miljoner euro till 3,05 %.

III. EXEMPEL 3: EMISSION AV ECB-SKULDCERTIFIKAT GENOM ANBUD TILL RÖRLIG RÄNTA

1. ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom att emittera skuldcertifikat med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig ränta.

2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Ränta (%)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
3,00				0	0
3,01	5		5	10	10
3,02	5	5	5	15	25
3,03	5	5	5	15	40
3,04	10	5	10	25	65
3,05	20	40	10	70	135
3,06	5	10	10	25	160
3,08	5		10	15	175
3,10		5		5	180
Totalt	55	70	55	180	

3. ECB beslutar att tilldela ett nominellt belopp på 124,5 miljoner euro, vilket ger en marginalränta på 3,05 procent.
4. Alla anbud under 3,05 procent (upp till ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 3,05 procent är tilldelningens andel:

$$\frac{124,5 - 65}{70} = 85 \%$$

5. För bank 1 är tilldelningen vid marginalräntan exempelvis:

$$0,85 \times 20 = 17$$

6. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 17 = 42$$

7. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

	Belopp (miljoner euro)			
Motparter	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	55,0	70,0	55,0	180,0
Tilldelning totalt	42,0	49,0	33,5	124,5

IV. EXEMPEL 4: LIKVIDITETSABSORBERANDE VALUTASWAPP GENOM ANBUD TILL RÖRLIG KURS

1. ECB beslutar att dra in likviditet från marknaden genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)
2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

	Belopp (miljoner euro)				
Swappunkt ($\times 10\,000$)	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,84				0	0
6,80	5		5	10	10

Swappunkt (× 10 000)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,76	5	5	5	15	25
6,71	5	5	5	15	40
6,67	10	10	5	25	65
6,63	25	35	40	100	165
6,58	10	20	10	40	205
6,54	5	10	10	25	230
6,49		5		5	235
Totalt	65	90	80	235	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 158 miljoner euro, vilket ger en marginalswappunkt på 6,63. Alla anbud över 6,63 (på ett ackumulerat belopp av 65 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,63 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{158 - 65}{100} = 93 \%$$

4. För bank 1 är tilldelningen vid marginalswappunkten exempelvis:

$$0,93 \times 25 = 23,25$$

5. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 5 + 10 + 23,25 = 48,25$$

6. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	65,0	90,0	80,0	235,0
Tilldelning totalt	48,25	52,55	57,20	158,0

7. ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.
8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) köper Eurosystemet vid transaktionsstarten 158 000 000 euro och säljer 178 540 000 US-dollar. På transaktionen förfallodag säljer Eurosystemet 158 000 000 euro och köper 178 644 754 dollar (terminkursen är $1,130663 = 1,1300 + 0,000663$).
9. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Valutakurs	Köp EUR	Försäljning USD	Valutakurs	Försäljning EUR	Köp USD
1,1300			1,130684		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130680	10 000 000	11 306 800
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130676	15 000 000	16 960 140

Avistatransaktion			Terminstransaktion		
Valutakurs	Köp EUR	Försäljning USD	Valutakurs	Försäljning EUR	Köp USD
1,1300	15 000 000	16 950 000	1,130671	15 000 000	16 960 065
1,1300	25 000 000	28 250 000	1,130667	25 000 000	28 266 675
1,1300	93 000 000	105 090 000	1,130663	93 000 000	105 151 659
1,1300			1,130658		
1,1300			1,130654		
1,1300			1,130649		
Totalt	158 000 000	178 540 000		158 000 000	178 645 339

IV. EXEMPEL 5: LIKVIDISERANDE VALUTASWAPP GENOM ANBUD TILL RÖRLIG KURS

1. ECB beslutar att tillföra marknaden likviditet genom en valutaswapp mellan euro och dollar med hjälp av ett anbudsförfarande med anbud till rörlig kurs. (Obs! Eurons terminskurs är i detta exempel högre än avistakursen.)
2. Tre motparter lämnar in följande anbud:

Swappunkt (× 10 000)	Belopp (miljoner euro)				
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt	Anbud ackumulerat
6,23					
6,27	5		5	10	10
6,32	5		5	10	20
6,36	10	5	5	20	40
6,41	10	10	20	40	80
6,45	20	40	20	80	160
6,49	5	20	10	35	195
6,54	5	5	10	20	215
6,58		5		5	220
Totalt	60	85	75	220	

3. ECB fastställer ett belopp för tilldelningarna på 197 miljoner euro, vilket ger en marginalswhappunkt på 6,54. Alla anbud till en swappunktsnotering under 6,54 (upp till ett ackumulerat belopp av 195 miljoner euro) accepteras till fullt belopp. Vid 6,54 är tilldelningarnas andel:

$$\frac{197 - 195}{20} = 10 \%$$

4. För bank 1 är tilldelningen vid marginalswhappunkten exempelvis:

$$0,10 \times 5 = 0,5$$

5. Totalt är tilldelningen för bank 1:

$$5 + 5 + 10 + 10 + 20 + 5 + 0,5 = 55,5$$

6. Sammanfattningsvis kan tilldelningsresultatet anges på följande sätt:

Motparter	Belopp (miljoner euro)			
	Bank 1	Bank 2	Bank 3	Totalt
Anbud totalt	60,0	85,0	75,0	220
Tilldelning totalt	55,5	75,5	66,0	197

6. ECB fastställer avistakursen euro/dollar för transaktionen till 1,1300.
7. Om tilldelningsmetoden är en auktion med enhetlig ränta (holländsk auktion) säljer Eurosystemet vid transaktionsstarten 197 000 000 euro och köper 222 610 000 US-dollar. På transaktionens förfallodag köper Eurosystemet 197 000 000 euro och säljer 222 738 838 dollar (terminskursen är $1,130654 = 1,1300 + 0,000654$).
8. Om tilldelningsmetoden är en auktion med multipel ränta (amerikansk auktion) sker Eurosystemets växling av euro- och dollarbelopp enligt nedanstående tabell:

Avistatransaktion			Terminstransaktion*		
Valutakurs	Försäljning EUR	Köp USD	Valutakurs	Köp EUR	Försäljning USD
1,1300			1,130623		
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130627	10 000 000	11 306 270
1,1300	10 000 000	11 300 000	1,130632	10 000 000	11 306 320
1,1300	20 000 000	22 600 000	1,130636	20 000 000	22 612 720
1,1300	40 000 000	45 200 000	1,130641	40 000 000	45 225 640
1,1300	80 000 000	90 400 000	1,130645	80 000 000	90 451 600
1,1300	35 000 000	39 550 000	1,130649	35 000 000	39 572 715
1,1300	2 000 000	2 260 000	1,130654	2 000 000	2 261 308
1,1300			1,130658		
Totalt	197 000 000	222 610 000		197 000 000	222 736 573

VI. EXEMPEL 6: RISKKONTROLLÅTGÄRDER

1. Exemplet illustrerar riskkontrollåtgärder som tillämpas på tillgångar som mobiliserats som säkerheter Eurosystemets kreditoperationer. Det är baserat på antagandet att behovet av tilläggssäkerheter beräknas inklusive upplupen ränta på tillförd likviditet och med en tröskelpunkt på 0,5 % av den tillförda likviditeten. Exemplet baseras på antagandet att motparten deltar i följande penningpolitiska operationer som utförs av Eurosystemet:
- a) En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 30 juli 2014 och slutar den 6 augusti 2014 där motparten tilldelas 50 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.
 - b) En långfristig refinansieringstransaktion som börjar den 31 juli 2014 och slutar den 23 oktober 2014 där motparten tilldelas 45 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.
 - c) En huvudsaklig refinansieringstransaktion som börjar den 6 augusti 2014 och slutar den 13 augusti 2014 där motparten tilldelas 35 miljoner euro till en ränta på 0,15 %.

2. I tabell 1 nedan beskrivs de omsättbara tillgångarna som mobiliserats av motparten för täckning av dessa transaktioner.

Tabell 1

Omsättbara tillgångarna som mobiliserats av motparten i transaktionerna

Egenskaper						
Namn	Tillgångskategori	Förfallodag	Typ av kupong	Kupongfrekvens	Återstående löptid	Värderingsavdrag
Tillgång A	Säkerställd obligation av jumbo-typ	30.8.2018	Fast ränta	6 månader	4 år	2,50 %.
Tillgång B	Statsobligation	19.11.2018	Rörlig ränta	12 månader	4 år	0,50 %.
Tillgång C	Företagsobligation	12.5.2025	Nollkupongare		> 10 år	13,00 %.
Priser i procent (inklusive upplupen ränta) (*)						
30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) De priser som visas för ett visst värderingsdatum motsvarar det mest representativa priset under affärsdagen före värderingsdatumet.

ÖRONMÄRKNINGSSYSTEM

Det antas att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som använder ett system där underliggande tillgångar öronmärks för varje enskild transaktion. I system med öronmärkning värderas tillgångar som mobiliserats som säkerhet dagligen. Ramen för riskkontroll kan därmed beskrivas på följande sätt (se också tabell 2 nedan):

- Den 30 juli 2014 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 50,6 miljoner euro. Tillgång A är en säkerställd obligation av jumbo-typ med fast kupongränta som förfaller till betalning den 30 augusti 2018 som klassas i kreditkvalitetssteg 1–2. Den återstående löptiden är således fyra år och ett värderingsavdrag görs därför med 2,5 procent. Marknadskursen för tillgång A på dess referensmarknadsplats samma dag är 101,61 procent inklusive upplupen kupongränta. Motparten ska tillhandahålla tillgång A till ett värde som, efter värderingsavdraget på 2,5 procent, överstiger det tilldelade beloppet på 50 miljoner euro. Motparten levererar därför tillgång A till ett nominellt värde av 50,6 miljoner euro, medan det justerade marknadsvärdet samma dag är 50 129 294 euro.
- Den 31 juli 2014 ingår motparten ett repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång A för 21 miljoner euro (marknadskurs 101,21 procent, värderingsavdrag 2,5 procent) och tillgång B för 25 miljoner euro (marknadskurs 98,02 procent). Tillgång B är en statsobligation med rörliga kupongbetalningar som klassas i kreditkvalitetssteg 1–2, på vilken 0,5 procents värderingsavdrag görs. Det justerade marknadsvärdet på tillgång A och tillgång B är samma dag 45 130 098 euro, vilket överstiger det erforderliga beloppet på 45 000 000 euro.
- Den 31 juli 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna för de huvudsakliga refinansieringstransaktioner som inleddes den 30 juli 2014. Med ett marknadspris på 101,21 procent är marknadsvärdet på tillgång A efter värderingsavdraget fortfarande mellan den lägre och den högre tröskelpunkten. Den säkerhet som ursprungligen mobiliserats bedöms således täcka både det tilldelade ursprungliga likviditetsbeloppet och den upplupna räntan på 208 EUR.

4. Den 1 augusti 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna: marknadskursen för tillgång A är 99,50 procent och marknadskursen för tillgång B är 97,95 procent. Den upplupna räntan på den huvudsakliga refinansieringstransaktionen som inleddes den 30 juli 2014 är 417 euro, och på den långfristiga refinansieringstransaktionen som inleddes den 31 juli 2014 är räntan 188 euro. Det justerade marknadsvärdet för tillgång A i den första transaktionen kommer då att understiga det belopp som ska täckas, dvs. tilldelad likviditet plus upplupen ränta, med 912 092 euro, men även den undre tröskelpunkten på 49 750 415 euro. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 950 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 2,5 procent från marknadsvärdet enligt kursen 99,50 procent, återställer tillräcklig säkerhet. De nationella centralbankerna kan begära tilläggssäkerheter i form av kontanter i stället för i värdepapper.

I den andra transaktionen behövs också en tilläggssäkerhet eftersom det justerade marknadsvärdet av de underliggande värdepapperen i denna transaktion (688 euro) understiger den undre tröskelpunkten på 187 euro. Motparten levererar därför 270 000 euro av tillgång B med ett justerat marknadsvärde på 263 143 euro.

5. Den 4 och den 5 augusti 2014 omvärderas de underliggande tillgångarna utan att det behövs någon begäran om tilläggssäkerheter för de transaktioner som ingicks den 30 och 31 juli 2014.
6. Den 6 augusti 2014 betalar motparten tillbaka den likvid som erhöles i den huvudsakliga refinansieringstransaktionen den 30 juli 2014, inklusive upplupen ränta på 1 458 euro. Den nationella centralbanken lämnar tillbaka 51 550 000 euro av tillgång A till nominellt värde.

Samma dag ingår motparten ett nytt repoavtal med den nationella centralbanken, som köper tillgång C till ett nominellt värde av 75 miljoner euro. Tillgång C, som är en företagsobligation med nollkupong med en återstående löptid på över tio år och som klassas i kreditkvalitetssteg 1–2, kräver ett värderingsavdrag på 13 procent – motsvarande justerat marknadsvärde efter värderingsavdrag är samma dag 35 045 775 euro. Omvärderingen av de underliggande tillgångarna för den långfristiga refinansieringstransaktion som inleddes den 31 juli 2014 visar att de levererade tillgångarnas justerade marknadsvärde ligger över den övre tröskelpunkten vilket medför att den nationella centralbanken lämnar tillbaka tillgång B till ett nominellt värde av 262 000 euro till motparten. Om överskjutande säkerhet vid den andra transaktionen behöver betalas tillbaka till motparten kan denna i vissa fall nettas mot de tilläggssäkerheter som motparten ska betala till den nationella centralbanken avseende den första transaktionen. Endast en avveckling av säkerheter behöver således utföras.

POOLNINGSSYSTEM

Det antas för det andra att transaktionerna genomförs med en nationell centralbank som tillämpar ett poolningssystem där tillgångarna i den pool av tillgångar som används av motparten är inte öronmärkta för särskilda transaktioner.

1. Samma serie transaktioner används i detta exempel som i exemplet på öronmärkningssystemet ovan. Den största skillnaden är att det justerade marknadsvärdet av alla tillgångar i poolen på värderingsdagarna ska täcka behovet av säkerheter för motpartens alla utestående transaktioner med centralbanken. Begäran om tilläggssäkerheter den 1 augusti 2014 överensstämmer således exakt 1 174 592 euro med det belopp som krävs i öronmärkningssystemet. Motparten levererar tillgång A till det nominella värdet av 1 300 000 euro, vilket efter värderingsavdrag med 2,5 procent från marknadsvärdet enligt kursen 99,50 procent, återställer tillräcklig säkerhet.
2. Vidare kan motparten, när den huvudsakliga refinansieringstransaktionen som inleddes den 30 juli 2014 löper ut den 6 augusti 2014, låta tillgången ligga kvar på sitt pantkonto. En tillgång kan också bytas mot en annan tillgång i enlighet med exemplet, där tillgång A med ett nominellt värde på 51,9 miljoner euro ersätts med tillgång C till ett nominellt värde på 75,5 miljoner euro för att täcka den likviditet som erhållits och den upplupna räntan i alla refinansieringstransaktioner.
3. Riskkontrollåtgärderna i poolningssystemet beskrivs i tabell 3.

Tabell 2

Öronmärkningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt	Övre tröskelpunkt	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
30.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	50 250 000	50 129 294	—
31.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	50 000 208	49 750 207	50 250 209	49 931 954	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—	45 000 000	44 775 000	45 225 000	45 130 098	—
1.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	50 000 417	49 750 415	50 250 419	49 088 325	– 912 092
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188	45 000 188	44 775 187	45 225 188	44 737 688	– 262 500
4.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	50 001 042	49 751 036	50 251 047	50 246 172	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750	45 000 750	44 775 746	45 225 754	45 147 350	—
5.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	50 001 250	49 751 244	50 251 256	50 125 545	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938	45 000 938	44 775 933	45 225 942	45 201 299	—
6.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	35 000 000	34 825 000	35 175 000	35 045 775	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125	45 001 125	44 776 119	45 226 131	45 266 172	265 047
7.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	35 000 146	34 825 145	35 175 147	34 987 050	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313	45 001 313	44 776 306	45 226 319	45 026 704	—

Tabell 3

Poolningssystem

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt (*)	Övre tröskelpunkt (**)	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
30.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	—	50 000 000	49 750 000	Ej relevant	50 129 294	—
31.7.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	208	95 000 208	94 525 207	Ej relevant	95 062 051	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	—					
1.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	417	95 000 604	94 525 601	Ej relevant	93 826 013	– 1 174 592
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	188					
4.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 042	95 001 792	94 526 783	Ej relevant	95 470 989	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	750					
5.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	30.7.2014	6.8.2014	0,15	50 000 000	1 250	95 002 188	94 527 177	Ej relevant	95 402 391	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	938					
6.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	—	80 001 125	79 601 119	Ej relevant	80 280 724	—
	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 125					

Datum	Utestående transaktioner	Startdatum	Slutdatum	Räntesats	Tillförd likviditet	Upplupen ränta	Totalt belopp som ska täckas	Undre tröskelpunkt (*)	Övre tröskelpunkt (**)	Justerat marknadsvärde	Begäran om tilläggssäkerheter
7.8.2014	Huvudsaklig refinansiering	6.8.2014	13.8.2014	0,15	35 000 000	146	80 001 458	79 601 451	Ej relevant	80 239 155	—
30.7.2014	Långfristig refinansiering	31.7.2014	29.10.2014	0,15	45 000 000	1 313					

(*) I ett poolningssystem är den undre tröskelpunkten det lägsta tröskelvärdet för begäran om tilläggssäkerhet. I praktiken kräver de flesta nationella centralbanker tilläggssäkerhet när säkerhetspoolens marknadsvärde efter värderingsavdrag understiger det belopp som ska täckas.

(**) I ett poolningssystem behövs ingen övre tröskelpunkt eftersom motparten, i avsikt att hålla antalet operativa transaktioner så litet som möjligt, strävar efter att ständigt ha överskjutande säkerhet.

BILAGA XIII

JÄMFÖRELSETABELL

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 1.1				
Artikel 1.2	Artikel 1			
Artikel 1.3	Inledning			
Artikel 1.4	Avsnitt 1.6			
Artikel 1.5			Artikel 2	
Artikel 2.1	Tillägg 2			
Artikel 2.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.3	Tillägg 2			
Artikel 2.4	Avsnitt 5.2.1, tillägg 2			
Artikel 2.5	Tillägg 2			
Artikel 2.6	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 2.7	Tillägg 2			
Artikel 2.8	Avsnitt 3.1.1.2			
Artikel 2.9	Tillägg 2			
Artikel 2.10				
Artikel 2.11	Tillägg 2			
Artikel 2.12				
Artikel 2.13	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 2.14	Tillägg 2			
Artikel 2.15	Tillägg 2			
Artikel 2.16	Avsnitt 6.6			
Artikel 2.17	Tillägg 2			
Artikel 2.18	Tillägg 2			
Artikel 2.19	Bilaga II, punkt 20			
Artikel 2.20	Tillägg 2			
Artikel 2.21	Tillägg 2			
Artikel 2.22	Tillägg 2			
Artikel 2.23				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.24	Tillägg 2			
Artikel 2.25				
Artikel 2.26	Tillägg 2			
Artikel 2.27			Artikel 3.2 b ii d	
Artikel 2.28			Artikel 10	
Artikel 2.29	Tillägg 2			
Artikel 2.30	Avsnitt 4.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.31				
Artikel 2.32				
Artikel 2.33				
Artikel 2.34	Tillägg 2			
Artikel 2.35				
Artikel 2.36	Tillägg 2			
Artikel 2.37				
Artikel 2.38	Avsnitt 5.1.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.39	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.40	Avsnitt 3.4.1, 3.4.2, tillägg 2			
Artikel 2.41	Avsnitt 6.6.1			
Artikel 2.42				
Artikel 2.43				
Artikel 2.44				
Artikel 2.45	Tillägg 2			
Artikel 2.46	Tillägg 2			
Artikel 2.47				
Artikel 2.48	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.49				
Artikel 2.50	Tillägg 2			
Artikel 2.51	Tillägg 2			
Artikel 2.52	Tillägg 2			
Artikel 2.53	Tillägg 2			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.54	Tillägg 2			
Artikel 2.55	Tillägg 2			
Artikel 2.56	Tillägg 2			
Artikel 2.57				
Artikel 2.58	Tillägg 2			
Artikel 2.59				
Artikel 2.60	Tillägg 2			
Artikel 2.61				
Artikel 2.62				
Artikel 2.63				
Artikel 2.64	Avsnitt 5.1.5.4, tillägg 2			
Artikel 2.65				
Artikel 2.66	Tillägg 2			
Artikel 2.67	Tillägg 2			
Artikel 2.68				
Artikel 2.69	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 2.70	Avsnitt 6.2.2			
Artikel 2.71	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 2.72	Avsnitt 3.2.1, 3.2.2, tillägg 2			
Artikel 2.73	Tillägg 2			
Artikel 2.74				
Artikel 2.75				
Artikel 2.76	Tillägg 2			
Artikel 2.77	Avsnitt 3.1.1.2, tillägg 2			
Artikel 2.78	Tillägg 2			
Artikel 2.79	Tillägg 2			
Artikel 2.80	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 2.81	Tillägg 2			
Artikel 2.82	Tillägg 2			
Artikel 2.83	Tillägg 2			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 2.84	Avsnitt 5.1.5.4, tillägg 2			
Artikel 2.85				
Artikel 2.86	Tillägg 2			
Artikel 2.87	Tillägg 2			
Artikel 2.88				
Artikel 2.89	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 2.90				
Artikel 2.91	Tillägg 2			
Artikel 2.92	Tillägg 2			
Artikel 2.93				
Artikel 2.94	Tillägg 2			
Artikel 2.95				
Artikel 2.96				
Artikel 2.97	Ruta 7, tillägg 2			
Artikel 2.98	Tillägg 2			
Artikel 2.99	Avsnitt 5.1.1.3, tillägg 2			
Artikel 2.100				
Artikel 3.1	Avsnitt 1.3			
Artikel 3.2				
Artikel 4				
Artikel 5.1	Ingressen till kapitel 3			
Artikel 5.2	Ingressen till kapitel 3			
Artikel 5.3	Ingressen till kapitel 3, avsnitt 1.3.3			
Artikel 5.4	Ingressen till kapitel 3, avsnitt 1.3.3, avsnitt 3.1.5			
Artikel 5.5	Avsnitt 1.3.1			
Artikel 6.1	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 6.2	Avsnitt 3.1.2			
Artikel 6.3				
Artikel 6.4				
Artikel 6.5				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 6.6				
Artikel 7.1	Avsnitt 3.1.1.1			
Artikel 7.2	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 7.3				
Artikel 7.4				
Artikel 7.5				
Artikel 7.6	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 8.1	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 8.2	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 8.3	Avsnitt 5.1.2.3, 5.2.5			
Artikel 8.4	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 9.1	Avsnitt 3.1.5			
Artikel 9.2	Avsnitt 3.1.5			
Artikel 9.3	Avsnitt 3.1.4			
Artikel 10.1				
Artikel 10.2	Bilaga II			
Artikel 10.3				
Artikel 10.4				
Artikel 10.5	Avsnitt 6.1			
Artikel 11.1	Avsnitt 3.4.1			
Artikel 11.2	Bilaga II			
Artikel 11.3	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 11.4	Avsnitt 3.4.3			
Artikel 11.5	Avsnitt 3.4.4			
Artikel 11.6				
Artikel 12.1	Avsnitt 3.5.1			
Artikel 12.2	Avsnitt 3.5.2			
Artikel 12.3				Artikel 1
Artikel 12.4	Avsnitt 3.5.3			
Artikel 12.5	Avsnitt 3.1.3			
Artikel 12.6	Avsnitt 3,5			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 12.7				
Artikel 13.1	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.2	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.3	Avsnitt 3.3.2			
Artikel 13.4	Avsnitt 3.3.3			
Artikel 13.5	Avsnitt 3.3.4			
Artikel 13.6				
Artikel 14.1	Avsnitt 3.2.2			
Artikel 14.2	Avsnitt 3.2.3			
Artikel 14.3	Avsnitt 3.2.4			
Artikel 14.4				
Artikel 15.1	Avsnitt 3.2, avsnitt 5.1.4			
Artikel 15.2				
Artikel 15.3				
Artikel 16.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 16.2	Avsnitt 2.3			
Artikel 17.1	Tillägg 2			
Artikel 17.2				
Artikel 17.3	Avsnitt 4.1.1, avsnitt 4.2.1			
Artikel 17.4	Avsnitt 4.1.5, avsnitt 4.2.5			
Artikel 17.5	Avsnitt 4.1.5			
Artikel 17.6	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 17.7				
Artikel 18.1	Avsnitt 4.1.1, avsnitt 4.1.2			
Artikel 18.2	Avsnitt 4.1.2			
Artikel 18.3	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 18.4	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 19.1	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 19.2				
Artikel 19.3				
Artikel 19.4				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 19.5	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 19.6	Avsnitt 4.1.3			
Artikel 20.1	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 20.2	Avsnitt 4.1.4			
Artikel 20.3				
Artikel 21.1	Avsnitt 4.2.1			
Artikel 21.2				Artikel 1
Artikel 21.3	Avsnitt 4.2.2			
Artikel 21.4	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.1	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.2	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 22.3	Avsnitt 4.2.3			
Artikel 23.1	Avsnitt 4.2.4			
Artikel 23.2	Avsnitt 4.2.4			
Artikel 23.3				
Artikel 24				
Artikel 25.1	Avsnitt 5.1.1, avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 25.2	Avsnitt 5.1.1, avsnitt 5.1.2.3			
Artikel 25.3	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 26.1	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.2	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.3	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 26.4	Avsnitt 5.1.1.1			
Artikel 27.1	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 27.2	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 27.3	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 27.4	Avsnitt 5.1.1.2			
Artikel 28.1	Avsnitt 5.1.2			
Artikel 28.2	Avsnitt 5.1.2			
Artikel 28.3	Avsnitt 5.1.2, avsnitt 5.1.2.3			
Artikel 29.1	Avsnitt 5.1.2.2–5.1.2.3			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 29.2	Avsnitt 5.1.2.2–5.1.2.3			
Artikel 30.1	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.2	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.3				
Artikel 30.4	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 30.5	Avsnitt 5.1.3			
Artikel 31.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 31.2	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.2	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 32.3	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.4	Avsnitt 5.1.1.3			
Artikel 32.5	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 32.6	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.2	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.3	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 33.4	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 34.1	Tillägg 2			
Artikel 34.2	Tillägg 2			
Artikel 35.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 35.2				
Artikel 35.3				
Artikel 36.1	Avsnitt 5.1.4			
Artikel 36.2				
Artikel 36.3				
Artikel 37.1	Avsnitt 5.1.5.1			
Artikel 37.2				
Artikel 38.1	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 38.2	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 39.1	Avsnitt 5.1.5.2			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 39.2	Avsnitt 5.1.5.2			
Artikel 40.1	Avsnitt 5.1.5.3			
Artikel 40.2				
Artikel 41.1	Avsnitt 5.1.5.3			
Artikel 41.2				
Artikel 42	Avsnitt 5.1.5.4			
Artikel 43.1	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.2	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.3	Avsnitt 5.1.6			
Artikel 43.4				
Artikel 44.1	Avsnitt 5.2.1			
Artikel 44.2	Avsnitt 5.2.1			
Artikel 45.1	Avsnitt 5.2.2			
Artikel 45.2	Avsnitt 5.2.2			
Artikel 45.3	Avsnitt 5.2.2			
Artikel 46.1	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 46.2	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 46.3	Avsnitt 5.2.3			
Artikel 47.1	Avsnitt 5.2.4			
Artikel 47.2	Avsnitt 5.2.4			
Artikel 48.1	Avsnitt 5.2.5			
Artikel 48.2	Avsnitt 5.2.5			
Artikel 49.1	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 49.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 50.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 50.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 51.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 51.2	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 51.3	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 52.1	Avsnitt 5.3.2			
Artikel 52.2				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 53.1	Avsnitt 5.3.1			
Artikel 53.2				
Artikel 54.1	Avsnitt 7.4.2			
Artikel 54.2				Artikel 2
Artikel 55	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.1	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.2	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.3	Avsnitt 2.1			
Artikel 56.4	Avsnitt 2.1			
Artikel 57.1				
Artikel 57.2	Avsnitt 2.2			
Artikel 57.3	Avsnitt 2.2, tillägg 3			
Artikel 57.4	Avsnitt 2.2, avsnitt 5.2.2			
Artikel 57.5				
Artikel 58.1	Avsnitt 1.5			
Artikel 58.2	Avsnitt 1.5, avsnitt 6.1			
Artikel 58.3				
Artikel 58.4	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 58.5	Avsnitt 6.1			
Artikel 58.6	Avsnitt 6.2			
Artikel 59.1	Avsnitt 6.2.1.2			
Artikel 59.2	Avsnitt 6.1, avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.3	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.4				
Artikel 59.5	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.6	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 59.7	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 60				
Artikel 61.1	Avsnitt 6.2			
Artikel 61.2	Avsnitt 6.3.2, bilaga till ECB/2014/10			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 62.1	Avsnitt 6.2.1.1		Artikel 3.2	
Artikel 62.2			Artikel 3.2	
Artikel 62.3			Artikel 3.2	
Artikel 63.1			Artikel 3.2	
Artikel 63.2				
Artikel 63.3	Avsnitt 6.2.1.1		Artikel 3.3	
Artikel 63.4			Artikel 3.4	
Artikel 63.5			Artikel 3.5	
Artikel 64	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 65	Avsnitt 6.2.1.8			
Artikel 66.1	Avsnitt 6.2.1.3, ECB/2014/10			
Artikel 66.2	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 66.3	Avsnitt 6.2.1.3			
Artikel 67.1	Avsnitt 6.2.1.4, ECB/2014/10			
Artikel 67.2				
Artikel 68.1	Avsnitt 6.2.1.5, bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 68.2	Avsnitt 6.2.1.5			
Artikel 68.3	Avsnitt 6.2.1.5, bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 69.1	Avsnitt 6.2.1.6			
Artikel 69.2				
Artikel 70.1	Avsnitt 6.2.1.7			
Artikel 70.2				
Artikel 70.3				
Artikel 70.4				
Artikel 70.5				
Artikel 70.6				
Artikel 71				
Artikel 72	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.1	Avsnitt 6.2.1.1, ECB/2014/10			
Artikel 73.2				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 73.3	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.4	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.5	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 73.6			Artikel 4	
Artikel 73.7				
Artikel 74.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 74.2	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 74.3				
Artikel 74.4	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 75.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 75.2	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 76.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 76.2				
Artikel 77.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 77.2				
Artikel 78.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 78.2			Artikel 11	
Artikel 79	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 80.1	Avsnitt 6.2.1.1			
Artikel 80.2				
Artikel 80.3				
Artikel 80.4				
Artikel 80.5			Artikel 5.2	
Artikel 81.1	Avsnitt 6.2.1			
Artikel 81.2				
Artikel 82.1	Avsnitt 6.3.1		Artikel 6.2	
Artikel 82.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 83			Artikel 1	
Artikel 84			Artikel 1	
Artikel 85				
Artikel 86				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 87.1	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 87.2				
Artikel 87.3	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 88.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 88.2				
Artikel 89.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 89.2				
Artikel 89.3				
Artikel 89.4				
Artikel 89.5				
Artikel 90	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 91	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 92	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 93	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 94	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 95.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 95.2	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 96.1	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 96.2				
Artikel 96.3				
Artikel 97	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 98	Avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 99.1	Avsnitt 6.2.3.1			
Artikel 99.2				
Artikel 100	Tillägg 7			
Artikel 101.1	Tillägg 7			
Artikel 101.2	Tillägg 7			
Artikel 102	Tillägg 7			
Artikel 103.1	Tillägg 7			
Artikel 103.2	Tillägg 7			
Artikel 103.3				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 104.1	Tillägg 7			
Artikel 104.2	Tillägg 7			
Artikel 104.3				
Artikel 104.4				
Artikel 105				
Artikel 106	Avsnitt 6.2.2			
Artikel 107.1	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.2	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.3	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.4	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.5	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.6	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 107.7	Avsnitt 6.2.2.2			
Artikel 108	Avsnitt 6.3.1, avsnitt 6.2.2.1, avsnitt 6.3.3.2			
Artikel 109.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 109.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 109.3	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.3	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.4	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 110.5				
Artikel 110.6				
Artikel 110.7	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 111.1	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 111.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 112	Avsnitt 6.3.3.2			
Artikel 113.1	Avsnitt 6.3.2			
Artikel 113.2				
Artikel 113.3				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 114.1	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.2	Avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.3	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.4	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 114.5	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 115	Avsnitt 6.3.2, avsnitt 6.3.3.1			
Artikel 116	Avsnitt 6.2.1.2, avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 117	Avsnitt 6.2.1.6, avsnitt 6.2.2.1			
Artikel 118.1				
Artikel 119.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 119.2	Avsnitt 6.3.4.1, avsnitt 6.3.4			
Artikel 119.3				
Artikel 119.4	Avsnitt 6.3.4			
Artikel 119.5	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 120.1				
Artikel 120.2				
Artikel 120.3				
Artikel 121.1	Avsnitt 6.3.4.2			
Artikel 121.2				
Artikel 121.3				
Artikel 121.4				
Artikel 122.1	Avsnitt 6.3.4.3			
Artikel 122.2				
Artikel 122.3	Avsnitt 6.3.4.3			
Artikel 122.4				
Artikel 122.5				
Artikel 123.1				
Artikel 123.2				
Artikel 123.3				
Artikel 123.4				
Artikel 124.1	Avsnitt 6.3.4.4			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 124.2				
Artikel 124.3				
Artikel 124.4	Avsnitt 6.3.4.4			
Artikel 124.5	Avsnitt 6.3.4.4			
Artikel 125				
Artikel 126.1	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 126.2	Avsnitt 6.3.5			
Artikel 126.3				
Artikel 126.4				
Artikel 126.5				
Artikel 127.1	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 127.2	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 127.3	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 128.1	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 128.2	Avsnitt 6.4.1			
Artikel 129.1	Avsnitt 6.4.2		Artikel 8.1	
Artikel 129.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.1	Avsnitt 6.4.2		Artikel 8.2	
Artikel 130.2			Artikel 8.3	
Artikel 130.3	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.4			Artikel 8.4	
Artikel 130.5	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.6	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.7	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 130.8	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 131.1	Avsnitt 6.4.3.1		Artikel 8.5	
Artikel 131.2	Avsnitt 6.4.3.1			
Artikel 131.3	Avsnitt 6.4.3.1			
Artikel 132			Artikel 8.6	
Artikel 133	Avsnitt 6.4.3.3			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 134	Avsnitt 6.5, avsnitt 6.5.1			
Artikel 135	Avsnitt 6.5.2			
Artikel 136.1	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.2	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.3	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 136.4				
Artikel 137.1	Avsnitt 6.7			
Artikel 137.2	Avsnitt 6.7			
Artikel 137.3	Avsnitt 6.7			
Artikel 138.1	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 138.2				
Artikel 138.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 139.1		Artikel 1.1		
Artikel 139.2				
Artikel 140	Avsnitt 6.3.2.3			
Artikel 141.1	Avsnitt 6.4.2			
Artikel 141.2				
Artikel 141.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 142.1				
Artikel 141.2				
Artikel 142.3				
Artikel 142.4				
Artikel 143.1				
Artikel 143.2	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 143.3				
Artikel 144	Avsnitt 6.2.3			
Artikel 145.1	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.2	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.3	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 145.4	Tillägg 6			
Artikel 146				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 147	Avsnitt 6.2.3.2			
Artikel 148.1	Avsnitt 6.6			
Artikel 148.2	Avsnitt 6.6			
Artikel 148.3	Avsnitt 6.6.1			
Artikel 148.4				
Artikel 148.5				
Artikel 148.6				
Artikel 149.1	Avsnitt 6.6			
Artikel 149.2	Avsnitt 6.6, avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.1	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.2	Avsnitt 6.2.1.4, avsnitt 6.6.2, ECB/2014/10			
Artikel 150.3				
Artikel 150.4	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.5	Avsnitt 6.6.2			
Artikel 150.6				
Artikel 151.1	ECB/2014/10			
Artikel 151.2	ECB/2014/10			
Artikel 151.3	ECB/2014/10			
Artikel 151.4	ECB/2014/10			
Artikel 152.1	Bilaga till ECB/2014/10			
Artikel 152.2				
Artikel 152.3				
Artikel 153.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 153.2				
Artikel 154.1	Avsnitt 2.3			
Artikel 154.2				
Artikel 155	Tillägg 6			
Artikel 156.1	Tillägg 6			
Artikel 156.2	Tillägg 6			
Artikel 156.3	Tillägg 6			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 156.4	Tillägg 6			
Artikel 156.5	Tillägg 6, avsnitt 2.3			
Artikel 156.6	Tillägg 6			
Artikel 157	Avsnitt 2.3			
Artikel 158.1	Avsnitt 2.4.1, avsnitt 6.3.1		Artikel 9.2	
Artikel 158.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 158.3	Avsnitt 2.4.2			
Artikel 158.4	Avsnitt 2.4.3			
Artikel 159.1	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.2	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.3	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 159.4	Avsnitt 6.3.1			
Artikel 160				
Artikel 161.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 161.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 162	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 163	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 164	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 165.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 165.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 166.1			Artikel 9.2	
Artikel 166.2			Artikel 9.3	
Artikel 166.3			Artikel 9.4	
Artikel 166.4			Artikel 9.5	
Artikel 166.5			Artikel 9.6	
Artikel 167	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 168.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 168.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 169.1	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 169.2	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 170	Bilaga II, avsnitt I			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 171	Bilaga II, avsnitt I			
Artikel 172	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 173	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 174.1	Avsnitt 3.1.1.3			
Artikel 174.2				
Artikel 174.3				
Artikel 175	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 176.1	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 176.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 176.3				
Artikel 177.1	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 177.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 177.3	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 178	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 179	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 180	Avsnitt 3.1.1.2			
Artikel 181.1	Avsnitt 4.1.2			
Artikel 181.2	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 181.3	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 182	Bilaga II, avsnitt II			
Artikel 183	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 184	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 185	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 186.1	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 186.2	Bilaga II, avsnitt III			
Artikel 187	Avsnitt 3.4.2			
Artikel 188				
Artikel 189	Avsnitt 1.4			
Artikel 190.1				
Artikel 190.2				

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Artikel 191.1				
Artikel 191.2				
Artikel 191.3				
Artikel 192				
Bilaga I Inledning	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 1	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 2	Avsnitt 7.1			
Bilaga I 3	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.2			
Bilaga I 4				
Bilaga I 5				
Bilaga I 6	Avsnitt 7.2			
Bilaga I 7				
Bilaga I 8	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.3.1			
Bilaga I 9	Avsnitt 7.3.1			
Bilaga I 10				
Bilaga I 11				
Bilaga I 12	Avsnitt 1.3.3, avsnitt 7.4.3			
Bilaga I 13	Avsnitt 7.6			
Bilaga II	Avsnitt 5.1.3			
Bilaga III	Avsnitt 5.1.5.1			
Bilaga IV	Avsnitt 5.1.6			
Bilaga V	Bilaga I, tillägg 3			
Bilaga VI I.1	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI I.2				
Bilaga VI, I.3				
Bilaga VI I.4	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI I.5	Avsnitt 6.6.1			
Bilaga VI II.1	Avsnitt 6.6.2			
Bilaga VI II.2	Avsnitt 6.6.2			
Bilaga VI III	ECB/2014/10			

Den här riktlinjen	Riktlinje ECB/2011/14	Beslut ECB/2013/6	Beslut ECB/2013/35	Beslut ECB/2014/23
Bilaga VI IV	ECB/2014/10			
Bilaga VII I.1	Avsnitt 2.3, tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.2	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.3	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.4				
Bilaga VII I.5				
Bilaga VII I.6				
Bilaga VII I.7	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII I.8	Tillägg 6, avsnitt 1			
Bilaga VII II	Tillägg 6, avsnitt 2.1			
Bilaga VIII I.1	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.2	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.3	Bilaga I, tillägg 8			
Bilaga VIII I.4				
Bilaga VIII II.1	Tillägg 8			
Bilaga VIII II.2				
Bilaga VIII II.3	Tillägg 8			
Bilaga VIII II.4	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.1	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.2	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.3	Tillägg 8			
Bilaga VIII III.4	Tillägg 8			
Bilaga IX	Avsnitt 6.3.5			
Bilaga X			Bilaga I, avsnitt II	
Bilaga XI				
Bilaga XII				
Bilaga XIII				
Bilaga XIV				

BILAGA XIV

UPPHÄVD RIKTLINJE OCH FÖRTECKNING ÖVER DESS SENARE ÄNDRINGAR

Riktlinje ECB/2011/14 (EUT L 331, 14.12.2011, s. 1)

Riktlinje ECB/2012/25 (EUT L 359, 29.12.2012, s. 74)

Riktlinje ECB/2014/10 (EUT L 166, 5.6.2014, s. 33)

Beslut ECB/2013/6 (EUT L 95, 5.4.2013, s. 22)

Beslut ECB/2013/35 (EUT L 301, 12.11.2013, s. 6)

Beslut ECB/2014/23 (EUT L 168, 7.6.2014, s. 115)
